

TRENER



časopis udruženja košarkaških trenera



JUN 2015, GODINA IX CENA 150 RSD 2 EUR 3,5 KM 100 DEN 25 KUNA



TXUS
VIDOIRETTA



ITOUDIS
DIMITRIS

MATTEO
BONICOLLI



MLADEN
MIHAJLOVIĆ



SAŠA
OBRADOVIĆ



PROGRAM BCB 2015
BCB 2015 OFFICIAL PROGRAMME
SC "ŠUMICE"

SUBOTA 27.06.2015.
SATURDAY 27.06.2015.

- 09 00 - 11 00** **Prijava trenera**
Coaches Registration
- 10 50 - 11 00** **Otvaranje BCB 2015**
Opening Ceremony of BCB 2015
- 11 00 - 12 30** **Dimitris Itoudis „Individualni trening bekova – vežbe šuta“**
Dimitris Itoudis "Guards Individual Practice - Shooting Workout"
- 12 30 - 14 00** **Txus Vidorreta „Obrana od pick and rolla smanjivanjem miss match situacija“**
Txus Vidorreta "Pick And Roll Defence by Minimizing the Miss Match Situations"
- 14 00 - 14 30** **Pauza / dodela nagrada**
Pause / Awards
- 14 30 - 16 00** **Mladen Mihailović „Osnovna kretanja u košarci“**
Mladen Mihajlović "Basic Movements in Basketball"
- 16 00 - 17 30** **Saša Obradović „Napad na sve vrste odbrana“**
Saša Obradović "All Purpose Offenses"

NEDELJA, 28.06.2015
SUNDAY 28.07.2015.

- 09 00 - 11 00** **Prijava trenera**
Coaches Registration
- 11 00 - 12 30** **Matteo Boniciolli „Motion napad“**
Matteo Boniciolli "Mottion Offense"
- 12 30 - 14 00** **Saša Obradović „Situacioni šut na dan utakmice“**
Saša Obradović "Game Day Shootaround"
- 14 00 - 15 30** **Dimitris Itoudis „Timski treningu pripremnom periodu“**
Dimitris Itoudis "Pre Season Team Practice"
- 20 00** **Utakmica 20 godina Beobasketa**
Game Beobasket Stars (20 years of Beobasket Agency)

Dobro došli

ponovo smo u prilici da četrnaesti put zaredom članovima UKTS i brojnim trenerima iz inostranstva, kažemo – Dobro došli na Basketball clinic Belgrade. Tim koji je pripremao ovogodišnji, najveći stručni seminar košarkaških trenera u Evropi, predvođen direktorom Ivanom Jeremićem, dao je sve od sebe i verujemo uspeo, ne samo da očuva tradicionalno visok nivo ovog skupa, već da novim idejama poradi na njegovom poboljšanju.

U to će imati priliku da se uvere svi oni koji 27-28. juna dođu u SC Šumice, tradicionalno mesto ovog okupljanja. Pre svih, za sve domaće trenere, reč je i o obavezi koju koristimo samo podsećanja radi, uvereni da je njeno pominjanje – suvišno. Pored obaveze, reč je o jedinstvenoj šansi, koja je gotovo privilegija za sve one koji iskreno vole posao košarkaškog trenera i žele da obogate svoje znanje.

Upravo zbog tog sticanja znanja, na tribinama SC Šumice, naći će se, prema najavama dok pripremamo ovaj broj časopisa i preko stotinu trenera iz inostranstva. To je takode, pored mogućnosti da imamo vrsne predavače, jedna od najboljih garancija kvaliteta ovog seminara. Sasvim smo uvereni da će to biti, slobodno se može tvrditi, praznik košarke u kome su u glavnoj ulozi košarkaški treneri, i to od početnika, preko onih koji će i ovom prilikom primiti priznanja za uspehe u protekloj sezoni do naših trenerskih legendi. Zaista jedinstven događaj.

Međutim, prvi pu za ovih četrnaest godina, nedostajace nam čovek, trener, predsednik – Aco Petrović. Ličnost koja je svojom energijom, entuzijazmom i dobrotom dala veliki doprinos ugledu naše BCB, bilo kao organizator, predavač, ma sve što je bilo potrebno i promovisala je u jedan od dva brenda UKTS. Upravo i zbog njega, UKTS je imalo dodatnu obavezu da se vrhunskom organizacijom i visokim kvalitetom, oduži svom prerano preminulom predsedniku.

h

ere we are in a chance to, 14th time in a row, say to a number of ASBC members and coaches from abroad – Welcome to the Basketball Clinic Belgrade. The team which prepared this biggest expert seminar of basketball coaches in Europe, led by Director Ivan Jeremic, made its best and managed not only in preserving a traditionally high level of the gathering but, to work on its improvement by using new ideas.

All the visitors of the Sumice sport hall will have a chance to check it out on June 27 and 28. Above all, for all domestic coaches, it's about an obligation to which we only want to remind – assured that mentioning it seem redundant. Beside the obligation, it's about a unique chance being almost a privilege to all those who honestly like the job of a basketball coach and want to enrich their knowledge.

For the reason of acquiring knowledge, the Sumice sport hall will gather more than one hundred coaches from abroad, which is the number relevant at the time of preparing this edition of the magazine. Beside an option of having excellent lecturers, it's one of the best warranties of this seminar's quality.

We're quite assured that it will be the basketball holiday featuring basketball coaches in the main role, from beginners to those who will receive acknowledgements for successes in previous season and to our sport legends. It's a really unique event.

However, for the first time in 14 years, we'll miss a man, a coach, the president – Aco Petrovic. Aco Petrovic, the person who largely contributed the reputation of our BCB, through his energy, enthusiasm and goodness, either as organizer or lecturer, or anyone necessary to promote it as one of the ASBC 2 brands. For him particularly, ASBC had an additional obligation of repaying its early deceased president, through top-level organization and high quality.

Welcome



Tradicionalna (četnaesta po redu) BCB 2015

Evro miks za nova saznanja

godine prolaze, a naša klinika (BCB) – opstaje i postaje uvek zanimljiva za one koji se bave trenerskim poslom, ili su na razne načine uključeni u košarkaška zbivanja. Poslednjeg vikenda juna, 27. i 28. održaće se 14. po redu Klinika (BCB) u dvorani SC Šumice, a u najavi su i neka nova iznenađenja koja s pravom ovu smotru svrstavaju među najbolje i najautoritativnije u Evropi. Uostalom, u prilog tome je i podatak da je do sada na Klinici učestvovalo u svojstvu slušalaca oko 15.000 domaćih i skoro 2.000 inostranih trenera.

– Posle BCB 2014, koja zaslužuje sve pohvale i po kvalitetu predavača, ali i samoj organizaciji čita-

Pomogao KSS

Teška su vremena, posebno finansijska, pa se bez entuzijazma i pomoći ostalih ne može ni organizovati ovakva smotra. Posebnu zahvalnost naši sagovornici iskazali su Košarkaškom savezu Srbije, ali i Agenciji Beobasket koji svesrdno i redovno pomažu održavanje BCB.

– Ukoliko preostane novca po završetku BCB 2015. moguće je da jednu grupu perspektivnih trenera pošaljemo na stručno usavršavanje u SAD, ili po Evropi kod naših prekaljenih stručnjaka, dodaje Jeremić.

ve smotre, idemo korak dalje. To je za sve nas ozbiljan zadatak i podstrek da svaku novu Kliniku podignemo na viši nivo i ponudimo nove sadržaje. Tako će biti i ove godine, jer smo donekle promenili dosadašnju koncepciju i okrenuli se uglavnom evropskim smerovima kretanja savremene košarke i novim trenerskim trendovima, naglašava direktor Ivan Jeremić, koji će po četvrti put rukovoditi ovom smotrom uz pomoć brojnih entuzijasta iz Udruženja košarkaških trenera Srbije.

Uglavnom, BCB 2015. biće okrenuta evropskoj košarci i zato su naš poziv prihvatila trojica vrsnih stručnjaka iz Grčke, Italije i Španije, kao i naš Saša Oba-



Direktor Klinike Ivan Jeremić i Strahinja Vasiljević, sekretar UKTS

dović, koji je karijeru gradio po Starom kontinentu, uglavnom u Nemačkoj. O tome direktor Jeremić kaže:

Počeo Piva, nastavio Duda...

Stručne klinike ovog ili sličnog oblika, ponekad nazvane i seminarima postojali su i u nekadašnjoj Jugoslaviji. Među prvima je taj način usavršavanja „patentirao” prilikom formiranja UKTSJ prvi predsednik Slobodan Piva Ivković, a njegovo delo nastavio brat Dušan, posebno ističe Ivan Jeremić.

Među onima koji su od početka bili uz braću Ivković su: Ivan Jeremić, Jovo Malešević, rano preminuli dosadašnji predsednik Aco Petrović i drugi.

The traditional (14th in a row) **BCB 2015**

EURO-MIX for new knowledge



Years pass by and our clinic (BCB) survives and becomes constantly interesting for those in coaching profession or those included in basketball events in different ways. On the last weekend in June, on 28th and 29th, the 14th Clinic (BCB) takes place in the Sumice sport hall including some new issues, the ones which place this review among the best and most authoritative in Europe. Anyway, in support to this is the data that 15.000 domestic and nearly 2000 coaches from abroad have participated as listeners in the Clinic so far.

SBA helped

The times are hard, particularly on the domain of finances so, without enthusiasm and help of the others such a review can't be organized. Special gratitude of our interlocutors goes to Serbian Basketball Association and Beobasket Agency, who always help taking place of BCB a lot.

After the end of BCB 2015, if some finances remain, it is possible to send a group of perspective coaches to specialization to USA or Europe – Jeremic added

After the BCB 2014, which deserves praises for the quality of lecturers and organization of the entire review itself, we step forward. It's a serious task and stimulus to us to raise every forthcoming Clinic to a higher level and offer some new contents. It will be the case this year as well, since we've partially changed the conception and turned to mostly European directions of progress of modern basketball and new coaching trends – points out Ivan Jeremic, who is going to run this review for the 4th time, helped by a number of enthusiasts from the Association of Serbian Basketball Coaches.

In general, BCB 2015 is going to be oriented to European basketball and, therefore, three top-level

experts of ours from Greece, Italy and Spain accepted our invitation, as well as Sasa Obradovic, who was making his career at the Old Continent, mostly in Germany. Director Jeremic says:



Dimitris Itudis

It's about master coaches of different influences and perspectives of "The Queen of games", who are excellent lecturers and practitioners. It's quite important for us as the organizers and particularly the liste-

Piva has started, Duda continued....

The expert clinics of such or similar form, sometimes called the seminars, existed in Ex Yugoslavia. Among the first people who invented such a form of specialization, on forming the AYBA was Slobodan Piva Ivkovic, which was continued by his brother Dusan – Jeremic points out.

Among the ones who were there along with the Ivkovic brothers were: Ivan Jeremic, Jovo Malesevic, early deceased President Aco Petrovic etc.



Mateo Boničoli

– Radi se o vrsnim trenerima različitih uticaja i videjnja „Kraljice igara”, koji su uz to odlični predavači i praktičari. To je za nas vrlo važno kao organizatore, a posebno slušaoce kako bi brzo upili ono što im se nudi za katedrom, ali i na parketu kada budu demonstrirali ono

Obavezno i korisno

Kao i ranijih godina, tu se ništa ne menja – Klinika je obavezan segment stručnog usavršavanja i sticanja prava na rad, odnosno licence za sezonu 2015– 16 pogotovo kada su seniorski treneri u pitanju.

– Po novom Zakonu o sportu ukidaju se bele „licence” odnosno ne dozvoljava se rad trenerima koji nemaju zvanično stečena stručna zvanja. Ostaju validne samo plave i crvene licence. Klinika pruža šansu svima, naročito mladim trenerima, da se usavršavaju i napreduju, dodaje Strahinja Vasiljević, sekretar UKTS.

Naravno svi treneri pri upisu, odnosno plaćanju kotizacije dobijaju vrlo bogat paket sa materijalima, stručnim diskovima sa predavanja, majicu i najnoviji časopis TRENER.

o čemu su pričali. Počnimo redom, od Grka Dimitrisa Itudisa, trenera moskovskog CSKA, koji je dugo bio pomoćnik Željka Obradovića u Panatanaikosu, a posle se dokazao i u samostalnom radu. Potom, tu je i Italijan Mateo Boničoli, jedan od plejade vrsnih trenera srednje generacije. Radio je u oba bolonjska kluba i u rimskoj Lotomatici. Takođe, ostavio je dublji trag u Kazahstanu, prvo u klubu Astana (nasledio ga Trifunović), a potom i u reprezentaciji ove zemlje. Treći po redu među njima, mada redosled nije važan je Španac, tačnije Baskijac Tus Vidoreta. On je vrlo zaslužan za uspehe kluba Atletik iz Bilbaa, a vodio je madridski Estudijantes.

Priznanja za titule

Udruženje trenera Srbije ne zaboravlja svoje uspešne članove iz prethodne sezone koji su osvajali titule na raznim nivoima, od pionira do seniora u obe konkurencije. Svima njima biće uručena priznanja i pehari. Takođe, priznanja i diplome dobijaju i naši stručnjaci koji su ostvarili uspeh radeći u inostranstvu. A, takvih nije malo...

Ranije je bilo i stručnjaka drugih profila koji su svakako potrebni u savremenoj košarci, jer je prisustvo novih saznanja neophodno?

– Naglasio sam da smo malo promenili dosadašnju koncepciju i okrenuli se uže stručnim temama. Ovoga puta predavač će biti samo još Mladen Mihajlović, talentovani kondicioni trener seniorske reprezentacije Srbije. To može da bude veoma interesantno, jer



Tkus Vidoreta

znamo da našu „A” selekciju očekuje Evropsko prvenstvo mesec i po dana posle toga, dodaje naš drugi sagovornik Strahinja Vasiljević, sekretar UKTS

Za sada nema na spisku predavača NBA trenera?

– Otežano je dovesti Amerikace, pogotovo što je u vreme BCB 2015. draft. Međutim, nije isključeno da se neko od njih pojavi u poslednjem trenutku, uz svesrdnu pomoć Igora Kokoškova, koji nam je uvek na usluzi i sigurno je zaslužan za organizaciju dosadašnjih smotri. Naglasio bih da svi predavači dolaze besplatno, ne tražeći honorare. Plaćamo im samo putne troškove i smeštaj. To je sigurno dokaz našeg autoriteta i prijateljskih veza koje imamo po Evropi i svetu, dodaje direktor Jeremić.

Pripreme za BCB 2015 su završene. Očekuje se da će se i ovoga puta u Šumicama okupiti oko hiljadu domaćih i preko stotinu stranih trenera. Novi košarkaški stručni hepening može da počne.

S. Petrovski

ners, in order to perceive quickly the things offered from the desk and shown in the court. Let's start from the beginning, from Dimitrios Itoudis from Greece, the coach of CSKA Moscow and an assistant coach of Zeljko Obradovic in Panathinaikos for a long time, who proved himself in individual work as well. The next is Matteo Bonicioli, a member of the group of excellent

Obligatory and useful

As in previous years, nothing is changed – the Clinic is an obligatory segment of specialization and acquiring the right to work i.e. the licence for the season 2015/16 .

According to the new Law of Sports, the white “licenses” are dismissed i.e. the coaches without officially acquired knowledge have no permission to work. Only the blue and red licenses remain valid. The Clinic gives a chance to all, particularly the young, to improve and specialize – Strahinja Vasiljevic, ASBC Secretary said.

Certainly, on registration (fee payment), all coaches get a quite rich package with materials, CDs from expert lectures, a T-shirt and the newest TRENER magazine.



coaches of middle generation. He work in both clubs from Bologna and Lotomatica from Rome. Also, he left a mark in Kazakhstan as well, in Astana BC first (switched by Trifunovic) and then in the national team of this country. Though the order is quite irrelevant, the third in a row is Txus Vidorreta from Spain i.e. Basque Country. He is quite meritorious for successes of Athletic from Bilbao and he also ran Estudiantes from Madrid.

Before, there were experts of other profiles who are quite required in modern basketball since presence of new knowledge is necessary.

I've pointed out that we had changed the conception and turned to more expert issues. This time, only Mladen Mihajlovic will be a lecturer beside the mentioned ones, the talented conditional coach of Senior National team of Serbia. It can be quite interesting since our “A” team is in expectance of the European Championship which starts a month and a half afterwards – said Strahinja Vasiljevic, ASBC secretary and our second interlocutor.

There aren't any NBA coaches in the list so far?

It's hard to bring Americans, there's a draft at the time of BCB 2015. However, it's not impossible for



Direktor BCB Ivan Jeremić

some of them to appear at the very last moment, strongly helped by Igor Kokoskov who has always been at our service and certainly meritorious for organizing the reviews so far. All the lecturers come free of charge, they ask no fees. Only travel expenses and accommodation is paid. It's certainly the proof to

Acknowledgement for the titles

The association of Serbian coaches does not forget its successful members from previous season, winning titles on various levels from pioneers to senior category. They all will get acknowledgements and cups. Also, our experts who made successes abroad, will get acknowledgements and diplomas as well. The number of these people isn't small.

our authority and friendship all over Europe and the world – Jeremic added.

The preparations for BCB 2015 are finished. It is expected that about 1000 domestic and a hundred of foreign coaches will gather at Sumice sport hall this time. A new expert basketball happening can begin.

Dimitris Itudis: Zahvalan Željku Obradoviću i Dudi Ivkoviću

Čast mi je što dolazim na BCB

dimitris Itudis je danas trenersko ime prepoznatljivo širom Evrope. Kao prvi čovek struke moskovskog CSKA ušao je u sam krem trenerskih velikana na Starom kontinentu, rame uz rame sa svojim trinaestogodišnjim mentorom i kumom Željkom Obradovićem. Od vrednog zagrebačkog studenta, koji je prva trenerska iskustva sticao u KK Zagrebu sa svega dvadeset godina, Itudis je dvadesetpetogodišnju košarkašku avanturu zaokružio početkom ove sezone imenovanjem za prvog trenera moskovskog giganta CSKA. U međuvremenu, njegovu marljivost i trenerski talenat prvi je prepoznao i testirao Dušan Ivković, još početkom devedesetih godina prošlog veka, a kao već izveziranog asistenta 1999. preporučio ga je Željku Obradoviću, koji je kumu „verovao na reč“ i naravno, nije se pokajao. Ni Itudis, kao ni Obradović, nisu ni slutili da će za trinaest godina zajedničkog rad Panatinaikos postati najbolji klub u Evropi i da će njih dvojica biti sinonim za naj-

ner. Tek kada je Obradović zaokružio bajkovitu priču u PAO, Itudis je rešio da krene stopama svog kuma i započne samostalnu karijeru prvo u turskom Banvitu, a onda u CSKA.

● **Krajem juna dolazite u Beograd kao jedan od predavača na „Košarkaškoj klinici“. Kakvo mišljenje**



imate o „klinici“ na kojoj su predavanja držali vrsni evropski i svetski stručnjaci?

– Beogradska klinika je veoma cenjena i zaista mi je bila čast što sam pozvan da budem predavač. Radujem se što ću imati prilike da razmenim ideje, mišljenja i iskustva sa ostalim trenerima – kolegama. Bez obzira na program, koji mi je dosta opterećen u to vreme, biće mi veliko zadovoljstvo da dođem u Beograd, razmenim određena košarkaška viđenja i vidim se sa meni dragim ljudima – već na samom početku intervjua Itudis je odagnao sve sumnje da zaista perfektno govori srpski jezik.

● **Koje ćete teme obrađivati tokom predavanja?**

– Prva tema odnosiće se na određene vežbe koje se mogu videti tokom utakmice, a koje zahtevaju razmišlja-

Zahvalnost svim srpskim trenerima

– Zahvaljujem se svim trenerima sa kojima sam sarađivao, a bilo ih je dosta sa ovih prostora od Boška Božića, Željka Lukajića, Vlade Đurovića, Dude Ivkovića, Željka Obradovića, Milana Minića, Rajka Toromana... Proveo sam najbolje godine u radu sa njima, naučio šta znači biti lojalan saradnik, kako izgleda ogromna ljubav prema košarci – pokazao je Itudis i ovoga puta, kao trener CSKA, ljudsku veličinu.

idealniji odnos glavnog i pomoćnog trenera. Itudis je toliko bio poštovan i cenjen kao asistent Obradovića, njegova se ideja videla „golim okom“, sloboda razmišljanja prerasla je u jasne i korisne sugestije, zbog čega je i tokom boravka u Panatinaikosu u više navrata odbijao ponude evroligaških klubova da postane glavni tre-

Dimitris Itoudis – grateful to Željko Obradović and Duda Ivković

It is an honor to come to BCB

dimitris Itoudis is today a well known coaching name throughout Europe. As the head coach of the CSKA Moscow he entered the elite of great coaches at the Old continent, shoulder to shoulder with his mentor and best man of thirteen years Željko Obradović. Once a hard working student in Zagreb, who gained his first experience in BC Zagreb when he was just twenty years old, Itoudis crowned his twenty five years of basketball adventure at the beginning of the current season when he was named the head coach of the CSKA Moscow. Meanwhile, his diligence and coaching talent were firstly recognized and tested by Dušan Ivković, back at the beginning of the 1990's, and, as a already experienced assistant, recommended him to Željko Obradović in 1999. Željko took his word for it and, of course, never regretted. Neither Itoudis nor Obradović ever thought that in thirteen years of them working together Panathinaikos would become the best club in Europe and that the two of them would become a synonym for the ideal head coach – assistant coach relationship. Itoudis gained so much respect and admiration as Obradović's assistant that one could clearly see his ideas, freedom of thinking grew into clear and useful suggestions, which is why, during his stay in Panathinaikos, he refused several offers from Euroleague clubs to become a head coach. Only when Obradović ended his fairytale in PAO, Itoudis decided to follow his best men and start a solo career, first in Turkish Banvit, and then in CSKA.

● **By the end of June, You will be in Belgrade as one of the lecturers at the Basketball clinic. What is Your opinion of this Clinic, where excellent European and world experts have given lectures?**

Belgrade Clinic is highly regarded and it has truly been an honor to get invited to be a lecturer. I look forward to being able to exchange ideas, opinions and experiences with other coaches – colleges. Regardless to my schedule, which is quite tight at that time, it will give me a great pleasure to come to Belgrade, exchange certain views on basketball and see some people which are very dear to me – at very beginning of the interview Itoudis casts away all doubts that he is truly perfect in speaking Serbian language.

● **What subjects will You be processing during the lecture?**

The first subject will refer to certain exercises that can be seen during games, exercises that demand thinking, basketball intelligence, recognizing certain situations during the game itself. I will work with guards,

Gratitude to Serbian coaches

I would like to thank all the coaches that I have worked with, and there were a lot of them from this part of the world: Boško Božić, Željko Lukajić, Vlade Đurović, Duda Ivković, Željko Obradović, Milan Minić, Rajko Toroman... I have spent my best years in working with them, learned what it means to be a loyal coworker, how an enormous love for basketball looks like – once again, Itoudis, as the coach of CSKA, showed what a great person he is.

which will mean certain shooting exercises, in that part of the lecture the accent will be on individual work. Practice will last for about an hour and a half, and exercises will be made in such a way that fellow coaches will be able to apply them at their practices. The second part of the lecture will mean the whole practice with the team, from the warm up until playing five on five. We shall go through all phases of team training, I will show various exercises that can be useful to colleges.

● **You have cooperated with Serbian coaches almost from the beginning of your coaching career. Can You tell us who influenced your coaching philosophy the most?**

My basketball philosophy is deeply based in my thirteen years of cooperation with Željko Obradović in Panathinaikos. I went with Željko in PAO through every phase concerning the cooperation of the head coach



nje, košarkašku inteligenciju, prepoznavanje određenih situacija u toku samog meča. Radiću sa bekovima, što će podrazumevati i određene šuterske vežbe, akcenat će u tom delu predavanja biti na individualnom radu. Trening će trajati oko sat i po, a vežbe će biti takve da će kasnije kolege treneri moći da ih primene na svojim treninzima. Drugi deo predavanja biće takav da će podrazumevati celokupan trening sa ekipom, dakle od samog zagrevanja do igre pet na pet. Proći ćemo kroz sve faze ekipnog treninga, prikazaću razne vežbe koje bi mogle da budu interesantne kolegama.

● **Sa srpskim trenerima ste saradivali maltene od početka trenerske karijere. Možete li nam reći ko je najviše uticao na vašu trenersku filozofiju?**

– Moja košarkaška baza, filozofija košarke utemeljena je na trinaestogodišnjoj saradnji sa Željkom Obradovićem u Panatinaikosu. Sa Željkom sam prošao sve faze, što se tiče saradnje glavnog i pomoćnog trenera u PAO i mogu reći da sam veoma ponosan na prijateljstvo koje smo izgradili tokom tih 13 godina zajedničkog rada u atinskom timu.

● **Pre nego što se vratimo na vašu saradnju sa Obradovićem valjalo bi podsetiti da ste prvi kontakt sa srpskim trenerima ostvarili 1989. na Evropskom prvenstvu u Zagrebu. Kako je sve počelo?**

– Sa Dudom Ivkovićem sam se upoznao u Zagrebu za vreme Evropskog prvenstva 1989. godine. Kasnije smo ostali u kontaktu, uradio sam jedan skauting u periodu kad je on vodio solunski PAOK, a igrali su protiv Cibone. Živeo sam u Zagrebu, rat je bio u toku na prostoru bivše SFRJ i njemu je najviše odgovaralo da mu uradim skauting protivničke ekipe.

● **Zanimljivo je i da ste tajne skautinga izučili od jednog takođe srpskog trenera. Kako je došlo od saradnje sa Milanom Minićem?**

– Posle upoznavanja sa Dudom Ivkovićem 1989. godine, imao sam prilike da saradujem i sa Rajkom Toromanom i Milanom Minićem. Toroman je bio glavni, a Minić pomoćni trener kadetske reprezentacije Jugo-

slavije. Evropsko prvenstvo se održavalo u Komotiniju i Solunu 1991. Pošto sam u to vreme bio student u Zagrebu, za vreme samog prvenstva boravio sam u Solunu, poslužio sam kao posrednik između grčkog i jugoslovenskog saveza. Saradnja je proširena, osim poznavanja jezika, bio sam i student koji je izučavao košarku pa me je Minić pozvao da mu pomognem oko analize nekih kaseti, istovremeno sam puno toga i naučio od njega. Dvanaest dana saradnje sa Minićem nikada neću zaboraviti. On je već tada bio odličan skaut i od njega sam puno naučio kada je reč o načinu rada, samom pristupu...

● **Iz današnje perspektive deluje neverovatno, međutim, da li je tačno da je malo nedostajalo da 1991. budete trener Željku Obradoviću?**

– Tako je, lako je moglo da se desi da se Željko i ja upoznamo još 1991. godine kada sam bio trener juniora KK Zagreb, ali i drugog tima koji je igrao u drugoj ligi nekadašnje države. Malo je falilo da Željko pređe iz Partizana u Zagreb, imao je ponudu, međutim Dragan Kićanović je uspeo da ga ubedi da prekine sa igračkom karijerom i da preuzme prvi tim Partizana kao trener.

● **Kada ste se i u kakvim okolnostima upoznali sa Obradovićem?**

– Naredne godine Željko je sa Huventudom učestvovao na Božićnom turniru u Amsterdamu, na kome je jedan od timova bio i KK Zagreb. S obzirom da je znao da ćemo se sresti na tom turniru Duda me je zamolio da neki koverat odnesem Željku i tako smo se nas dvojica upoznali.

● **Pre nego što ste 1999. imenovani za pomoćnika u Panatinaikosu imali ste zanimljivo iskustvo u stručnom timu PAOK. Kako je izgledala saradnja sa Banetom Prelevićem i Peđom Stojakovićem, koji je tada imao osamnaest godina?**

– Kada sam došao u PAOK Bane Prelević je bio kapiten tima, dok je Peđa Stojaković imao svega 17 godina. Trebalo bi podsetiti da je Duda Ivković pozvao Peđu da iz Crvene zvezde dođe u PAOK. Odmah se videlo da je bio veliki talenat, ali ono što je bilo još važnije njegov voljni momenat za radom bio je izuzetan. Sa svega 18 godina 1995. kada sam preuzeo vođenje PAOK kao prvi trener, koristio sam ga na mestu krilnog centra. Peđa je bio najzaslužniji što smo u plej-ofu uspeli da izbacimo Aris, zatim smo u polufinalu pružili žestok otpor Olimpijaskosu, koji nas je izbacio tek u majstorici.

● **U Solunu ste prvo bili pomoćnik Željku Lukajiću. Kakva vas iskustva vezuju za period saradnje sa popularnim Strujom?**

and assistant and I can say that I am very proud of the friendship that we have built during our thirteen years of working together in Athens.

- **Before we return to Your cooperation with Obradović, we should bring to mind that You made Your first contact with Serbian coaches in 1989, at the European championship in Zagreb. How did it all begin?**

I first met Duda Ivković in Zagreb, during the European championship in 1989. We stayed in touch, I did a scouting report for him when he was leading PAOK, and they were playing against Cibona. I lived in Zagreb, the war was on in the former Yugoslavia and it had suited him the best that I do the scouting of the opponent.

- **You have learned the skills of scouting from yet another Serbian coach. How did cooperation with Miloš Minić come about?**

After meeting Duda Ivković in 1989, I had an opportunity to work with both Rajko Toroman and Milan Minić. Toroman was a head coach and Minić his assistant in the U16 Yugoslav national team. European championship was held in Thessaloniki and Komotini back in 1991. Since I was a student in Zagreb at the time, during the championship itself I was in Thessaloniki serving as a mediator between Greek and Yugoslav federations. Cooperation was expanded, besides knowing the language I was a student who studied basketball, so Minić invited me to help him analyze some cassettes. At the same time I learned a lot from him. Twelve days of working with Minić I will never forget. He was already an excellent scout back then and I have learned a lot from him about way of work, way of approach...

- **From today's perspective it seems unbelievable, however, is it true that You were very close to being Željko Obradović's coach in 1991?**

That's right, Željko and I could have easily met in 1991 when I was the coach of the KK Zagreb junior team, but also of the B team that had played in the second league of the former country. Željko was close to transferring from Partizan to Zagreb, he had an offer, but Dragan Kićanović succeeded in persuading him to end his career as a player and take over Partizan's first team as a coach.

- **When and at what circumstances have you met Obradović?**

In the following year, Željko participated with Joventut in the Christmas tournament in Amsterdam, where one of the teams was KK Zagreb. Since he knew that we will meet at that tournament, Duda asked me to bring an envelope to Željko and that was how we met.

- **Before You were named an assistant in Panathinaikos in 1999 You had an interesting experience in the coaching staff of PAOK. What was it like to work with Bane Prelević and Peja Stojaković, who was eighteen years old then?**

When I came to PAOK Bane Prelević was the captain of the team, while Peja Stojaković was 17 years old.

I should remind here that Duda Ivković asked Peja to come to PAOK from Crvena zvezda. You could see right away that he was a great talent, but even more important was his will to work, which was exceptional. He was only 18 when I took over as a head coach in PAOK and I was using him as a power forward. Peja was the key for us when we eliminated Aris in the playoffs and then pushed Olympiakos to the edge in the semifinal that we had lost in deciding game three of the best of three series.

- **In Thessaloniki You were firstly Željko Lukajić's assistant. What do You remember from that period and cooperation with "Struja"?**

I have worked with Željko Lukajić in the season that we have mentioned, I was his assistant, I can say he is a great worker, in love with basketball. Under his leadership, PAOK played excellent basketball, went to the final of the European cup winners' cup (Saporta cup) in that season, played against Tau Ceramica, they were called Taugres then, in Spain of all places, in their arena in Vitoria. It was a very exciting and unforgettable final, Spaniards won in the end.

I would like to go with Teo for the Euroleague title again

Miloš Teodosić is at his prime, in order to extend his career he needs to work a lot on his body, nutrition, behavior off the court too, and it is my duty as a coach to bring these things closer to him and explain them. In this way he shows respect to the club he is playing for, the money that he earns... working on himself will extend his career. This season in CSKA he hasn't managed to win the Euroleague but I am sure that he will, I'd like it to be in CSKA and that we do it together. God takes something from you first, only to give you in the end – seems like Itoudis hinted that Teodosić will be wearing the CSKA jersey next season too.

- **Is it true that Duda Ivković is largely to "blame" for your cooperation with Obradović in Panathinaikos?**

Obradović was in Thessaloniki in 1999, preparing the Yugoslav national team for the European championship. At the time, I was leading Menta in the second league, had an apartment in Thessaloniki and was in negotiations about extending my cooperation with the club. At the suggestion of Duda Ivković, Željko

– Saradivao sam sa Željkom Lukajićem u pomenu-toj sezoni, bio sam mu pomoćnik, mogu reći da je veliki radnik i zaljubljenik u košarku. PAAK je pod njegovim vodstvom igrao odličnu košarku, došao je te sezone do finala Kupa kupova (Saporta kup), igrao je protiv Tau-keramike, tadašnjeg Taugresa i to u Španiji, u njihovoj hali u Vitoriji, bilo je vrlo uzbudljivo i nezaboravno finale, koje su Španci na kraju dobili.

● **Da li je tačno da je vašoj saradnji sa Obradovićem u Panatinaikosu „kumovao“ Duda Ivković?**

– Obradović je 1999. boravio u Solunu pripremajući reprezentaciju Jugoslavije za Evropsko prvenstvo. U to vreme sam vodio Mentu u drugoj ligi, imao sam stan u Solunu i vodio pregovore oko produžetka saradnje sa pomenutim klubom. Na predlog Duda Ivkovića, Željko me je pozvao da dodem u hotel gde su oni boravili sa reprezentacijom, pitao me je da li hoću da budem njegov asistent u Panatinaikosu i ja sam pristao. Spustili smo se u junu mesecu do Atine gde smo ozvaničili saradnju. Kao i prilikom svakog zajedničkog posla bilo nam je potrebno vreme da se upoznamo, da steknemo međusobno poverenje, ali i da dobijemo na samopouzdanju. To je proces koji je trajao godinama. Zahvalan sam mu od srca na svemu što je uradio za mene, ne samo kada je košarka u pitanju, već i kada je reč o samom životu. Danas smo veliki prijatelji, kumovi, baš kao i sa Dudom i to je nešto najbolje što je moglo da nam se dogodi. Obijci se i ovoga puta puno zahvaljujem na svemu.

● **U trenerskom pogledu, u čemu se Obradović posebno isticao, šta ga je krasilo, a što vi do saradnje sa njim niste imali prilike da iskusite?**

– Pre nego što sam počeo da saradujem sa Željkom imao sam drugačiji pristup prema radu, samoj disciplini u igri, na treninzima. Željko je puno uticao na moju trenersku viziju, s obzirom da je imao veliko igračko iskustvo. On je igrao vrhunsku košarku, pre nego što je postao trener, što ja nisam, imao je znanje direktno iz svlačionice igrajući sa sjajnim košarkašima. Poznavao je miris svlačionice. U trenerskoj filozofiji igrač je sve, on je taj koji trenersku teoriju primenjuje u praksi. Ako nisi u stanju da kao trener igraču preneseš ono što si zamislilo i da košarkaš to shvati na pravilan način, možeš biti najbolji taktičar na svetu, ništa ti neće vredeti.

● **Spomenuli ste igrače, ne mogu a da vas ne pitam koji je srpski igrač na vas ostavio poseban utisak dok ste radili u Panatinaikosu, a za 13 godina bilo ih je zaista dosta – i to vrhunskih.**

– Saradivao sam sa brojnim srpskim igračima dok sam sa Željkom radio u Panatinaikosu. Sa svima njima ostao sam u odličnim odnosima od Bodiroge, Rebrače, Tomaševića, Vujanića... Kecman me je recimo zvao da budem gost na njegovom oproštajnom meču, ali nisam mogao da dodem zbog obaveza. Sa Rebračom se nisam dugo čuo, ali sam siguran da ćemo se lepo ispričati ako se budemo sreli u Beogradu. Da ne zaboravim Nikolu Pekovića, koji je Crnogorac, ali je sa ovih prostora, ipak ako bih nekoga izdvojio, onda je to Dejan Bodiroga. Njegov način rada, priprema za meč, pona-

šanje na terenu, ali i van njega pokazatelji su pravog liderstva koje je on posedovao. Sa svim tim osobinama on se jednostavno postavio kao lider, bio je istinski vođa tima, pravi primer trenerima kako treba da izgle-

Voleo bih da sa Teom ponovo napadnem Evroligu

– Miloš Teodosić je u najboljim igračkim godinama, da bi produžio igrački vek mora puno da radi na telu, ishrani, na ponašanju i van terena, a moja je dužnost kao trenera da mu te stvari približim i objasnim. Na taj način on pokazuje poštovanje i prema klubu za koji igra, novcu koji zarađuje... Rad na sebi produžiće mu karijeru. Ove sezone u CSKA nije uspeo da osvoji fajnal-for Evrolige, ali sam uveren da će to uraditi, voleo bih da to bude u CSKA i da to učinimo zajedničkim snagama. Bog ti prvo nešto oduzme da bi ti na kraju dao – kao da je Itudis nagovestio da će Teodosić i naredne sezone nositi dres CSKA.

da jedan lider na terenu. Bodiroga je konstantno puno radio na sebi.

● **Obradović ističe da se uvek trudi da mu treninzi budu raznoliki, da nikako igračima ne prerastu u monotoniju, u nešto što oni unapred mogu da predvide. Koliko zapravo jedan vrhunski trener može naučiti od igrača na utakmici ili treningu, recimo da preuzme neki potez, fintu, dribling i da ga kasnije dodatno osavremeni?**

– Naravno da može i to i te kako. Saradjući sa Željkom shvatio sam da ti sam igrač na treninzima ili utakmicama može dati neku ideju, pokazati neki košarkaški element, koji ti kasnije možeš poboljšati, produbiti...

● **Tokom 13 godina kroz Panatinaikos su prošli brojni vrhunski igrači. Koliko je bilo teško menjati trenerske koncepcije u zavisnosti od fizionomije tima, ali i igračkih tendencija koje su se drastično promenile u poslednjih nekoliko godina?**

– Najbitnije je da trener zna šta može da očekuje od svakog svog igrača, da bude svestan njegovih ukupnih mogućnosti i da to na terenu pretovori u prednost. Ovo sve pričam kao pokazatelj koliko se recimo igra Panatinaikosa menjala i prilagođavala igračima tokom 13 godina rada sa Željkom u atinskom timu. Na samom početku 1999. i 2000. imali smo tandem Rebrača – Bodiroga na donjem postu, kao i dobre individualce u spoljnoj liniji

asked me to come to the hotel where they were staying with the national team, asked me if I want to be his assistant in Panathinaikos and I said 'yes'. We went down to Athens in June, where we made it official. As in any joint venture, we needed time to get to know each other, to gain mutual trust, but also to gain confidence. It was a process that had lasted for years. I am grateful from the heart for everything he had done for me, not only in basketball, but in life itself. Today we are great friends, best men, just like with Duda and that was the best thing that could happen to us. I would like to use this opportunity to thank them both again.

● **In terms of coaching, what made Obradović special, what made him stand out, what was a thing You never experienced before working with him?**

Before I had begun working with Željko I had had a different approach to work, discipline in the game, in the practices. Željko largely influenced on my coaching vision, given that he had rich experience as a player. He had played elite basketball before becoming a coach, which I haven't, he had the direct locker room knowledge from playing with great basketball players. He knew the smell of the locker room. In coaching philosophy, the player is everything, he is the one who brings coaching theories to life. If you are not able as a coach to convey your idea to the player and in such a way that he understands it right, you can be the best tactician in the world, nothing can help you.

● **You have mentioned the players, I must ask You which Serbian player left the best impression on You while You were working in Panathinaikos, in thirteen years there was quite a lot of them – all top class players?**

I have worked with numerous Serbian players while I was with Željko in Panathinaikos. I stayed in excellent relationship with all of them: Bodiroga, Rebrača, Tomašević, Vujanić... For example, Kecman called me to be a guest at his farewell match, but I couldn't come because of my previous commitments. I hadn't heard from Rebrača in a long time, but I am sure that we will have a nice talk if we see each other in Belgrade. I must not forget Nikola Peković, who is a Montenegrin, but from this part of the world. Still, if I had to single out someone, it would be Dejan Bodiroga. His way of work, preparing for the match, behavior on and off the court were indicators of true leadership that he had. With all those qualities, he simply imposed himself as a leader,



was a true leader of the team, a real example to all the coaches how should a leader on the court look like. Bodiroga constantly worked on himself a lot.

● **Obradović always makes a point that he likes his practices to be diversified, so that players never feel monotony, they can never tell in advance what will happen in the practice. How much can an elite coach learn from the players during the game or the practice, for instance take a move, a dribble and modernize it later?**

In deed he can. Working with Željko I came to realize that the player himself, during the practices or the games, can give you an idea, show you some element of basketball which you can later make improve, deepen...

● **During the 13 years many world class players came to and went from Panathinaikos. How hard was it to change coaching concepts depending on the roster, and also player tendencies that have drastically changed in last couple of years?**

The most important thing is that the coach knows what he can expect from each of his players, that he is aware of his total possibilities and turn them into advantage on the court. I am saying all this as an indicator how much, let us say, Panathinaikos' game had changed and adapted to the players during 13 years of working with Željko in Athens. At the very beginning, in 1999 and 2000 we had Rebrača – Bodiroga duo on the frontcourt, as well as good individuals in the backcourt like Alvertis, Kattash. Rebrača and Bodiroga dominated one on one in the low post, a when they were double teamed they knew how to create a pass for the players in the backcourt. As time went by, when Diamantidis, Spanulis, Jasikevicius arrived we shifted from frontcourt to backcourt players. The centers were receiving the ball only after coming out of the screen in two-on-two game, and not like before, pushing the

poput Alvertisa, Kataša, Rebrača i Bodiroga su dominirali u igri jedan na jedan na donjem postu, a kada su ih udvajali oni su umeli da iskreniraju pas za saigrače u spoljnoj liniji. Kako je vreme prolazilo, dolaskom Dijamantidisa, Spanulisa, Jasikevičijusa, akcenat smo pomerili iz unutrašnje ka spoljnoj liniji. Centri su loptu dobijali tek nakon otvaranja iz blokade u igri dva na dva, a ne kao ranije spuštanjem lopte na niski post u pozicionom napadu. Dakle, kreirali smo spolja prema unutra, dok smo sa Rebračom i Bodirogom kreaciju radili na obrnuti način.

● **Da li smo svedoci nestajanja klasičnih centara, onih oko kojih se nekada bazirala igra, koji su posedovali kompletnu centarsku tehniku, ne samo igru leđima, već i licem prema košu, što podrazumeva i dobar šut sa poludistance?**

– Slažem se, košarka se danas dosta promenila, nemamo više tako dominantne centre kao nekada, što zahteva od trenera znatne korekcije i prilagođavanje okolnostima. Ante Tomić iz Barselone, Sofoklis Skoricjanidis u Makabiju i Bobi Marjanović iz Crvene zvezde jedni su od retkih klasičnih centara u Evroligi, danas se akcenat mnogo više stavlja na atletizam igrača, na igru u tranziciji, da se tako izrazim „oko obruča“. Sve to zahteva veliko prilagođavanje trenera, ali i igrača.

● **I danas ste jedan od retkih trenera koji je u ulozi pomoćnika u Panatinaikosu imao slobodu u razmišljanju i odlučivanju. Kako ste došli do takve pozicije?**

– Pomenuo sam već da je saradnja sa Željkom u Panatinaikosu bila jedan proces u kome smo prošli kroz sve faze. Svi treneri moraju da shvate da je hijerarhija u stručnom štabu apsolutno najvažnija i da bez toga vođenje ekipe nije moguće. U Panatinaikosu se hijerarhija znala i bespogovorno poštovala. Svoju slobodu kao pomoćnika Željku zaslužio sam vremenom, pokazavši lojalnost treneru, klubu, ali i znanjem kojim sam potkreppljivao svoje sugestije i odluke. Ne možeš zaslužiti slobodu od strane prvog trenera ako ne poseduješ znanje i adekvatne argumente za ono što pričaš i sugeršeš. Željko i ja smo u Panatinaikosu neretko provodili zajedno između 12 i 15 sati dnevno radeći na usvaršavanju metoda rada i poboljšanju igre i rezultata tima.

● **Izjavili ste da kada vidite Željka da se iznervirao tokom utakmice zbog vaših sugestija, da ste tada znali da ste u pravu. Možete li mladim kolegama da pojasnite ovu rečenicu?**

– Nisam bio od onih pomoćnika koji će tokom treninga ili utakmica da čute i klimaju glavom. Imao sam svoja zapažanja za vreme mečeva, neka svoja viđenja situacija, bilo je momenata koji su ljudima kraj TV ekrana izgledali kao da se Željko i ja svađamo, međutim to je bila samo razmena mišljenja. Željko je trenerska i ljudska veličina upravo zato što je uvek spreman da saslušša i drugačije mišljenje, koje je argumentovano, ali je on donosio konačnu odluku. Nisam ja uvek bio upravu, to nije ni poenta, već sposobnost da saslušša drugačije mišljenje i onda doneseš odluku – i u tome je Željko bio veličina. Ja sam mu davao argumente za razmišljanje, u

smislu da možda u nekoj situaciji možemo ovako da uradimo – naveo bih mu određena obrazloženja – a zatim je on donosio odluku. Da biste kao pomoćnik stigli do tog nivoa morate prethodno da pokažete lojalnost i kompetentnost. U stručnom štabu su apsolutno svi važni, od glavnog trenera, pomoćnika, kondicionog trenera... apsolutno svi.

● **U vezi sa prethodno pomenutim trebalo bi naglasiti da ste kao dvadesetogodišnjak bili trener istinskim asovima poput Gorana Sobina, Baneta Prelevića ili Peđe Stojakovića. Mnogi od njih u to vreme bili su dosta stariji od vas. Kako ste uopšte uspevali da im nametnete autoritet?**

– Ja sam sa svega 25 godina bio trener Preleviću, Stojakoviću dok sam radio u PAOK, prethodno sam kao još mladi bio trener jednom Goranu Sobinu, momcima koju su tada kao igrači bili stariji od mene. Da bih opstao među njima, stekao neophodan autoritet, morao sam da imam ogromno znanje, da puno radim, možda i više od svih, kako bih opstao i nametnuo se takvim igračima kao trener. Moraš puno toga da istrpiš, određene svađe, kazne, da bi uspeo na kraju da ih ubediš u svoje shvatanje košarke. To uopšte nije jednostavno – naprotiv.

● **Danas ste prvi trener jednog košarkaškog giganta kao što je CSKA. Kakav je osećaj biti na čelu tima koji samo pobede i titule računa, a pritom Evroligu nije osvojio već sedam godina?**

– Imao sam veliku čast i zadovoljstvo da postanem prvi trener CSKA. Od samog dolaska u Moskvu bio sam svestan da je to tim koji želi samo pobede i koji jedino trijumfe računa. Nije lako – da jeste svako bi radio ovaj posao u CSKA. Još uvek je rano da sumiram utiske u svojoj prvoj sezoni u moskovskom timu, takmičarska godina još uvek nije gotova, važno mi je da znam način na koji možemo ispraviti propušteno i sledeće godine napadnemo titulu u Evroligi.

● **Koliko vam je bilo teško da u tim uklopite brojne individualce, igrače naviknute na to da budu lideri, imaju loptu u svom posedu, odlučuju utakmice. Imali ste pritom otežavajući okolnost da se Andrej Kirilenko pridružio timu u drugom delu sezone kada je igra bila oformljena i uloge podeležene.**

– Generalno gledano, imali smo dobru sezonu, prosečno smo ostvarivali 25 asistencija po meču, što je pokazatelj kolektivne igre. Igrači su se trudili da pronađu saigrača koji je u najboljoj poziciji za šut. Andrej Kirilenko je došao u drugom delu sezone, iako smo ga želeli na samom startu. Trebalo mu je vremena da uđe u sistem, sećam se da je prvi kvalitetniji meč odigrao protiv Fenerbahčea u Moskvi, kada smo izgubili i znam da sam posle utakmice pričao sa Željkom o načinu i periodu privikavanja Kirilenka na sam tim. Jasno je da je vrlo teško uklopiti u tim brojne igrače koji su jaki individualci, veliki igrači, ali je to na kraju i cilj koji kada se ostvari može doneti vrhunske rezultate – podvukao je na kraju razgovora elokventni Itudis.

N. Marković

ball down to the low post in positional attack. This means that we were creating from outside to inside, while with Rebrača and Bodiroga we created in reverse way.

- **Are we witnessing the disappearing of classic centers, those on whom the game was based once, that had complete center's technique, not only playing with their backs, but also facing the basket, which means good shooting from the distance?**

I agree, basketball has changed a lot today, we don't have such dominating centers like we used to, which forces a lot of corrections and adaptations from the coaches. Ante Tomić of Barcelona, Sofoklis Schortsanitis of Maccabi and Bobi Marjanović of Crvena zvezda are some of the few classic centers in the Euroleague, today the emphasis is a lot more on the athleticism of the players, transition game, one could say "around the rim". It all requires great accommodations from the coaches, but also from the players.

- **You are still one of the few assistant coaches who had freedom of thinking and deciding in Panathinaikos. How did You arrive to such a position?**

I've mentioned before that my cooperation with Željko was a process in which we went through all the phases. All coaches must realize that the hierarchy in the coaching staff is absolutely most important and that leading the team without it is impossible. We knew the hierarchy in Panathinaikos and followed without question. I have deserved my liberties with Željko as an assistant with time, by showing loyalty to the coach, the club, and by showing knowledge that supported my suggestions and decisions. You can't deserve freedom from the head coach unless you've got knowledge and proper arguments for what you are saying and suggesting. Željko and I often used to spend between 12 to 15 hours a day working on perfecting the methods of work and improving the team's playing and results.

- **You said once that You knew You were right when You would see Željko get irritated during the game after Your suggestions. Can You please clarify this statement to your younger colleges?**

I was never one of those assistants who would keep quiet and nod their heads during the games and practices. I had my own observations during matches, my own views on situations, there were moments when it looked to the people watching on TV that Željko and I were arguing, however, those were only exchanges of opinions. Željko is great person and a great coach exactly because he is always ready to listen to other opinion, reasoned opinion, but he had the final say in things. I was not always right, that's not the point, the point is the capability to hear out someone else's opinion and then make a decision – and that was what made Željko great. I gave him arguments to think about, meaning that perhaps in some situation we can do things like this – I would

give certain explanations – and then he would decide. To come to that level as a coach, you must firstly show loyalty and competence. In the coaching staff absolutely everyone matters: head coach, assistant, fitness trainer... absolutely everyone.

- **In connection to what You said just now, one should emphasize da You were in Your twenties when You coached truly great players like Goran Sobin, Bane Prelević or Peja Stojaković. Many of them were a lot older than You. How did You manage to impose authority at all?**

I was only 25 when I coached Prelević, Stojaković when I worked in PAOK, before that I was even younger when I coached the likes of Goran Sobin, guys who were as players older than me. In order to survive amongst them, to gain necessary authority, I had to have vast knowledge, work a lot, perhaps even more than others, so that I could survive and impose myself to such players as a coach. You have to endure a lot of things, certain arguments, punishments, in order to persuade them to your understanding of basketball. That is not simple, on the contrary.

- **Today, You are the head coach of a basketball giant like CSKA. How does it feel like to lead a team that only counts wins and titles but hasn't won the Euroleague in seven years?**

I had a great honor and pleasure to become the head coach of CSKA. Ever since coming to Moscow I was aware that it is a team that only wants victories and counts only trophies. It is not easy – if it were, anyone would be doing this job in CSKA. It is still early to summarize my impressions from the first year in Moscow, season is not over yet, it is important to me to know the way we can rectify what we have done wrong and go for the Euroleague title next year.

- **How hard was it for You to create a team from numerous individuals, players used to being leaders, used to controlling the ball themselves, used to deciding the games. You had an aggravating factor that Andrei Kirilenko joined the team in the second part of the season when teams' way of playing was already formed together with rolls for the players?**

Generally speaking, we had a good season, we achieved 25 assists per match, which is an indicator of team play. Players were trying to find a teammate who is in the best position to shoot. Andrei Kirilenko came in the second part of the season although we wanted him from the start. It took him a while to get into the system, I remember that he had his first good game against Fenerbahce in Moscow when we lost and I know I talked to Željko about ways and time of Kirilenko's adapting to the team. It is clear that it's very hard to bring together numerous players who are strong individuals, great players, but in the end that is the goal which, when it is achieved, can bring top results – underlined eloquent Itoudis at the end of the conversation.

Mateo Boničoli

BCB je i moja šansa

i talijanski trener Mateo Boničoli održaće jedno predavanje „Pokretljivi napad“ na seminaru BCB 2015 i tako obogatiti spisak uglednih predavača koji su svoje znanje podělili sa kolegama iz Srbije. Ovaj 53-godišnji Tršćanin karijeru je počeo u klubu Inter 1994, da bi nastavio razvoj kraj Bože Tanjevića u Stefanelu, gde je stigao do drugog mesta u italijanskom juniorskom prvenstvu s igračima kao što su Gregor Fučka i Alessandro de Pol. Posle iskustva u Seriji B i u raznim italijanskim reprezentacijama, uključujući i onu koja je osvojila zlato 1999. u Parizu, debitovao je 1999. u Seriji A2 kao trener Snajdera iz Udina s kojim je iste te sezone uspeo da uđe u Seriju A1. Sledeće sezone ostaje u Udinama, osvaja sedmo mesto i ulazi u plej-of.

Leta 2001. prelazi u Bolonju gde postaje trener Fortitudo. Već prve sezone ući će u finale doigravanja italijanskog prvenstva gde će izgubiti od Benetona. Za vreme svog, ispostaviće se, prvog boravka u Fortitudo, imaće 35 pobeda na 46 utakmica.

Posle Fortituda i dalje je u Seriji A1, gde vodi jedne za drugim Mesinu, Teramo i Avelino, uz jednogodišnji „izlet“ u Belgiju 2004. gde je uveo Ostende u prve četiri ekipe u zemlji.

Sezona 2007/2008. predstavlja veliki uspon: osvojio je u Avelinu prvi put Kup Italije gde je u finalu završnog turnira „osmorice“ savladan Virtus iz Bolonje 73:67, a na kraju te sezone ga je panel novinara, trenera, generalnih menadžera i kapitena timova proglasio za najboljeg trenera Serije A.

Novembra 2008. nalazi se opet u Bolonji, ali sada kao trener Virtusa, gde započinje put ka dosad najvećem uspehu u karijeri: ušao je u istoriju slavnog kluba 26. aprila 2009. godine osvojivši Evročelendž posle pobede nad francuskim Šole basketom u finalu. Samo je Ettore Messina pre njega uspeo da osvoji evropski trofej u Virtusu.

Decembra 2009. prelazi u Lotomatiku, prvu sezonu završava u četvrtfinalu plej-ofa, a već sledeće sezone uvodi klub u top 16 Evrolige.

Od 2011. radi u Kazahstanu, prvo kao trener Astane s kojom osvaja prvenstvo i Kup, a od 2012. ujedno je i selektor kazahstanske reprezentacije s kojom je radio sledeće dve sezone. Osvajanje duple krune s Astanom ponovio je i, za njega završne, sezone 2012/2013, a selektor Kazahstana ostao do 2014.

Februara ove godine vratio se kao glavni trener u Fortitudo iz Bolonje gde pokušava da pomogne da se klub vrati u među najbolje nakon što je bio ugašen 2012. a ponovo osnovan 2013.

Sve su ovo bili dovoljni razlozi da se gospodin Boničoli nađe kao predavač na Klinici, a on je bio veoma ljubazan i odgovorio na nekoliko naših pitanja.

● **Gospodine Boničoli, kako ste se osećali kad ste dobili poziv da se obratite svojim kolegama iz Srbije sa stručnom temom?**

Velika je čast biti pozvan na najvažniju kliniku evropske košarke, i to u košarkaškoj zemlji kakva je Srbija.



● **Šta vas je podstaklo da prihvatite poziv?**

Prihvatio sam poziv, jer je to važna šansa za mene da čujem predavanja velikih evropskih trenera kao što su Dimitris Itudis i Saša Obradović i dobijem priliku da govorim o principima pokretljivog napada (motion offense), sistema koji često koristim u svojim timovima.

● **Da li ste ikad ranije boravili u Beogradu?**

Da, bio sam ranije u Beogradu. Imam prijatelje u tom gradu.

● **Da li ste ranije saradivali s trenerima iz Srbije i kojeg srpskog trenera posebno cenite?**

Započeo sam karijeru kao pomoćni trener košarkaške legende Bogdana Tanjevića. U to vreme, tri sezone zaredom nas je posećivao najveći evropski trener svih vremena Aleksandar Nikolić. Imao sam sreće da provedem mnogo vremena s njim i naučio me je neke nezaboravne stvari, pre svega kao čovek, kao i o košarci. Nikad neću zaboraviti profesora Nikolića, pravog genija koji mi je bio veliki uzor, završio je Boničoli, čiji odnos prema velikanima košarkaške struke pokazuje još jednom važnost pravilnog vaspitanja za postizanje životnih uspeha.

F. Simić

Matteo Boniciolli

BCB is a chance for me too

italian coach Matteo Boniciolli will give a lecture called „Motion offense” at the BCB 2015 seminar, therefore enriching the list of established lecturers which have shared their knowledge with their colleagues from Serbia. This 53 year old Trieste born coach started his career in Inter 1904 only to continue his development alongside Boša Tanjević in Stefanel, where he had reached second place in Italian junior championship with players such as Gregor Fucka and Alessandro De Pol. After experiences in Serie B and different Italian national teams, including the one who won the gold at the European championships 1999 in Paris, he made his debut the same year in Serie A2 as a coach of Snaidero Udine whom he led to promotion to the Serie A1 in the same season. He stays in Udine next season, takes seventh place and makes the playoffs.

In the summer of 2001 we find him in Bologna where he takes over as a head coach in Fortitudo. He will make it to the finals of the playoffs of the Italian championship in the very first year, losing to Benetton Treviso. During his, as it would turn out, first spell in Fortitudo he would have 35 wins in 46 matches.

He remains in Serie A1 after Fortitudo, where he leads Mesina, Teramo and Avellino, respectively, with one year „trip” to Belgium in 2004, where he had put Ostende in the best four teams in the country.

The 2007/2008 season remains a great ascent: in Avellino, he wins his first Italian Cup, beating Virtus Bologna in the finals of the final eight tournament 73:67. At the end of that season, a panel of journalists, coaches, general managers and team captains voted him the best coach in the Serie A.

By the November of 2008, he is back in Bologna, but now coaching Virtus, where an amazing trip to the greatest success in his career so far begins: his name entered the history books of the famous club on April 26th 2009 when they won the Eurochallenge Cup after beating Chole Basket in the final. Only Ettore Messina before him managed to win a European trophy in Virtus. In December of 2009 he moves to Lotomatica Roma, ends his first season in the quarterfinals of the playoffs, but next season leads the team to Top 16 stage of the Euroleague.

Since 2011 he worked in Kazakhstan, first as a coach of Astana with whom he wins both the championship and the Cup, and since 2012 he was simultaneously the head coach of the Kazakhstan national team with which he worked for the next two seasons. He repeated „the double” with Astana in 2012/2013 which was the last season for him in the club, and stayed Kazakhstan coach until 2014.

In the February of this year, he came back to Fortitudo as the head coach, where he is trying to help his old club return to glory after it was shut down in 2012 and refounded in 2013.

These were all reasons enough to have mister Boniciolli as a lecturer at the Clinic, and he was very kind to answer a few of our questions.

● **Mister Boniciolli, how did You feel about invitation to address your colleagues from Serbia with an expert topic?**

It was a great honour for me to be invited to the most important clinic of European basketball in a basketball country like Serbia.

● **What has made You accept that invitation?**

I have accepted the invitation because it's an important chance for me to hear lessons of the great European coaches like Dimitris Itoudis and Saša Obradović and to have the chance to speak about motion offense principles, a system that I use a lot with my teams.

● **Have You ever been to Belgrade before?**

Yes, I have been in Belgrade before. I have friends over there.

● **Have You ever worked with some of the coaches from Serbia and which Serbian coach do You specially admire?**

I started my career as an assistant coach of basketball legend Bogdan Tanjević. In that time, for three seasons in a row, we were visited by greatest European coach ever Aleksandar Nikolić. I was so lucky to spend with him a lot of time and he gave me unforgettable lessons, as a person first of all, and about basketball too. I will never forget professor Nikolić, a true genius who was a great example for me, concluded Boniciolli, whose admiration for the great people of basketball coaching shows once again the importance of proper upbringing for achieving success in life.

Saša Obradović

Poziv – čast i obaveza

naravno da nije iznenađenje što je Saša Obradović dobio poziv da bude predavač na ovogodišnjoj BCB 2015, mada to nismo znali pripremajući prošli broj Trenera, u kome smo posvetili prostor upravo njemu. Jednostavno je svojim trenerskim radom i uspesima u sezoni koja se završava, skrenuo pažnju na sebe celokupne evropske košarkaške javnosti i s pravom dobio mesto u našem časopisu.

Na domaćem terenu, čini se, sve do, po mnogo čemu jedinstvene utakmice sa svojom Crvenom zvezdom, popularni Sale je još uvek više uvažavan kao legendarni igrač Crvene zvezde i reprezentacije. Za

ćenijih košarkaških klinika u Evropi kao i među velikim trenerskim imenima koja su predavala i koji će predavati na ovoj klinici. Poziv smatram kao i obavezu da se na najbolji način predstavim na jednoj od mojih prvih velikih klinika na kojoj ću biti predavač. Insistirali smo: Prokomentarišite vaše teme, u stručnom smislu. Odnosno, na čemu ćete insistirati i šta Vaše kolege mogu da očekuju?

– Uzeo sam teme „Napad na sve vrste odbrana” kao prvu i „Situacioni šut na dan utakmice” kao druga tema. Moja poruka je: igra sa tendencijom na što bržoj košarci a sa idejom kolektivne igre i sa podeljenom odgovornošću na svakog igrača. Ovaj sistem godina-



toliko emocija, na toj evroligaškoj utakmici, gotovo da je i Arena bila tesna. Veliki čovek, veliki igrač, prihvaćen je i kao trener koji velikim radom i nesporno stečenim ogromnim znanjem, krči sebi mesto ka klubu velikih trenera, koji su uvek bili i jesu, oni po kojima se srpska košarka prepoznaje i sa kojima se ponosi.

U jeku završnih utakmica u prvenstvu Nemačke, upravo kada je igrao teške utakmice sa, još jednom trenerskom legendom naše košarke – Svetislavom Pešićem, pitali smo Saleta o prvim utiscima o pozivu na BCB 2015 i o onome šta priprema za 27-28. juna u Šumicama. Odgovor nismo čekali ni dan. Tačnije, Sale kao da je jedva dočekao pitanje. Zašto? Zaključićete iz njegovog odgovora.

– Veoma sam počastvovan pozivom da budem jedan od predavača na jednoj od najboljih i najpose-

ma stvaram prema mojim shvatanjima i verovanjima. Stvorio sam sistem koji funkcioniše kao primarni, sekundarni kontranapad, kao sistem na sve vrste odbrana, a u cilju da se maksimalno iskoristi saradnja unutrašnje i spoljne linije. Jednostavan a teško predvidiv za skauting od protivnika. Ovaj sistem predstavlja osnovnu napadačku filozofiju Albe iz Berlina gde sam trener, poručio je Saša Obradović.

Eto još jednog dragocenog razloga da se ne propusti Basket ball clinic Belgrade 2015. Za najveći broj učesnika, a to su mladi treneri, neposredan susret sa Sašom Obradovićem, biće sjajna prilika da se steknu neka nova znanja i trenerska iskustva. Ništa manje vredan jeste susret sa kolegom koji stručnim usavršavanjem i požrtvovanim radom može biti uzor. Svaki susret sa takvima je uvek dragocen.

D. N.

Sasa Obradovic

A Vocation – honor and obligation

it certainly isn't a surprise for Sasa Obradovic has received an invitation to be a lecturer at BCB 2015, though we didn't know that last time while preparing the last publication of Trener magazine, in which we gave some space to him. Simply, through his coaching work and successes in the season that is about to finish, he has drawn attention of entire European basketball public and rightfully deserved his place in our magazine.



„Sale” is being respected at the home court as a legend of Red Star BC and the national team all the time, up to the peculiar game versus his Red Star BC. In that Euroleague game, the Arena seemed tight for so many emotions. A great man, great player is accepted as the coach who, with hard work and immense knowledge, paves his own path toward the club of great coaches who has always been the one by whom Serbian basketball is recognizable and proud of.

In the middle of the final games of the German Championship, at the time of playing hard games with another legendary coach of ours – Svetislav Pesic, we asked Sale for his first impressions about the invitation to the BCB 2015 and the things he's preparing for the Sumice hall on June 27-28. The reply

came within less than a day. In fact, it was like Sale was looking forward to asking him that question. Why? The conclusion comes from his reply.

I'm quite honored by the invitation to be one of the lecturers at one of the best and mostly visited basketball clinics in Europe and to be among great coaches who had a chance and will have a lecture in this clinic. I consider this invitation as my obligation to introduce myself in one of my first big clinics in the role of a lecturer.

We insisted on giving a comment to his expert issues. What you will insist on and what can your colleagues expect? – The first issue is „Offense against all kinds of defense” and „Situation shot at the day of the game” is the second.

My message is the following: A play having tendency toward the quickest possible basketball, with the idea of collective play and responsibility split to each of the players respectively. I've been creating this system for years, according to my beliefs and opinions. I've created the system which func-

tions as primary fastbreak and secondary fastbreak, as the system against any kind of defense, aiming to optimally use a cooperation of inside and outside players. Simple but hardly predictable to scout by the opponent. This system represents the fundamental offensive philosophy of Alba Berlin BC where I coach, Sasa Obradovic said.

There's one more valuable reason not to miss the Basketball Clinic Belgrade 2015. For the largest number of participants, i.e. young coaches, a direct meeting with Sasa Obradovic is going to be a great chance for acquiring new knowledge and coaching experiences. Equally valuable is a meeting with a colleague who can be a role model, for his advanced training and strenuous work. Any meeting with such a person is always precious.

Priča o uspehu

Svetislav Pešić, više od trenera

i stoimeni dokumentarni film reditelja Željka Mirkovića krajem marta zatvorio je BFDKF u Domu sindikata, a početkom maja Bajern u Minhenu organizovao posebnu promociju.

„Pošto je Barcelona više od kluba, što se vidi i u našem sloganu (Mes qe un club), onda možemo da konstatujemo da je Svetislav Pešić više od trenera, imajući u vidu da nam je doneo prvi titulu evropskog prvaka i jedinu triplu krunu u našoj istoriji!”

Ova izjava predsednika Barselone Đosepa Marije Bertomeua u dokumentarnom filmu „Svetislav Pešić – Više od trenera” verovatno najupečatljivije govori o liku i delu našeg trofejnog stručnjaka koji je za 33 godine osvojio 21 trofej, zaključno s titulom prvaka Nemačke prošle sezone s Bajernom. Film je deo serijala „Ljudi od zlata”, u produkciji „Intermedije network”, po ideji Zvonimira Šimuneca. Ova producentska kuća, koja potpisuje velike filmske projekte kao što su „Montevideo, Bog te video” i „Bićemo prvaci sveta”, u proteklih nekoliko meseci završila je dokumentarce o još trojici naših košarkaških stručnjaka – Dušanu Ivkoviću, Željku Obradoviću i Aleksandru Đorđeviću – i uskoro će publika moći da ih vidi.

„Publika u Domu sindikata je lepo primila film. Iste reakcije sam video i kod ljudi koji su gledali film u Minhenu. Lično sam veoma zadovoljan, kao i članovi moje porodice”, rekao je Svetislav Pešić, koji se na Beogradskom festivalu dugometražnog i kratkometražnog filma (BFDKF) pojavio u društvu unuka Luke koji je dobio važnu „ulogu” u filmu.

Pošto je Pešić zakoračio u svet sporta kao golman pionira pirotskog Radničkog, u filmu se prikazuje da i desetogodišnji Luka ima istu dilemu – fudbal ili košarka – pošto oba sporta trenira u Bajernu. U poslednjoj sceni obojica razgovaraju o tome dok jedan drugom štiriraju penale na „Alijanc areni”, a prethodno deda drži košarkaški trening unuku u „Audijevom domu”.

Film ima dva „toka”. Jedan su Pešićevi uspesi, od Bormija 1987, kada je sa Divcem, Đorđevićem, Kukočem, Radom i ostalima postao omladinski prvak sveta, preko istorijskog uspeha s Nemačkom (zlato na EP 1993), zatim stvaranja evropske Albe, zlatnih medalja s našom reprezentacijom na EP 2001. i SP 2002, najbolje sezone u istoriji Barselone (2002/03), do prve titule Bajerna (2014) posle šest decenija čekanja. Drugi su trenerovi monolozi u kojima otkriva tajnu uspeha, koji na efektan način seku

glavni tok i objašnjavaju neke prelomne trenutke u njegovoj karijeri.



Predsednik Barcelone Đosep Marija Bartomeu i Svetislav Pešić / The President of Barcelona FC Josep Maria Bartomeu and Svetsav Pesic

U filmu se pojavljuju poznata imena iz sveta košarke Aleksandar Đorđević, Vlade Divac, Dejan Bodiroga, Huan Karlos-Navaro, Hening Harniš, Henrik Redl, predsednik FK Bajern Karl Hopfner, predsednik FK Barcelona Đosep Marija Bartomeu, predsednik KS Nemačke Ingo Vajs, predsednik KK Alba Diter Hauert, generalni direktor „Adidas” Herbert Hajner, pomoćni trener KK Bajern Emir Mutapčić, nekadašnji košarkaški reprezentativci Jugoslavije Žarko Varajić i Žarko Zečević, kapiten nemačke fudbalske reprezentacije i FK Bajern Bastijan Švajnštajger, trener FK Bajern Đosep Gvardiola, bivši selektor Nemačke i jedan od pionira zagrebačke košarke Branimir Volfer, nekadašnji nemački reprezentativac Štefan Bek, igrač KK Bajern Hejko Šafarik...

I pored mnogo emocija s terena, pregršt nezaboravnih trenutaka velikih slavlja, najemotivniji deo su scene iz rodnog Pirota, ali i iz doma Pešićevih u Minhenu u kojem su gotovo svi zadojeni košarkom, od sina Marka (generalni menadžer KK Bajern), supruge Vere (prvakinja Jugoslavije sa KK Željezničar iz Sarajeva), zeta Jana Jagle (bivši nemački reprezentativac), ćerke Ivane (nekada trenirala košarku) i unuka Luke (pionir KK Bajern).

Film je sniman u Pirotu, Beogradu, Barseloni, Berlinu i Minhenu, a reditelj je Željko Mirković. Scenaristi su sportski novinari Aleksandar Miletić i Boban Mitić.

Dušan Trifković

The story of success

Svetislav Pesic, more than a coach



he documentary of the same name, directed by Zeljko Mitrovic, closed the Belgrade Festival of Short and Feature-length Film held in the Dom Sindikata Cinema and Bayern Munich organized a special promotion early in May.

„Since Barcelona is more than a club, which is evident in our slogan (Mas que un club) and having on mind that he has brought us the first title of European champion an triple crown in our history, we can state that Svetislav Pesic is more than a coach”

This statement made by the President of Barcelona, Josep Maria Bartomeu, in the „Svetislav Pesic – More than a coach” documentary probably most remarkably characterizes personality and career of our prolific coach who won 21 trophy in 33 years, ending with the title of the Champion of Germany with Bayern.

The film is a part of the „Men of Gold” series, produced by „Intermedia Network”, after the idea by Zvonimir Simunec. During several months, this production company, which owns big film projects like „See you in Montevideo” and „We’ll be the Champions of the World”, finished 3 documentaries about other 3 basketball experts of ours – Dusan Ivkovic, Zeljko Obradovic and Aleksandar Djordjevic, which will be available to the audience soon.

The audience in the Dom Sindikata cinema had nice impressions. The same reactions were recognized in people watching it in Munich. „Personally, I’m very satisfied, as well as my family members” – said Svetislav Pesic who came to the Belgrade Festival of Short and Feature-length Film with his grandson Luka, who got an important „role” in the film.

Since Pesic entered the world of sport as a goalkeeper of Radnicki Pirot FC pioneers, the film depicts a dilemma of the 10-year old Luka – football or basketball – the sports he practices both in Bayern. In the last scene, they talk about that while kicking penalties at Allianz Arena and, before that, grandpa is giving a training lesson to his grandson at the Audi Dome.

The film has two „flows”. One is about Pesic’s successes, from Bormio 1987 and the title of Youth

Champion of The World with Divac, Kukoc, Radja, Djordjevic and others, historical success with Germany (gold medal at EC in 1993), creating the Alba of European level, gold medal with Yugoslavia in EC in 2001 and WC in 2002, the best season in the history of Barcelona (2002–03), up to the first Bayern’s title (2014) after six decades of waiting.

The second contains coach’s monologues in which he discovers the secret of success, the monologues which effectively cut the main flow and explain some crucial moments of his career.

The film features familiar names from the domain of basketball like Aleksandar Djordjevic, Vlade Divac, Dejan Bodiroga, Juan-Carlos Navarro, Henning Harnisch, Henrik Rodl, the president of Bayern FC Karl Hopfner, Barcelona FC president Josep Maria Bartomeu, the president of the German Basketball Association Ingo Weiss, Alba BC president Dieter Hauert, „Adidas” General Manager, Bayern BC assistant coach Emir Mutapcic, former members of the national team of Yugoslavia Zarko Varajic and Zarko Zecevic, former captain of German National Team Bastian Schweinsteiger, coach of Bayern FC Josep Guardiola, former head coach of Germany and one of the pioneers of Zagreb Basketball Branimir Volfer, former player of the German national team Stephan Beck, Bayern BC player Heiko Schaffartzik....

Beside a lot of emotions from the court, a handful of unforgettable moments of great celebrations are the most emotional part of the scene from the hometown of Pirot and the Pesic home in Munich, where almost all of them are infected with basketball, son Marko (Bayern BC General Manager, former member of the German national team), wife Vera (the Champion of Yugoslavia with Zeljeznicar Sarajevo BC), son-in-law Jan Jagla (former player of the national team), daughter Ivana (used to practice basketball) and grandson Luka (Bayern BC pioneer).

The film was shot in Pirot, Belgrade, Barcelona, Berlin and Munich. The director is Zeljko Mirkovic, whose „Second Meeting” was a candidate for Oscar in the category of featured movie. Sports journalists Aleksandar Miletic and Boban Mitic are the screenwriters.

Aleksandar Đorđević, dobitnik nagrade Sportskog saveza Srbije

Privilegija i obaveze

aleksandar Đorđević je jedan od najvećih igrača koje je Evropa videla ikada. Odigrao je 108 utakmica za reprezentaciju naše zemlje, osvojio četiri zlatne medalje – na evropskim šampionatima 1991, 1995. i 1997, kao i na Svetskom prvenstvu 1998. U riznici ima olimpijsko srebro, sa igara u Atlanti 1996, kao i jednu evropsku bronzu – iz 1987. godine. Dva puta je proglašavan za najboljeg igrača Evrobasketa – 1995. i 1997. godine.

Pamtimo ga po spektakularnim trojkama – iz Istabula 1992, kada je Partizanu doneo za sada jedinu titulu prvaka Evrope, potom i pravog rafala u finalu Evropskog prvenstva protiv Litvanije 1995. u Grčkoj, pa protiv Hrvatske sa zvukom sirene u dresu reprezentacije Jugoslavija na Evropskom prvenstvu 1997. u Španiji.

U klupskoj karijeri nije bio ništa manje uspešan. Logično. Krenuo je iz Partizana, igrao još za Milano, Fortitudo, Portland, Barcelonu, Real i Skavolini. Osvojio je dva prvenstva Jugoslavije (1987. i 1992), dva kupa Jugoslavije (1989. i 1992), tri titule u Španiji (1997, 1999 i 2000), tri Kupa Radivoja Koraća (1989, 1993. i 1999) i Kup evropskih šampiona 1992.

Tačku na igračku karijeru stavio je 3. jula 2005. godine. Tada je skinuo dres Milana i odmah seo na klupu „manekena“ i počeo trenersku karijeru.

Devet godina kasnije, kao selektor Srbije predvodio je Orlove do svetskog srebra i pokazao da i te kako ima šta da ponudi i dok stoji kraj klupe. A, tek je počeo...

Potpuno prirodno je bilo da dobije tradicionalnu nagradu Sportskog saveza Srbije u kategoriji „sportski stručnjak“. Legendarni „Sale nationale“ je neposredno pošto je primio priznanje skromno istakao važnost te nagrade, a potom naglasio da je to motiv pred najvažnije izazove koji njega i njegove izabranike očekuju tokom priprema za Evropski šampionat, na kome Srbija juri olimpijsku vizu.

– Nagrada je priznanje, ali veliki podstrek i obaveza – pričao je Đorđe-

vić. – Pošto mi u sportu iz koga dolazim, a to je košarka, uvek postavljamo sebi više ciljeve, tako i ja u svom privatnom svetu postavljam sebi nove snove i nove ciljeve.

– Sada sam u jako lepom društvu – dodao je Đorđević. – Čovek ne razmišlja o svim tim stvarima sve dok ne sedne pored svih tih legendi, stručnjaka, pored ljudi koji su proslavili srpski sport.

– Potpuno se slažem sa Slavkom Obadovim, dobitnikom nagrade za životno delo, koji je rekao da je ovo za nas sportiste i sportske radnike još veća obaveza da nastavimo da radimo još više.

Đorđević se odavno prihvatio posla. Čini sve kako bi reprezentacija Srbije spremna otišla na Evropsko prvenstvo u Nemačku i Francusku i nastavila gde je stala na Svetskom prvenstvu, prošle godine u Španiji.

B. Kostreš



Aleksandar Djordjevic, winner of the Serbian Sport Association's Prize

A privilege and obligations

aleksandar Djordjevic is one of the greatest players Europe has ever seen. He played 108 games for our National team and won 4 gold medals – in European Championships in 1991, 1995 and 1997 and in World Championship in 1998. There's the Olympic silver medal from the Games in Atlanta in 1996 and one bronze medal from European Championship in 1987. He was declared the best player of Eurobasket twice – in 1995 and 1997.

We remember him for his spectacular 3 point shots – in Istanbul in 1992 when he brought to Partizan BC the only title of the Champion of Europe, a marvelous streak in the final game of the European Championship versus Lithuania in 1995, in Greece and

the one in the last milliseconds in the Yugoslavian jersey versus Croatia in the European Championship in 1997, in Spain.

In playing in clubs, he was equally successful. It seems logical. He started in Partizan BC, played for Milano, Fortitudo, Portland, Barcelona, Real and Scavolini. He won 2 championships of Yugoslavia (1987, 1992), 2 Yugoslav Cups (1989 and 1992), 3 titles in Spain (1997, 1999, 2000), 3 Radivoje Korac Cups (1989, 1993 and 1999) and the Cup of European Champions in 1992.

He put an end to his career as a player on July 3, 2005. He took off the Milano jersey and started a coaching career.

Nine years later, as the head coach of Serbia, he ran the "Eagles" to the silver medal at the World Championship and showed much to offer with standing next to the bench. Yet, he has just began...

Getting the traditional award by the Serbian Sport Association in the category of "Sport Expert" seemed completely natural. The legendary "Sale Nationale", right after receiving it, pointed out the importance of the award and, afterwards, named it the motif before the most important challenges waiting for him and his team during preparations for the European Championship, where Serbia looks for its visa for the Olympic Games.

The award is acknowledgement but a great stimulus and obligation as well – Djordjevic spoke. – Since we set the highest possible goals in the sport I come from, I set myself new dreams and aims in my private life. I'm in a very good company now – Djordjevic added. – A man doesn't think about that until the moment of sitting next to all those legends, experts, the people who glorified Serbian sport. I totally agree with Slavko Obadov, the winner of the Lifetime Achievement Award, who said that this is an even greater obligation for us, sportsmen and sport workers, to continue working more. Djordjevic took his job long time ago. He does all in his power to make the Serbian national team ready for going to the European Championship in Germany and France and continue at the place it stopped at the World Championship in Spain last year.



Trenerski dani – 2015

Stručno usavršavanje po meri trenera

Stručni seminar, sa najdužom tradicijom – Trenerski dani, održan 3. maja u Beogradu, podsetio je na najblistavije koje je UKTS znao da organizuje.

Sportska hala – Delta siti, tog dana bila je popunjena našim trenerima, onima koji rade sa mladim kategorijama, iz cele Srbije. Oko pet stotina prijavljenih trenera, prevazišlo je očekivanja i najvećih optimista. Prelepo, može se zaključiti i lepa najava za predstojeću BCB – 2015.



Naravno, prvi utisci su opravdani. Međutim, bilo bi lepo, da ovaj sasvim opravdan i neophodan odaziv trenera, na jedan stručni seminar, postane nešto sasvim uobičajeno. Pa to je i obaveza i još više potreba svakog trenera koji ima ambicije da korektno radi

svoj odgovoran posao. Posebno, u ovom slučaju, kada je reč o radu sa mladim kategorijama.

Ako, s pravom, ovaj seminar smatramo izuzetno uspešnim, onda moramo konstatovati i sledeće: Oдавno se, uslovno rečeno, kancelarija UKTS nije toliko ozbiljno, temeljno, znalački i s dobrim tajmingom angažovala na organizaciji Trenerskih dana, istovremeno angažujući sve one koji su mogli doprineti pomenutom uspehu.

Zaslugu za uspeh svakako bi trebalo podeliti i sa našim trenerima – predavačima: Boškom Đokićem, Aleksandrom Bućanom i Igorom Polanekom, koji su dali sve od sebe da prisutni treneri odu sa seminara sa nešto više znanja.

Imponuje što se o uspehu Trenerskih dana priča i van trenerskih krugova. Međutim, već za sledeći seminar lestvica je podignuta na viši nivo. Recept za uspeh je prepoznat. Mnogo rada i truda u pripremi. Skup o kome govorimo, pored stručnih predavanja, doneo je i nešto što smo vremenom izgubili: Mnogo susreta, viđenja posle dužeg vremena, razmenu iskustva i veliki skup ljudi koji imaju zajedničke brige, teme i interesovanja. Utoliko su oni koji su se oglušili o poziv na Trenerske dane, postali još veći gubitnici. Srećom, takvi su, ovom prilikom, bili u manjini.

Ceo seminar propratio je i gotovo kompletan Upravni odbor UKTS, što je još jedan pokazatelj sa koliko se ozbiljnosti pristupilo ovoj organizaciji. Naravno, čekajući godišnju skupštinu, na kojoj bi trebalo da se izabere novi predsednik Udruženja, svaki član Upravnog odbora, sa direktorom BCB Ivanom Jeremićem preuzeo je deo obaveza i odgovornosti. Čini se da je to bio i dug prema pokojnom predsedniku UKTS – Acu Petroviću.

U celoj priči zabeležimo još jedan kuriozitet. Postala je, vremenom, praksa da se iz predavanja u predavanje, broj prisutnih trenera drastično smanjuje. Kao izuzetak se pamti poslednje predavanje Željka Oba-





dovića na BCB, kada je u Šumicama imao poslednjeg dana, predavanje kojim se BCB završavala. To predavanje je pratilo oko pet stotina trenera.

Prisutni na ovom seminaru i u tom segmentu su oduševili. Najveći broj njih pratio je predavanja do samog kraja. Ne treba zaboraviti da zasluga za to pri-

izuzetno važnu ulogu za konačan uspeh. Sjajna je ideja da se mesto okupljanja, namenjenog trenerima mlađih kategorija, održava u gradu i na dan završetka finalnog turnira za juniore, ili kao ovoga puta, za kade-te. Međutim, u praksi se pokazalo da ta sjajna ideja može biti krajnje kontraproduktivna, kada je u pitanju krajnji cilj, a to je što veće prisustvo trenera na seminaru. Možda je već predstojeća godišnja skupština UKTS, koja bi trebalo da bude održana krajem ovog meseca, mesto gde bi se moglo razgovarati i na ovu temu.

J. P. T.



pada i pomenutim trenerima-predavačima kao i odabiru tema. Pa podsetimo: Boško Đokić, iskusan, kompetentan i sa posebnim darom za držanje pažnje slušalaca, imao je temu – Od vežbe, do modela igre.

Aleksandar Bučan je s razlogom, potkovan dobrom praksom i stečenim iskustvom za predavanje odabrao zanimljivu temu – Razvoj mladih igrača, od prvog treninga do seniora.

Igor Polanek je, zbog poziva da bude predavač na ovom seminaru, na dan doputovao iz Mađarske i predstavljao prijatno otkriće u toj ulozi, s temom – Odbrana na prvom pasu.

Konačno, manje važno, ali ne i bez značaja, još jednom se pokazalo da mesto održavanja seminara ima



Selektor Aleksandar Đorđević odredio širi spisak za Eurobasket 2015

Ekipa za medalju

Poslednjeg majskog utorka selektor muške seniorske reprezentacije Srbije, Aleksandar Đorđević, u Kući košarke obelodanio je širi spisak kandidata za Eurobasket koji će se od 5. do 20. septembra održati u Francuskoj, Nemačkoj, Letoniji i Hrvatskoj. Na spisku se nalazi 24 igrača, od kojih će se njih 18 pojaviti na prozivci u hotelu „Zira“ 15. jula kad je zakazan početak priprema.

– Pucamo na medalju i plasman u Rio na Olimpijske igre – jasan je i glasan selektor naših najboljih košarkaša.

Optimizam Aleksandra Đorđevića svakako nije bez pokrića. Iza većine reprezentativaca je odlična sezona u kojoj su mnogi stigli do trofeja i individualnih nagrada, ostvarili napredak u svakom pogledu.

– Košarkaši koju su na spisku predstavljaju ozbiljnu podlogu da dodemo do najboljih dvanaest koji će nas predstavljati na Evropskom prvenstvu. Dosta dobro smo pokriveni na svim pozicijama. Zbog toga nemamo pravo da bežimo od osvajanja medalja. Želja je najsajnije odličje, ali treba biti svestan koliko će biti teško ostvariti ga. Ovaj Eurobasket je ujedno kvalifikacioni za Olimpijske igre, a to je naš glavni cilj od kako



Teodosić kapiten

Posle povlačenja iz reprezentacije Nenada Krstića, selektor Đorđević je promovisao Miloša Teodosića u kapitena srpskih košarkaša.

– Novi kapiten je Miloš Teodosić. Od njega i njegovih zamenika koji su već dugo u reprezentaciji očekujem veliku pomoć na terenu, ali i izvan njega – naglašava Đorđević.

Stručni štab

Aleksandar Đorđević objavio je spisak košarkaša na koje računa, ali ne i sastav Stručnog štaba koji će u odnosu na Svetsko prvenstvo u Španiji pretrpeti određene promene:

– Isključivo zbog profesionalnih obaveza nekih ljudi doći će do promena, ali o tome ćemo nekom drugom prilikom. Svi koji su bili uz nas, ostaće i dalje, samo u nekoj drugoj formi.

sam preuzeo kormilo reprezentacije. Zato nema više skrivanja, idemo da se borimo sa rivalima na najbolji mogući način koji znamo i umemo. Moji ciljevi ne mogu da budu ništa manji nego da probam da dovedem ekipu do finala – tvrdi Đorđević.

Ciljevi su jasni i odavno poznati, selektor je otkrio i način na koji traži da igraju njegovi izabranici:

– Od prvog dana pričam o atletici i brzini, glavnim preduslovima za modernu košarku. Ne mislim pri tome na brzinu igrača, već na brzinu kojom se kreće lopta, razmišlja i donose važne odluke. Zbog toga je ovaj sastav sačinjen od momaka koji imaju tehničke kvalitete, talenat i taktičko znanje, ali i brzinu da sve to primene na terenu.



Kao konkretne primere Đorđević je naveo način igre reprezentacije SAD, ili Real Madrida, šampiona Evrope.

– U finalu Svetskog prvenstva prošle godine sreli smo se sa košarkom koja je dominantna u svetu i koja svima treba da bude primer. Stil kojim igra selekcija SAD smatram jedinom pravom košarkom kojoj su ovom trenutku najbliži Španci. Oni već godinama igraju zajedno, forsirajući brzu i jednostavnu košarku.

A tim

Miloš Teodosić, Stefan Jović, Stefan Marković, Vasilije Micić, Nemanja Nedović, Bogdan Bogdanović, Dragan Milosavljević, Rade Zagorac, Nikola Kalinić, Marko Simonović, Marko Kešelj, Nemanja Dangubić, Nemanja Bjelica, Luka Mitrović, Zoran Erceg, Stefan Birčević, Milan Mačvan, Đorđe Majstorović, Nikola Jokić, Miroslav Raduljica, Boban Marjanović, Ognjen Kuzmić, Vladimir Štimac, Nikola Milutinov.

Možda je još bolji primer Real iz Madrid. Poslednje tri godine su u konstantnom sprintu. Naš cilj je da dođemo do te brzine. Zato ovaj spisak ima svoje „zašto“. Ima još igrača koji su zaslužili poziv, ali nažalost mesta ima samo za njih 24 – zaključio je Aleksandar Đorđević.

Lj. Masal

Odlazak talenata...

Gotovo svakodnevno Srbija gubi talentovane košarkaše koji već sa 15-16 godina odlaze u inostranstvo o čemu je Aleksandar Đorđević želeo da iznese svoj stav.

– Jednostavno nemamo način da pobedimo sistem koji nam odvodi mlade igrače. Nedavno smo imali okupljanje kadetske selekcije i mogli smo da ustanovimo da čak 12 reprezentativaca igra u klubovima van granica naše zemlje. Nismo u mogućnosti da ih svakodnevno gledamo i pratimo i da kažemo, neki od njih su talentovani i interesantni, treba raditi sa njima. Ne možemo da pričamo sa njihovim roditeljima i uključimo ih u neki razvojni plan. Jednostavno, oni su već pobjegli.

Sa druge strane sve više je košarkaša koji odbijaju poziv da igraju u mlađim reprezentativnim selekcijama.

Kao bivši igrač i reprezentativac ne mogu da shvatim razloge koji se navode. Ako je u pitanju povreda to je sasvim u redu. Međutim, u nekim slučajevima razlozi su toliko providni, da ne upotrebim neku težu reč. To vidimo i shvatamo. Projekti vođenja karijera na tom nivou su samo prečice koje neće puno pomoći u razvoju i dostizanju vrhunskih karijera. U ovom sportu nema preskakanja stepenica – upozorava Đorđević.



Doc. dr **Nenad Trunić**, koordinator za mlađe kategorije KSS i selektor U16 muške košarkaške reprezentacije

Aktivnosti igrača pre prijema lopte i u momentu prijema koje omogućavaju lakše poentiranje

Današnja košarka se sastoji iz 4 faze igre:

1. Postavljena odbrana na polovini terena.
2. Tranzicija iz odbrane u napad (kontranapad).
3. Postavljeni napad.
4. Tranzicija iz napada u odbranu.

Jasno je da se pred igrača postavljaju zahtevi za harmonijom između navedenih faza igre i da će i u budućnosti, za koju danas pripremamo mlade igrače, još više biti aktuelna tendencija NON STOP IGRE. Trening mladih igrača danas (mladi igrači su od uzrasta mini-basketa do uključivanja u seniorske programe) mora da bude prilagođen zahtevima košarke u budućnosti.

Kakva će biti košarka u budućnosti?

- Prilagođavanje NBA pravilima: linija za 3 poena će verovatno biti pomerena sa 6,75 na 7,24, m, igrače se 4 četvrtine od po 12 minuta.
- Tendencija da se ostvari ravnoteža između navedenih faza igre u oba pravca.
- Kontrolisana tranzicija u oba pravca.
- Individualna i timska adaptacija na promene ritma i vrsta odbrane i napada.
- Tendencija koja je aktuelna i danas za stalnom promenom pozicija unutrašnjih i spoljnih igrača.

- Sprečavanje linija kretanja lopte i otevanje linija dodavanja.
- Otežavanje probijanja prve linije odbrane (čovjek na čoveka ili zonske odbrane).
- Sprečavanje protivničkog kontranapada i pokušaj da se uvede u postavljeni napad.
- Sprečavanje brze realizacije u tranziciji.

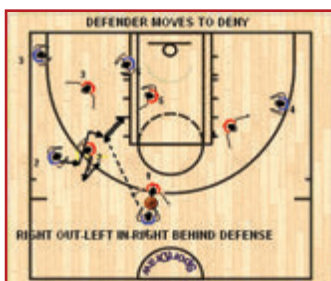
ODNOS TEHNIKE I TAKTIKE: tehnička i taktička obuka treba da se dešavaju istovremeno. U momentu objašnjavanja i učenja tehničkih elemenata, treneri moraju davati informacije igračima kada i kako koristiti te elemente, to je već obuka taktičkog razmišljanja i stvaranje uslova za učenje rešavanja problemskih situacija u igri.

Postoje 3 nivoa u učenju tehničko-taktičkih elemenata:

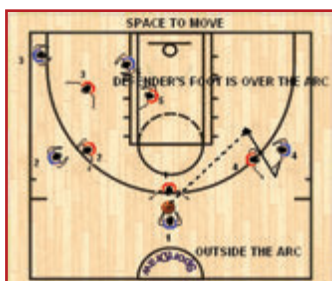
1. **KOGNITIVNA FAZA:** igrači formiraju mentalnu sliku o tehničkom elementu, uz demonstriranje i objašnjenje od strane trenera.
2. **PRAKTIČNA FAZA:** igrači pokušavaju da imitiraju demonstriranu mehaniku tehničko-taktičkog elementa, kroz veliki broj ponavljanja.
3. **AUTOMATSKA FAZA:** igrači mogu da primene tehničko-taktički element, kao usvojenu naviku, bez



DIJAGRAM 1



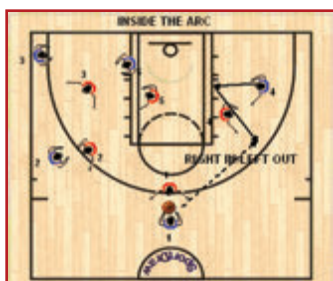
DIJAGRAM 2



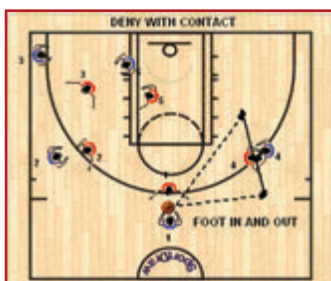
DIJAGRAM 3



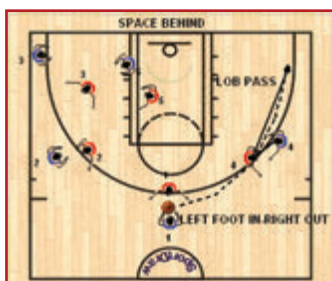
DIJAGRAM 4



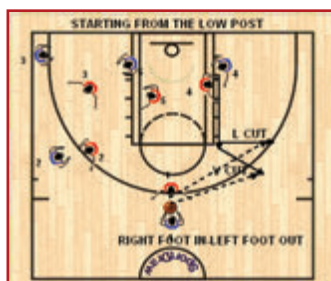
DIJAGRAM 5



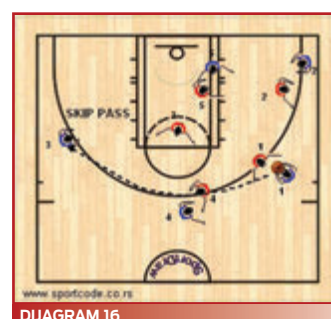
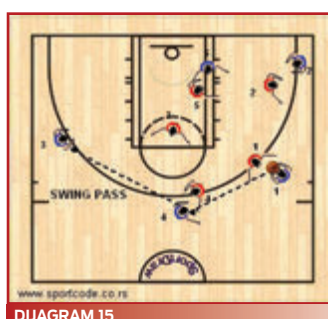
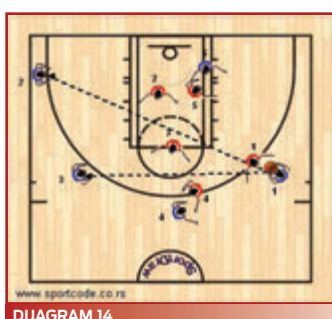
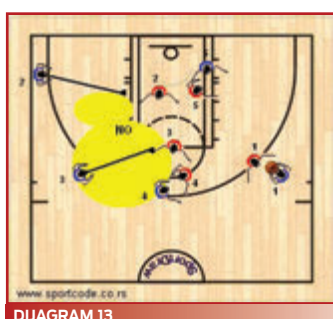
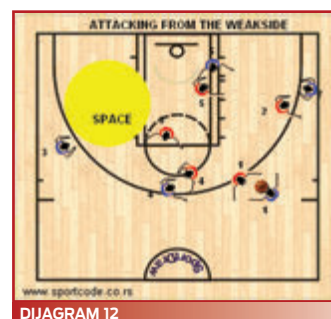
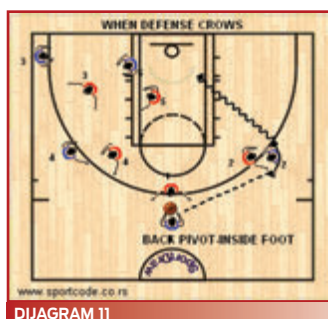
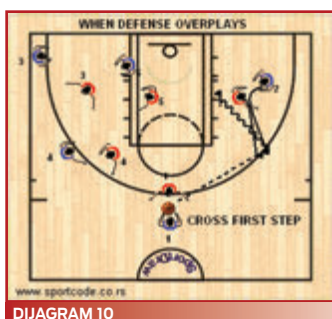
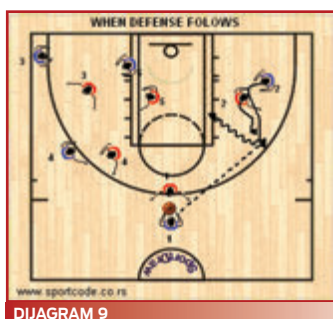
DIJAGRAM 6



DIJAGRAM 7



DIJAGRAM 8



razmišljanja o tehnici izvođenja. Usvojena tehnika se koristi u uslovima igre sa svim brzinskim i taktičkim zahtevima.

Napad na polovini terena; pozicioniranje i rastojanje

Hronologija kretanja:

- igrač sa loptom
- igrač na prvom dodavanju,
- igrač na drugom dodavanju (saradnja 2 i 3 igrača)

Osnovi tehnike i taktike kao baza za usavršavanje kretanja. ● Dodavanje i hvatanje lopte, zaustavljanje, pivotiranje, dribling. ● Šut...

Pošto igrači oko 80% od vremena provedenog na terenu provedu bez lopte, važno ih je naučiti kako da se kreću i šta da rade kada igraju bez lopte. Stajanje u mestu olakšava odbrani posao i dovodi je u odličnu situaciju pomoći na igraču sa loptom, dok adekvatno kretanje napadača bez lopte otežava poslove odbrani i dovodi napadače u situacije lakog poentiranja u momentu ponovnog prijema lopte.

Napadač bez lopte mora u svakom trenutku da ima u vidnom polju loptu i direktnog odbrambenog igrača.

POENTIRANJE BEZ LOPTE:

1. KADA SE NAPADAČ NALAZI NA PRVOM PASU OD LOPTE
2. NAPAD SA STRANE POMOĆI
3. NAPAD POSLE DODAVANJA
4. ADEKVATNO KRETANJE I «ČITANJE» POZICIJE PRILIKOM PRODORA DRIBLINGOM
5. POENTIRANJE POSLE BLOKADA NA IGRAČU SA LOPTOM

6. POENTIRANJE POSLE BLOKADA NA IGRAČU BEZ LOPTE

I. DEMARKIRANJE I POENTIRANJE KADA SE NAPAD NALAZI NA PRVOM PASU OD LOPTE

- Demarkirati se, "pročitati" poziciju odbrambenog igrača i odmah napasti koš.
- Treba bar na momenat izbaciti odbrambenog igrača iz željene pozicije i iskoristiti taj trenutak za poentiranje

DEMARKIRANJE:

1. U MALOM PROSTORU

- Napadač se nalazi u malom prostoru sa niskim postom koji zauzima prostor za utrčavanje i sa igračem u uglu koji sprečava demarkiranje ka korneru
- Situacije koje se mogu sresti su: odbrambeni igrač se ne kreće i napadač treba da napravi tri koraka; napraviti korak bližim stopalom lopti ka igraču i zatim rotirati istim stopalom i napraviti treći korak ka lopti da bi se napravio prostor između napadača i odbrambenog igrača. Stajna noga je noga bliža lopti i pri izlasku se obavezno pokazuje ruka i mesto gde se želi primiti lopta. Po prijemu se zauzima pozicija trostruke pretnje i napada.
- Sledeća situacija je kada se odbrambeni igrač kreće i zatvara prijem pasa: prvi korak je bližim stopalom lopti sa pokazivanjem ruke (u ovom slučaju desne), drugi ka košu sa pokazivanjem mete tj. leve ruke i treći korak je iza odbrambenog igrača.
- Sledeća situacija je kada odbrambeni igrač pravi kontakt i u tom slučaju je raspored koraka isti ali se

pravi zadnji pivot i dolazi u poziciju između odbrambenog igrača i koša. (Dijagrami 1 i 2)

2. SA PROSTOROM ZA KRETNJU

- Kada postoji prostor između lopte i napadača, prilazak lopti skraćuje dodavanje a ne smanjuje efikasnost napada. Moguće su tri situacije: kada se kretanja nalazi van linije za 3 poena i tada napadač treba da trči ka lopti po liniji za 3 poena i da u momentu leta lopte „pročita“ poziciju odbrambenog igrača: ako je stopalo odbrambenog igrača preko linije za 3 poena napadač treba da napravi odraz nogom bližom lopti i da utrči iza leđa odbrambenog igrača.

- Ako se napadač kreće po liniji za 3 poena ima nekoliko opcija. U slučaju kada se samo ruka odbrambenog igrača nalazi na liniji dodavanja, napadač se bližim stopalom odbrambenom igraču odbacuje u stranu i prima loptu na spoljnoj poziciji.

- Ako je prostor između lakta i njegove glave na liniji dodavanja, to je znak za napadača da se odrazi stopalom bližim lopti i da utrči iza leđa odbrambenog igrača uz promenu ruke kao mete za prijem pasa. (Dijagrami 3 i 4)

- Ako se napadač kreće unutar linije za 3 poena, treba da napravi klasično „V demarkiranje“ da se odrazi unutrašnjim stopalom ili daljim od lopte i da pod ostrim uglom a nikako po istoj liniji po kojoj je pravio fintirajuću kretnju, uz promenu ritma izade i primi loptu. Izlazna putanja kretanja mora da preseče putanju kretanja odbrambenog igrača. Bitno je pokazati ruku prilikom demarkiranja, kao mesto i momenat prijema pasa. (Dijagrami 5 i 6)

3. ODBRAMBENI IGRAČ U POTPUNO ZATVORENOM STAVU

- Ako je odbrambeni igrač u potpuno zatvorenom stavu sa naglašenim kontaktom, treba ga korakom

dovesti u „mrtvu poziciju“, postaviti stopalo između njegovih i zadnjim pivotom se demarkirati za prijem lopte. Da bi bila čista situacija za sudije, za vreme fintirajuće kretnje podići ruke i ne gurati odbrambenog igrača.

4. SA PROSTOROM IZA IGRAČA

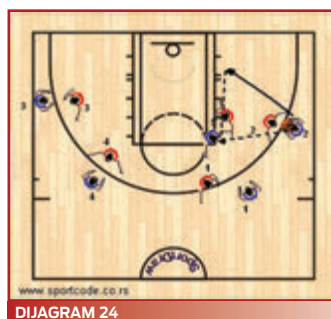
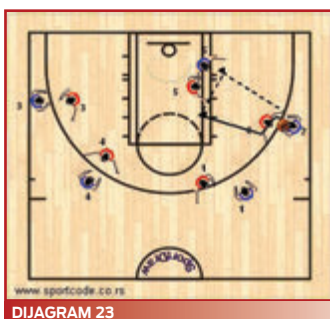
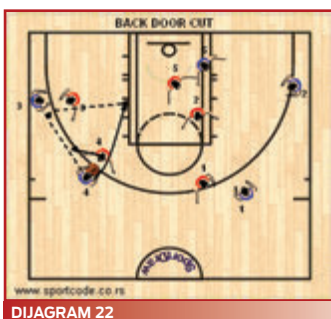
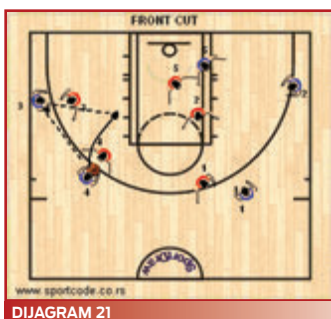
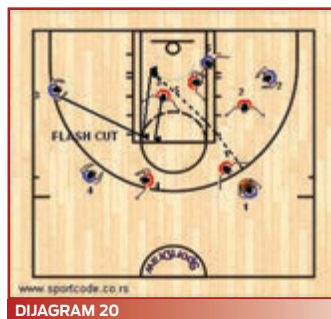
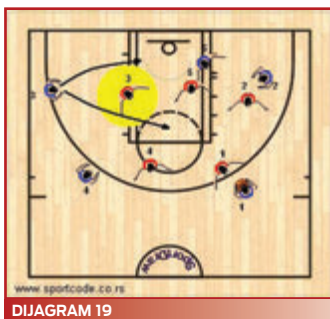
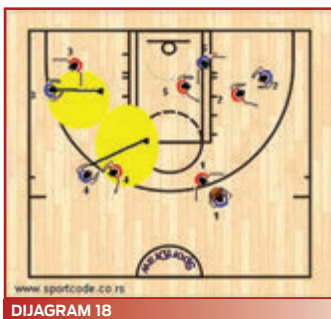
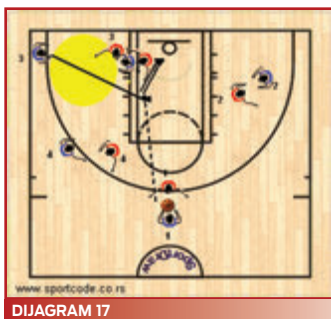
- U slučaju kada postoji prostor iza napadača, on treba da ostvari kontakt sa odbrambenim igračem stopalom bližim lopti (na dijagramu levo stopalo) i da se odrazi sa njega ka korneru gde dobija lob pas posle bočne kretnje i zauzima poziciju trostruke pretnje ili prodire ka košu. (Dijagram 7)

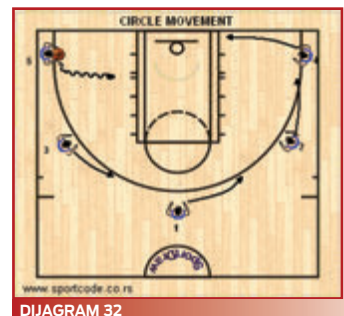
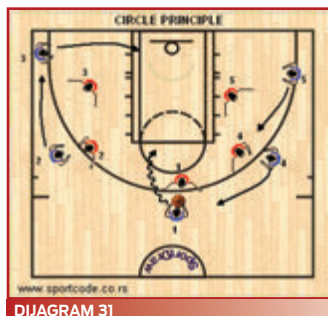
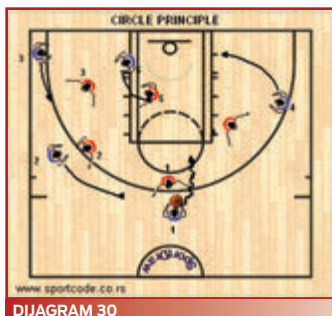
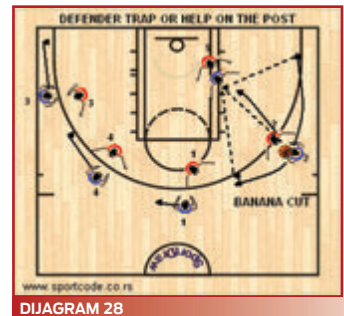
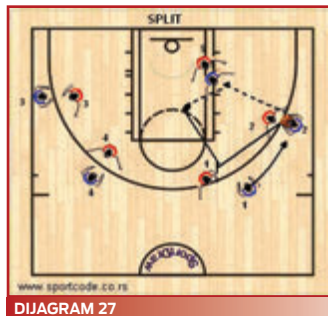
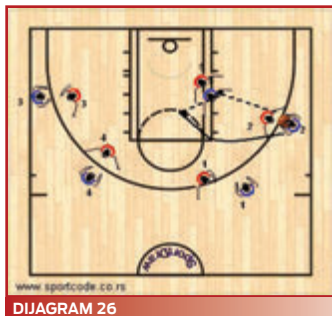
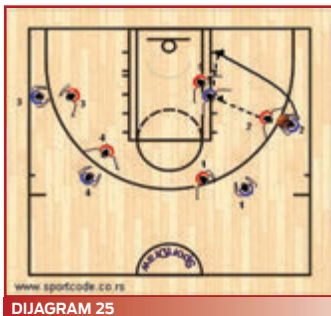
5. SA POZICIJE NISKOG POSTA

- Ako se kreće sa pozicije niskog posta, ide se po liniji reketa, pravi se odraz bližim stopalom odbrambenom igraču i prima lopta. U momentu demarkiranja koje je „V ili L cut“ se vrši promena ritma i pokazuje dalja ruka od odbrambenog igrača za prijem lopte. Varijanta je sa demarkiranjem uz zadnji pivot. (Dijagram 8)

PRIJEM LOPTE, ČITANJE POZICIJE ODBRAMBENOG IGRAČA I NAPAD

Najčešća greška je da napadač primi loptu i ne napadne koš pozicijom „trostruke pretnje“ (triple threat position), bez obzira da li treba da sačeka utrčavanje saigrača ili da doda loptu. Realizacija svih zadataka će biti lakša kada se ima na umu ideja o napadu odbrambenog igrača prilikom svakog prijema lopte. Treba „čitati“ greške odbrane u novom uspostavljanju pozicije i momentalno kažnjavati neadekvatne položaje odbrambenog igrača. U momentu leta lopte napadač mora perifernim vidom da vidi i pozici-





ju odbrambenog igrača a ne samo loptu, da bi mogao da stvori koncept napadačke akcije, već u momentu prijema lopte.

1. KADA ODBRANA IDE ZA IGRAČEM

- U slučaju kada odbrambeni igrač prati napadača i ide za njim jednostavno treba odmah po prijemu lopte nastaviti započetu putanju i spustiti dribling ka košu. Treba voditi računa o usklađivanju prvog koraka sa driblingom da se ne bi napravila greška u koracima. (Dijagram 9)

2. KADA ODBRANA ZATVARA PRIJEM PASA

- Kada se po prijemu lopte odbrambeni igrač vraća u odbrambeni stav, treba ga odmah napasti ukrštenim polaskom u dribling, sa loptom u najnižoj mogućoj poziciji i odrazom sa stopala bližeg lopti. Putanja mora biti direktno ka košu a nikako lučna. (Dijagram 10)

3. KADA JE ODBRANA BLIZU U MOMENTU PRIJEMA LOPTE

- Kada odbrambeni igrač stoji blizu napadača u momentu prijema lopte najbolji način napada je zadnji pivot oko unutrašnjeg stopala i prodor. (Dijagram 11)

Načini realizacije posle prijema lopte mogu biti:

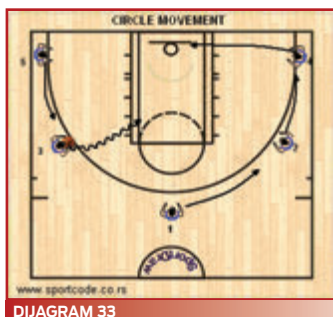
- Ako je odbrambeni igrač pored napadača može se napraviti dribling ka košu i odskok od igrača (step back) da bi se stvorila situacija neometanog šuta sa srednje distance. Varijanta je „step back“, promena ritma i dribling ka košu.

- Ako je savladan direktan čuvar dolazi se do drugog odbrambenog igrača koji izlazi na igrača sa loptom i napadač može da napravi brzu prednju promenu pravca i da poentira ili da napravi roling i poentira.

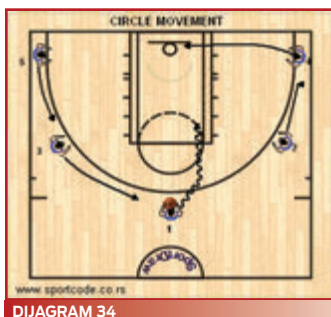
II. NAPAD SA STRANE POMOĆI

Prilikom napada sa «strane pomoći», postoji veći prostor između napadača i odbrambenog igrača i zadatak napada je ta taj prostor svrsishodno iskoristi. Sposobnost poentiranja sa strane pomoći znatno otežava zadatke kolektivnoj odbrani.

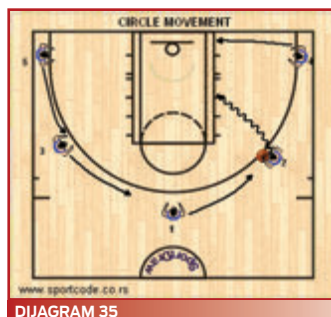




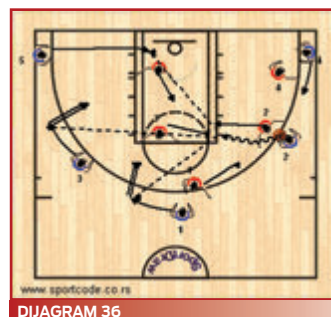
DIJAGRAM 33



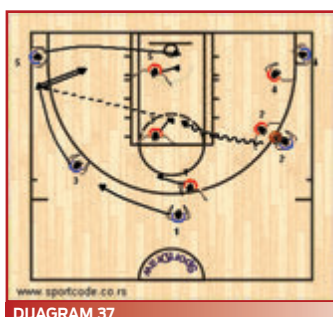
DIJAGRAM 34



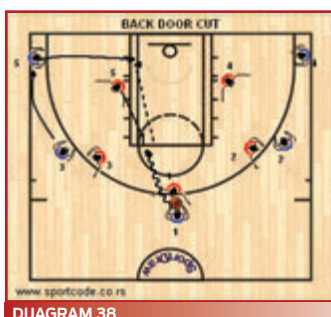
DIJAGRAM 35



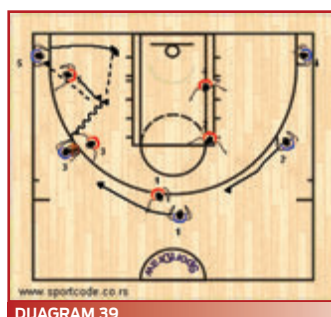
DIJAGRAM 36



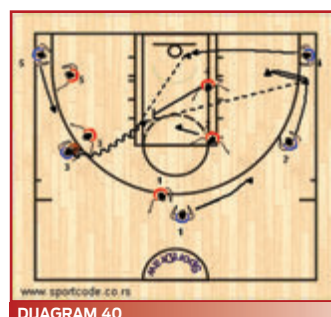
DIJAGRAM 37



DIJAGRAM 38



DIJAGRAM 39



DIJAGRAM 40

U najvećem broju slučajeva ostajanje na strani pomoći, uz adekvatnu promenu pozicije je najbolje rešenje za napad. (Dijagram 12)

Prilaženje lopti olakšava posao odbrani dok adekvatno kretanje uz zadržavanje pozicije na strani pomoći otežava odbrambene zadatke.

Drugi princip je da napadač na strani pomoći mora uvek da bude okrenut ka lopti i u vidnom polju igrača sa loptom da bi mogao da dobije pas od njega. (Dijagrami 13 i 14)

U momentu leta lopte posle „swing“ ili „skip“ pasa sa strane lopte na stranu pomoći, napadač mora u momentu leta lopte da vidi poziciju odbrambenog igrača i da ga odmah napadne po prijemu lopte. Princip ponašanja napadača je različit nego prilikom prijema lopte na „strani lopte“. U situacijama kada se lopta prima na strani lopte redosled aktivnosti napadača je prijem lopte, „čitanje“ pozicije odbrambenog igrača i napad, dok je u situacijama prijema lopte na „strani pomoći“ redosled aktivnosti sledeći:

- „čitanje“ položaja odbrambenog igrača,
- prijem lopte i
- napasti odbrambenog igrača.

RAD NOGU

U momentu prijema lopte na strani pomoći napadač mora voditi računa o dve stvari:

- Mora biti u otvorenom stavu sa pogledom ka lopti da bi video loptu i poziciju direktnog čuvara za vreme leta lopte.
- Treba da napravi zaustavljanje u jednom koraku naskokom ka lopti.
- Napadač mora da pokaže „metu“ dodavaču, tj. da ka pravcu doletanja lopte postavi otvoren dlan šuterske ruke, da bi bio spreman da šutira odmah po prijemu lopte. Šuterskom rukom se zaustavlja dodavanje a drugom rukom prihvata lopta. (Dijagrami 15 i 16)

- Igrač koji prima loptu mora da bude sa savijenim kolenima i da ima bar jednu nogu (bližu košu) okrenutu ka košu u momentu leta lopte, da bi što brže mogao da napadne prodorom ili šutem. Šuteri za 3 poena ne treba da postavljaju stopalo bliže košu previše blizu liniji za 3 poena jer je moguće njeno gaženje u momentu zaustavljanja, što eliminiše opciju šuta za 3 poena.

Napadač mora za vreme leta lopte da bude u poziciji trostruke pretnje ali bez lopte. Za vreme leta lopte napadač mora da se kreće da bi skratio dodavanje i bio spreman na akciju odmah po prijemu lopte (bočno kretanje sa dokoracima). Dok je lopta u letu i stopala treba da budu u letu da bi se naskočilo ka njoj.

Varijante položaja stopala su dijagonalna i paralelna ali se savetuje paralelna pozicija i zaustavljanje naskokom ka lopti u jednom kontaktu iz nekoliko razloga:

- Naskok u jednom kontaktu u momentu prijema lopte dovodi napadača u poziciju trostruke pretnje, što je najbolji stav za napad.
- Naskokom u jednom kontaktu se „pune“ noge za šut i stvara uslov za maksimalni vertikalni skok.
- Zaustavljanje u jednom kontaktu je brže od ostalih načina zaustavljanja (u dva kontakta ili u jednom „sa privlačenjem pivotne noge“).
- Naskok u jednom kontaktu omogućava napadaču da obe noge budu stalne prilikom polaska u dribling ili pivotiranja.

„ČITANJE“ POZICIJE ODBRAMBENOG IGRAČA – PRIJEM LOPTE I NAPAD

Kada je reč o igri na strani pomoći najbolji način napadanja je da se u toku leta lopte „čita“ pozicija odbrambenog igrača i da se krene u napadačku akciju u momentu prijema lopte. Dakle, odluka o akciji napadača se donosi za vreme leta lopte, kada se

„čita“ pozicija odbrambenog igrača, a napadačka akcija počinje već u momentu prijema lopte.

Kada je napadač na strani lopte onda je raspored:

- primi loptu,
- pročitaj poziciju odbrambenog igrača i

- napadni.

Kada se prima lopta na strani pomoći raspored aktivnosti je:

- pročitaj poziciju odbrane,
- primi loptu i
- napadni.

Vrste aktivnosti napadača u momentu prijema i „čitanje“ odbrane:

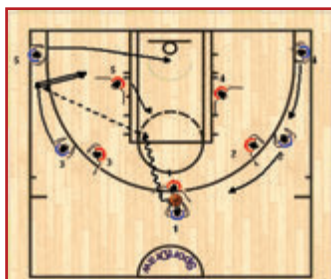
- Ako odbrambeni igrač kasni-hvatanje i šut.

- „Proletanje“ je vrsta odbrambene akcije kada je odbrana u većem kašnjenju i ima za cilj da omete šutera ili da ga natera na prodor uz pomoć saigrača u odbrani. „Proletanje“ se radi tako što odbrambeni igrač ne trči direktno na napadača već pored njega sa jedne ili druge strane. Napadač u toj situaciji mora da proceni putanju odbrambenog igrača i da napadne sa strane podignute ruke. U ovoj situaciji napadač mora da bude strpljiv i da sačeka momenat kada stopala odbrambenog igrača napuste tlo, da bi ga tada napao driblingom u suprotnu stranu.

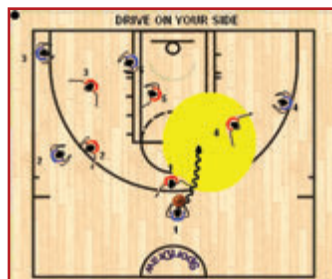
- Prilaženje korektno odbrane posle rotacija zahteva „čitanje“ pozicije isturene noge i (ili) ruke odbrambenog igrača i momentalni napad ka toj strani.



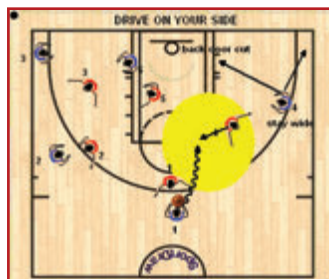
Kada napadač na strani pomoći dobija neprecizan pas, ne bi trebalo obe noge da udaljuje sa mesta gde se nalazi, već se u tim situacijama savetuje isturanje



DIJAGRAM 41



DIJAGRAM 42



DIJAGRAM 43



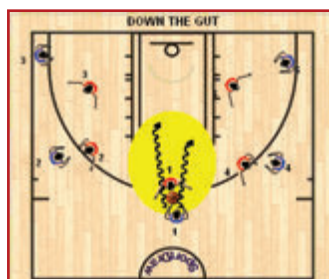
DIJAGRAM 44



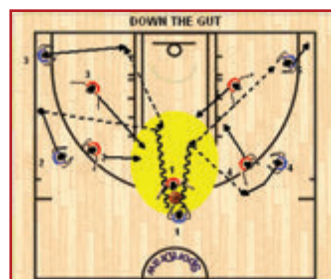
DIJAGRAM 45



DIJAGRAM 46



DIJAGRAM 47



DIJAGRAM 48

ruke kojom se hvata lopta i noge sa iste strane ka lopti uz zadržavanje pozicije stajne noge, da bi se zadržalo rastojanje od koša. U momentu prijema lopte, ako odbrambeni igrač krene ka lopti (što je najčešći slučaj) prednjim ili zadnjim pivotom oko stajne noge se napada koš na stranu isturene noge odbrane (napadaju se leđa odbrambenog igrača).

KADA UTRČAVATI KA LOPTI

- Odbrambeni igrač se nalazi previše ispod linije dodavanja.
- Odbrambeni igrač je previše blizu napadača na strani pomoći i treba utrčati ispred ili iza njega. (Dijagrami 17 i 18)
- Protiv zonskih odbrana utrčavanje ka lopti u tzv: „džepove“ odbrane.
- Posle „flash“ kretnje ka lopti uz promenu pravca i prijem lopte. Ako se vidi samo ruka odbrambenog igrača prilikom „flash“ utrčavanja, radi se otvaranje spolja a ako se celo telo odbrambenog igrača postavlja na liniju dodavanja, utrčava se iza leđa odbrambenog igrača. (Dijagrami 19 i 20)

III. NAPAD POSLE DODAVANJA

Kada se doda lopta i ostane u mestu čini se usluga odbrambenim igračima koji ne moraju da koriguju svoj položaj na terenu, već ostaju u istoj poziciji i mogu se fokusirati na pomoć na igraču sa loptom. Ako napadač nastavi sa kretnjom posle dodatog pasa, eliminiše se mogućnost kvalitetne pomoći na igraču sa loptom a napadač otvara opcije ponovnog prijema lopte i poentiranja. Većina odbrambenih igrača se opusti i podigne stav kada direktni čuvar doda loptu. To je najbolji momenat za napadača da nastavi kretnju i kazni pasivnost direktnog protivnika.

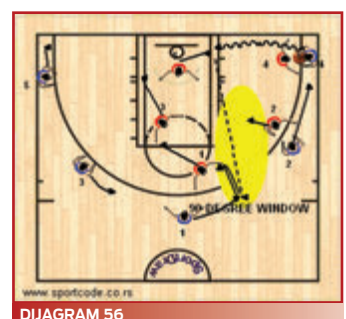
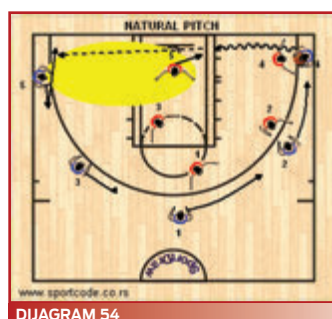
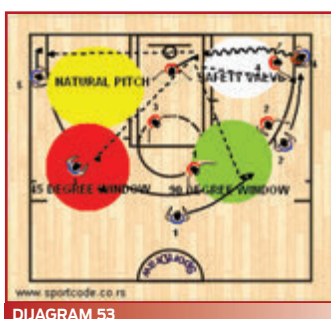
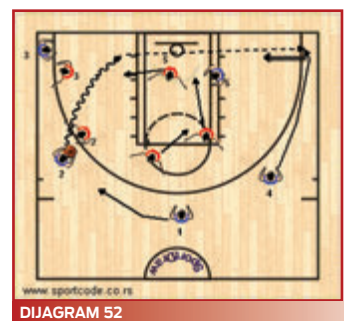
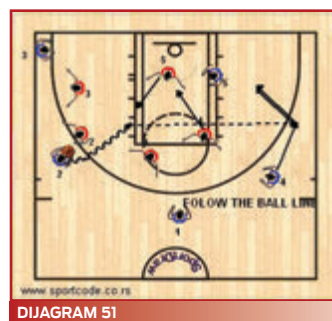
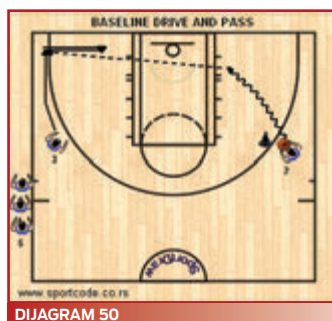
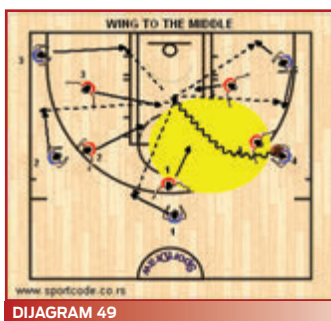
DODAVANJE SPOLJNOM IGRAČU

- utrčavanje ispred odbrambenog igrača (FRONT CUT)
- utrčavanje iza leđa odbrambenog igrača (BACK DOOR CUT) (Dijagrami 21 i 22)

DODAVANJE POST IGRAČU

- odbrambeni igrač ostaje sa napadačem: ako je reč o pasu sa bočne pozicije na poziciju niskog posta, onda treba napraviti utrčavanje sa gornje strane odbrambenog igrača. (Dijagrami 23 i 24)
- Ako se doda lopta sa spoljne pozicije na poziciju srednjeg posta mora se voditi računa o rastojanju između dva igrača. U slučaju utrčavanja sa donje strane napadača treba da ide preko prvog skakačkog mesta a u slučaju utrčavanja sa gornje strane, treba da pretrči preko pozicije „lakta“. Napadač treba da traži kontakt posle pasa, da bi isprovocirao promenu pozicije odbrane i utrčao u nebranjeni prostor.
- Kada se utrčava na „dupli pas“ (give and go play) ne treba nikada fintirati utrčavanje iza leđa već ga uvek uraditi. Opcija utrčavanja posle pasa na post igrača je „split“ saradnja perimetralnih igrača. (Dijagrami 25, 26 i 27)

- odbrambeni igrač udvaja posta: u slučaju pomoći ili udvajanja na niskom postu, napadač koji je dodao pas mora da promeni poziciju ali uvek da bude u vidnom polju post igrača. Najbolja je opcija postavljanja iza leđa direktnog čuvara u momentu njegovog pomaganja na post igraču. Kretanja napadača treba da bude lučna («banana cut»), da bi naskočio direktno na loptu i bio u boljoj poziciji za prodor ili šut u momentu prijema povratnog pasa od post igrača. (Dijagrami 28 i 29)
- pobediti odbrambenog igrača koji ponovo uspostavlja odbranu: kod prijema povratnog pasa od post igrača, napadač posle promenjene pozicije ima



opcije šuta ako je odbrana u kašnjenju, napadanja isturene ruke i (ili) noge prilikom vraćanja odbrane i finte šuta ili prodora ka košu u slučaju „proletanja“ odbrambenog igrača u povratku. Ako je leva ruka odbrambenog igrača gore, napadač polazi u desnu stranu a ako su desna ruka i (ili) noga isturene napred, napadač pravi polazak u svoju levu stranu, iza leđa odbrambenog igrača.

IV. KORIŠĆENJE PREDNOSTI PRILIKOM PRODORA DRIBLINGOM

Dobar spoljni igrač u situaciji kada nema loptu u svom posedu ne čeka da lopta dođe do njega, već svo-

1. Najvažniji princip kretanja igrača bez lopte kod prodora driblingom je da uvek budu u vidnom polju driblera i na taj način otvore mogućnost prijema pasa.

Ako direktni čuvar igrača bez lopte obrati pažnju na loptu, okrene se ka njoj i za trenutak izgubi iz vidnog polja direktnog protivnika, napadač mora da kazni grešku i stvori uslove za poentiranje.

2. Kada odbrambeni igrač okrene glavu ili krene ka lopti, to je automatski znak za igrača bez lopte da se kreće, da poveća rastojanje od njega ili da utrči ka košu u prazan prostor.

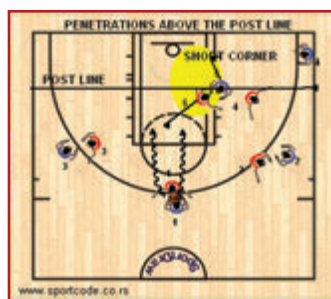
3. Prilikom prodora igrača sa loptom ostali igrači u većini slučajeva treba da prave kružnu kretnju u smeru driblinga, jer je to suprotan pravac od kretanja



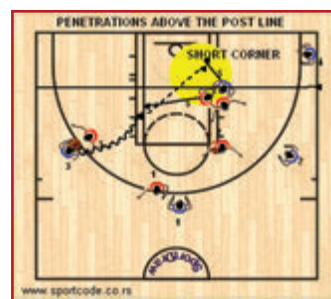
DIJAGRAM 57



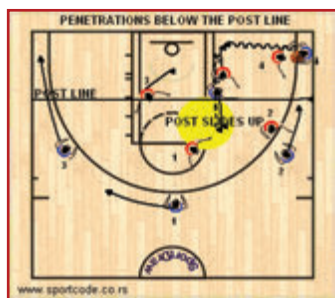
DIJAGRAM 58



DIJAGRAM 59



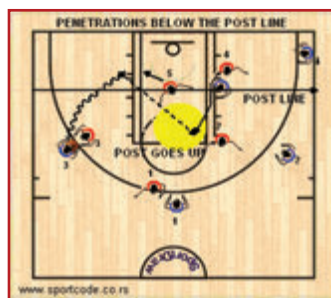
DIJAGRAM 60



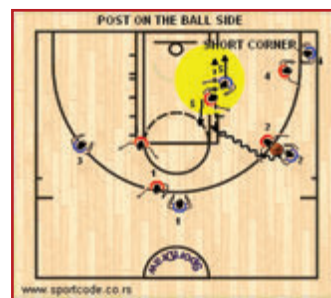
DIJAGRAM 61



DIJAGRAM 62



DIJAGRAM 63



DIJAGRAM 64

jom kretnjom stvara uslove da bude u povoljnoj poziciji za prijem lopte. Prodor driblingom igrača sa loptom zahteva od ostalih igrača da „čitaju“ poziciju driblera, njegovog direktnog čuvara i položaj direktnog protivnika u odbrani, da i se reagovalo kretnjom koja može dovesti do najbolje moguće pozicije u momentu prijema lopte. Bez obzira na tip igrača, poziciju u timu, uzrasnu kategoriju, pol ili stil igre, prodor driblingom se pojavljuje više od bilo koje igrovne situacije. To znači da postoji veliki broj mogućnosti za poentiranje igrača bez lopte, ako znaju da se svrsishodno kreću za vreme prodora. Sa druge strane, pogrešno kretanje, ne samo da eliminiše mogućnost poentiranja, već dovodi do gubljenja lopte i smanjenja verovatnoće postizanja poena za igrača sa loptom. Kada se prodire sa driblingom ni jedan od napadača ne sme da stoji i posmatra akciju driblera, već mora, u zavisnosti od pozicije svih odbrambenih igrača a najviše direktnog čuvara, da traži mesto i način koji su adekvatni za trenutnu situaciju na terenu.

Postoji nekoliko principa pri kretanju igrača bez lopte prilikom prodora koji treba da se primene u igri:

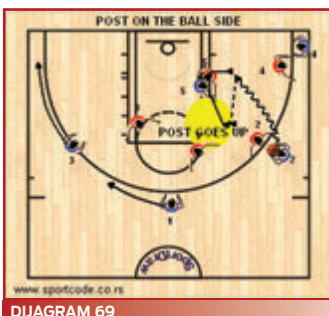
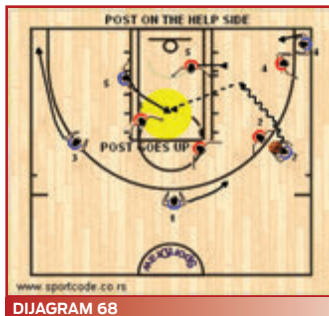
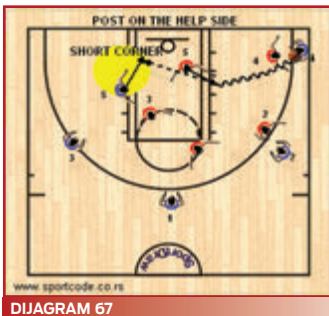
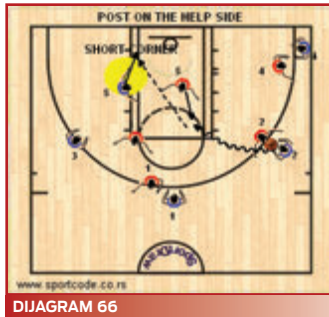
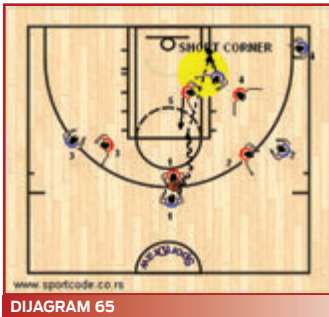
odbrambenih igrača ili smera odbrambene kretnje i rotacije igrača.

OSNOVNA KRUŽNA KRETNJA PRILIKOM PRODORA DRIBLINGOM U IGRI SA PET SPOLJNIH ILI PERIMETRALNIH IGRAČA

Ako se prodor driblingom pravi u desnu stranu svi napadači kruže na desno a ako se prodor pravi u levu stranu, svi igrača kruže na levo. Ako se napadači kreću u suprotnom smeru od smera trenirane kretnje odbrane, imaju veće šanse da prime loptu u otvorenoj poziciji i da neposredno po prijemu lopte budu opasni po koš. (Dijagrami 30 do 41)

PRODORI KOJE TREBA PREPOZNATI I ADEKVATNO SE KRETATI ZA PRIJEM LOPTE

Prodor driblingom, „vezivanje“ odbrambenog igrača i pas na slobodnog igrača su suština razumevanja ovog segmenta igre. Ali postoji više različitih situacija koje napadači treba da prepoznaju. Koji odbrambeni



igrač će biti „izzvan“ da pomogne zavisi od vrste prodora i odbrane koja se igra.

Vrste prodora su sledeće:

1. Prodor ka igraču bez lopte je situacija kada se igrač bez lopte nalazi na „prvom dodavanju“ i

igrač sa loptom prodire ka njemu. Ako odbrana pravi ranu ili plitku pomoć, napadač ima opciju utrčavanja iza leđa odbrambenog igrača, ako nema saigrača na istoj strani, odnosno širenja u korner (udaljšavanje od direktnog čuvara) i oslobađanje pozicije za šut sa distance. (Dijagrami 42, 43 i 44)

2. Prodor na suprotnu stranu od igrača bez lopte je situacija kada se igrač bez lopte nalazi „na prvom pasu“ a igrač sa loptom prodire na suprotnu stranu od njega. U tom slučaju napadača sa strane pomoći ide dalje od svog igrača, odnosno ako njegov protivnik pomaže po dubini on se udaljšava od njega i koriguje poziciju da bi primio pas posle zaustavljenog prodora saigrača. Igrač sa loptom bi trebalo da se zaustavi naskokom na dve noge i da posle zadnjeg pivota izvrši dodavanje jednom rukom (u slučaju na dijagramu desnom rukom). (Dijagrami 45 i 46)

3. Prodor kroz centralnu zonu terena preko linije slobodnih bacanja. U tom slučaju svi napadači treba da „čitaju“ pozicije direktnih čuvara i da idu na suprotnu stranu od kretanja direktnog čuvara. (Dijagrami 47 i 48)

4. Prodor sa krila kroz sredinu je prodor sa krila koji se završava na gornjoj polovini reketa. Kretanja napadača su sledeća:

- Krilni igrač sa strane sa koje je krenuo prodor ima opcije utrčavanja iza leđa odbrambenog igrača (BACK DOOR CUT) ili pomeranja na suprotnu stranu od pomoći za situaciju otvorenog šuta spolja.

- Spoljni igrač „sa prvog pasa“ pomera se suprotno od kretanja svog čuvara, šireći od lopte.

- Igrač iz kornera sa strane pomoći ima opcije utrčavanja iza leđa (u slučaju rane pomoći) ili pomeranja u korner (u slučaju kasne pomoći).

- Spoljni igrač sa strane pomoći ide dalje od direktnog čuvara koji pomaže i pomera se široko za šut za 3 poena.

Prodor sa krila ka čeonj liniji je prodor kojim igrač sa loptom ulazi u donju polovinu reketa. Ova vrsta prodora može da počne sa korner pozicije ili sa krilne pozicije. U tom slučaju krilni igrač sa strane pomoći otvara pas paralelan sa čeonom linijom (BASELINE PASS), igrač sa bočne pozicije popravljja ugao za prijem lopte spuštajući se na liniju dodavanja, a samo igrač sa

strane početka prodora se pomera za driblerom i otvara mogućnost da se u slučaju zaustavljanja driblera na dve noge, doda pas na istu stranu. Što se tiče saradnje dva krilna igrača, pravilo je da igrač sa strane pomoći uvek prati nivo prodora i lopte igrača koji prodire i otvara liniju dodavanja na 45 stepeni u slučaju prodora kroz sredinu, odnosno otvara pas uz čeonu liniju na prodor po dubini igrača sa krilne pozicije. (Dijagrami 49 do 52)

5. Kretanje igrača bez lopte prilikom prodora driblingom ka čeonj liniji. U tom slučaju moraju se otvoriti 4 linije dodavanja:

- dodavanje uz čeonu liniju (jednom rukom iz driblinga,

- dodavanje pod uglom 45 stepeni u odnosu na prodor,

- dodavanje pod uglom od 90 stepeni u odnosu na prodor i

- osiguravajući pas u slučaju uspešnog odbrambenog zaustavljanja prodorom (zaustavljanje na naskokom na dve noge, pivot i pas jednom rukom). (Dijagrami 53 do 57)

6. Kretanje post igrača prilikom prodora driblingom:

- Ako igrač sa loptom prodore iznad nivoa posta, post se pomera u tzv. «kratki korner», tj. udaljšava se od direktnog čuvara. Ako direktni čuvar ide na pomoć gore, napadač ide dole, ako ide na pomoć sa leve strane, post se udaljšava na desno. (Dijagrami 58, 59 i 60)

- Ako igrač sa loptom prodire ispod nivoa posta, post se penje na gornju poziciju, udaljšavajući se od odbrane ili odlazeći iza leđa odbrambenog igrača. (Dijagrami 61, 62 i 63)

Kretanja niskog posta na prodor driblingom (Dijagrami 64 do 69)



Aleksandar Bućan – Predavanje Trenerski dani 2015

Razvoj mladih igrača, od prvog treninga do seniora

U svojoj dosadašnjoj trenerskoj karijeri imao sam sreću da po najviše radim sa igračima mladih kategorija, te bih ovu priliku i iskoristio da sa Vama podelim iskustva koja sam imao u tom radu pre svega radeći kao trener mladih kategorija u periodu od 1993. do 2002. godine. U tom periodu imao sam priliku da radim sa najmlađim uzrasnim kategorijama pa čak i sa seniorskim timom, imajući čast i sreću da radim u košarkaškom klubu Partizan. Bio sam u direktnom kontaktu i saradivao sa najboljim trenerima koji su tada radili na ovim prostorima, učeći od njih posao, usavršavajući se, pa bih zbog toga i podelio svoja iskustva pre svega iz tog perioda rada, kao i iskustva iz mog poslednjeg dodira sa mladim kategorijama – u poslednje četiri sezone vodeći juniorsku selekciju Partizana. U ove poslednje četiri sezone u Partizanu, nakon 8–9 sezona koje sam proveo radeći kao seniorski trener, na neki način sam apsolutno shvatio koliko sam zapravo kvalitetniji trenerski u radu sa mladima. Jer svi mi analiziramo svoj rad i analiziramo stvari koje smo dobro uradili, kao i svoje greške, i tada po prvi put shvatamo šta znači kada se kaže „da najbolji i najiskusniji treneri treba da rade sa mladim kategorijama“. Iskreno, to mi nije bilo najjasnije u periodu kada sam bio mlad.

Nešto čime sam se rukovodio u svojoj trenerskoj karijeri, a nažalost ostala mi je samo jedna stranica, jeste knjiga (skripta) Bore Cenića – Orijentacioni program po uzrastima od 8–16 godina – metodski saveti (izdata 1991. godine), te bih vam istu preporučio da je nekako nabavite. Ova stranica je izvađena iz te knjige i izuzetno je bila bitna za moj rad sa mladim kategorijama, i svaki put kada bih sebe analizirao kao trenera uvek sam se okretao tome i gledao da li negde grešim kada je obuka mladih igrača u pitanju, kao i sam trenerski odnos.

Još pre nekoliko godina sam shvatio da iako se košarka značajno promenila, ipak se nije mnogo toga promenilo kada je metodika rada u pitanju, i to mi je bila vodilja svih ovih godina. Služilo mi je da poboljšam svoj rad, a u isto vreme to su mi bili parametri u radu, i kada je programiranje treninga u pitanju, tako i planiranje i generalni proces obuke igrača.

Počeo bih sa nekim metodskim savetima koji su po meni ključni kada je rad sa mladim igračima u pitanju. „U procesu treninga, učenja, postoje tri osnovne faze:

1. Demonstracija
2. Obučavanje i
3. Usavršavanje.

Prve dve faze traju kratko, dok treća faza usavršavanja je neprekidna.

Tehnika je osnov za igru i najvažnije je da se ona dobro savlada. Nikakav rad na taktici ne može zameniti tehniku!

Tehnika je osnov taktike. Prvo se uči osnovna (fundamentalna) tehnika, pa tek onda funkcionalna tehnika – što podrazumeva paralelno učenje napada i odbrane, koji uzajamno razvijaju jedno drugo.

Ne treba zaboraviti da vaspitanje mora uvek da ide paralelno uz obrazovanje. Za mlade igrače vrlo je važan pedagoški pristup.

Igra je kolektivna i zahtevna za koordinaciju ne samo fizičkih već i psihičkih, socijalnih i mentalnih shvatanja. Rad usmeriti po osnovnim didaktičkim principima.

Svako učenje zahteva svoje vreme i mesto upotrebe. Upornost, strpljenje, postupnost su neophodne vrline za rad sa mladima. Svakodnevno treba navikavati igrače na bezrezervnu poslušnost i angažovanost. U svakom radu igrače treba dovoditi do maksimuma koncentracije i visokog stepena ulaganja energije. Složene stvari se mogu naučiti dobro ako se savladaju one jednostavne koje se postepeno uklapaju u sve komplikovanije. Ako nešto nije dobro savladano, treba se vratiti i naučiti to nesavladano.

Detalji čine igru i oni nikada ne smeju biti zapostavljeni.

Ne ponižavati i ne vredati igrača zbog toga što nije sposoban da učini ovo ili ono, jer iza toga stoji pre svega naš rad, rad trenera, a to ne smemo zaboraviti.

Svaki tehnički detalj uči se kao i taktički, pa zato treba upotrebiti dovoljno vremena da se to savlada. Detalje koje ne možemo da naučimo igrače na kolektivnim treninzima, treba ih učiti na individualnim treninzima.

Trener je dužan da demonstrira ili da obezbedi igrača demonstratora koji treba da tačno i precizno izvodi svaki pokret akcentirajući detalje. Broj vežbi na jednom treningu ne bi trebalo da bude veći od 5, a ako su jednostavnije i u manjem obimu može se uzeti i veći broj.

U trening ne treba unositi više od 20% novog sadržaja. Ponavljanje elemenata mora da ima kontinuitet kako bi se ostvarila nadgradnja iz treninga u trening.

Kod sasvim mladih uzrasta je koncentracija kratkotrajna pa zadatke treba menjati češće.

Kada se započne učenje nekog elementa biće u toku rada i grešaka koje se efikasno mogu otkloniti stalnim ukazivanjima na one koje su zapažene, da pri tom ne prekinemo rad. Duga objašnjenja bez dovoljno rada nikada ne daju rezultate.

Agresivnost u odbrani u isto vreme poboljšava elemente napada. Napad i odbrana su u stalnoj korelaciji.

Vežbe se prvo izvode na manjem prostoru a zatim na većem. Uklapanjem većeg broja igrača i lopti u određenom periodu možemo uticati na brzinu transformacije u igri. Povećanjem prostora, skraćivanjem vremena, utiče se na poboljšanje brzine. Promene pravaca i uglova obogaćuju jednu istu vežbu i isti zadatak dobija druge dimenzije.

Svaki trening mora da ima svoj cilj, kao i svaki program, pa i vežbe treba da budu tako postavljene da imaju vezu i predstavljaju jednu nit koja se provlači kroz ceo rad. Trener je dužan da pripremi svaki trening i da uvek analizira svoj prethodni rad.

Mlade visoke igrače u početku nikada ne treba postavljati u statične pozicije – centra, pogotovo ne leđima okrenutog prema košu. Ne treba specijalizovati mlade igrače za igru na pojedinim mestima, pozicijama, nego tražiti takva rešenja koja će omogućiti da savladaju kompletnu tehniku i da im omoguće što bogatija i raznovrsnija kretanja.

Jedine odbrane koje se igraju sa igračima završno sa kadetskim uzrastom su tipovi individualne odbrane. Sa vrlo mladim igračima, radi lakšeg učenja, treba koristiti linijski rad što obezbeđuje bolju disciplinu i mogućnost da se lakše greške uočavaju. Za dobar rad treba obezbediti najmanje jednu, odnosno dve, lopte po igraču.

Trener treba da zrači širinom, obrazovanjem, razumevanjem, optimizmom, vedrinom i svežinom u svakom radu. Trener treba da se trudi da unese uvek nešto novo što će biti motiv i podstrek za bolji rad.

Organizacija treninga je neobično važna i od nje zavisi uspeh.

Mislim da je praktično sa ovim metodskim savetima čika Borice Cenića praktično objašnjeno sve. Svega ovoga bi mi treneri u svom radu trebalo da se pridržavamo i da se rukovodimo ovim principima. Ali sam isto tako apsolutno siguran da u samom trenažnom procesu svima nama se dešava da prekršimo neki od ovih principa. Međutim, trebalo bi da se uvek

vraćamo ovim principima, ovim stvarima, ovim savetima. Isto tako bismo morali da se rukovodimo njima u trenažnom procesu, odnosno radu sa mladim igračima, pa čak i kroz utakmice da se rukovodimo istim stvarima.

Smatram da je sve ovo na neki način suština i trebalo bi da se trudimo da ove methodske savete ispunjavamo iz dana u dan.

Svestan sam da na neki način svi mi radimo u teškim okolnostima, ali pre svega skrenuo bih pažnju na nekoliko stvari na kojima svi mi grešimo, i skrenuo bih pažnju na neke stvari koje sam ja u svom periodu rada sa mladim kategorijama radio, što radim i sada, i apsolutno je prisutno u svim trenažnim procesima svakoga od nas.

Pre svega učeći i usavršavajući se u Partizanu u periodu 1993-2002. godine čuo sam puno stvari od svojih kolega koje ću možda doslovno citirati, a ipak su te neke stvari meni pomogle da dodem do sopstvene ideje i sopstvenih principa u radu, te stvari su mi pomogle u stvaranju VIZIJE – a vizija je ključna reč kada je rad sa mladim kategorijama u pitanju. Nije isto raditi bez vizije sa igračima, ako nemate predstavu kako oni treba da izgledaju i igraju u seniorskom uzrastu i celokupnoj igračkoj karijeri. Upravo ta vizija je na neki način i cilj i obaveza svakog od nas – da pokušavamo da je, ukoliko je i nemamo, izgradimo.

Ono sa čime se treneri suočavaju u svom radu su u površnost i bezidejnost. Te dve stvari su najopasnije dve stvari kada je trenerski rad u pitanju. To je upravo u korelaciji sa vizijom trenerskom – kako vizijom svakog igrača ponaosob tako i sa vizijom celog tima.

U uzrastu pionira jedan moj cenjeni kolega je imao taj stav da je po pitanju takmičarskih ciljeva u tom uzrastu bio „takmičarski neopredeljen“. Nikada pionirska ekipa u njegovoj viziji nije trebalo da se plasira na neki finalni ili završni turnir. Kada je kadetski uzrast u pitanju rukovodio se principom da treba ući u grupu najboljih ekipa, a kada je juniorski uzrast u pitanju treba ići na pobedu, jer je tu igrač već dovoljno spreman da započne svoj seniorski staž (nakon završnog turnira juniorske lige).

Radeći na kampu na Zlatiboru imao sam čast da upoznam pokojnog profesora Aleksandra Nikolića. Tada sam tek počinjao svoj trenerski rad i bila mi je ogromna čast što je prišao terenu na kome sam ja radio. Posmatrao je trening koji sam vodio čitavih 45 minuta, a kada sam završio trening, pod utiskom njegovog prisustva, prišao sam mu i pitao ga za savet odnosno za mišljenje o ekipi koju sam vodio na osnovu toga što je video. On mi skrene pažnju i kaže: „Ovi tvoji igrači uopšte nemaju pregled igre kada spuste loptu u dribling“. Ja, mlad i neiskus, kako bih opravdao i sebe i energiju koju sam imao kažem mu: „Pa, rekao sam im da treba da podignu glavu.“ On me je samo pogledao, slegao ramenima i kazao: „To što si im ti rekao može da im kaže bilo ko. Ti si trener i ti treba da radiš na tome da oni imaju podignutu glavu kada

spuste loptu u dribling i da imaju bolji pregled igre." Sve mi je rečeno tog trenutka. Imam utisak da i sada veoma često sebe uhvatim u takvim situacijama, a verovatno i svi vi sebe takođe, da igračima više pričamo nego što planiramo trenazni proces tako da pokušamo da kroz sam trening rešavamo neke stvari koje su njihove mane, loše navike.

Često mi se dešavalo da lošu naviku kod igrača, koja je toliko očigledna da sa njom ne može više da igra ozbiljnu seniorsku košarku, ni po godinu dana ne mogu da rešim, što znači da je taj proces sticanja loše navike kod tog igrača trajao 5 ili 6 godina bez ikakvih korekcija i insistiranja da se ta loša navika ukloni kod igrača. Dešavalo mi se da po 7-8 meseci radim i da insistiram na korigovanju loših navika, i dođem u situaciju posle toliko vremena da slegnem ramenima i kažem da nisam uspeo da iskorijumim tu lošu naviku. Upravo u tome leži i zasniva se naš rad.

Utakmica, kao takva – problem pobeđe i poraza ne može da bude orijentacija kada su treneri mladih kategorija u pitanju. Pobeđe ne može da se ostvari po svaku cenu. Pobeđe treba da se „juri“, ali po odgovarajućim principima i zadacima koje postavljamo pred igrače, i bez kršenja svega onoga što smo na početku analizirali. Ako smo u situaciji da smo prekršili principe i metodške savete koje smo spominjali, ili smo trošili vreme treninga da bismo pobedili utakmicu – onda smo u problemu i ne radimo svoj posao kako bi trebalo da ga radimo. Ne treba na treningu da posvećujemo vreme igri nego razvoju igrača! Priprema igrača u takmičarskom smislu se radi postepeno i ona se radi od prvog treninga u sezoni (u avgustu) pa sve do završnih turnira.

Ono gde grešimo je pokušavanje prilagodavanja seniorskih programa na rad sa mladim kategorijama.

Specijalizacija igrača, kada su mlade kategorije u pitanju, svakako je jedan od problema sa kojima se suočavamo. Nisam pristalica toga da igrač ulazi u seniorsku ekipu, na bilo kom nivou takmičenja, a da on sam (i da mi sami) ne može da prepozna koji su mu kvaliteti i koje mane ima. Ali, vrlo često se dešava i da grešimo. Ne grešimo kada procenimo igrača sa 17, 18 ili 19 godina – tada nam je već olakšano i vidi se šta on



u seniorskoj košarci može da predstavlja i koje kvalitete ima. Iskreno, kada bi mi dali grupu igrača starosti 14 ili 15 godina ja bih bio u velikim nedoumicama. Morao bih da obučavam sve igrače na isti način i da napravimo neke principe igre gde će svi moji igrači koje imam u timu moći da dolaze na sve igračke pozicije na terenu (ali prema fizičkim i mentalnim sposobnostima).

Lepo je pobediti utakmicu, ali ne tako što se trenazni proces usmerava na način kako da se data utakmica pobedi. Radite razvojno, a pobeđe će biti dugoročnije (možda ne istog trenutka), dolaziće same po sebi, a vaši igrači će biti bolji i daćete im šansu da budu seniorski igrači.

Ovo sve vam ne pričam kao neko ko nije grešio, već kao trener koji je grešio u tim stvarima, i svestan sam suštine našeg rada. Da li će to biti vrednovano u odgovarajućem sistemu vrednosti – pitanje je, ali nekada moramo i to zanemariti.

U ovim, malopre citiranim, metodskim savetima je individualni rad spomenut kao nadoknada onoga što ne može da se uradi kroz trenazni proces, kao dodatni rad. Svi smo mi direktno ili indirektno uključeni u taj individualni rad, a ja sam odrastao u vremenu kada je bilo normalno da trener pronade prostor za takvu vrstu rada (na otvorenim terenima, u vremenu posle treninga ili pre samog treninga ...).

Danas, u selektiranju najmladih više ne možemo da se oslonimo na nastavnike i učitelje fizičke kulture u školama koje deca pohađaju. Mislim da je naša velika šansa da „regrutujemo“ mlade košarkaše iz drugih sportova (atletike, karatea i ostalih borilačkih sportova, univerzalnih „školica“ sporta ...).

Priredio **Goran Vojkić**,
viši košarkaški trener

Selena Pavlović Nestorović, trener NŽKA

Od igranja i druženja do titule

Politčari, po pravilu, traže od javnosti „sto dana“ za prve rezultate i pun četvorogodišnji mandat da se „ukolotoče“. Košarkaški treneri mogu samo da sanjaju o takvim rokovima: od njih se pobjede traže odmah a porazi su, naravno, nedopustivi. Samo ako si „sam svoj majstor“, kao što je to slučaj sa Selenom Pavlović Nestorović, predvodnicom Novosadske ženske košarkaške akademije (NŽKA), možeš da planiraš na srednje i duže staze, iako Damoklov mač svrsishodnosti i ekonomske opravdanosti neprestano visi nad glavom.

Kad se krene od nule, od „osnivačkog akta“ i već nakon četiri godine uđe u Prvu ligu i osvoji prvenstvo u pionirskom uzrastu, mora se priznati da se radi o „neочеkivanom“, fantastičnom uspehu. Tako su, naime, pažnje vredan rezultat Novosadske ženske košarkaške akademije okarakterisali naši mediji, izveštavajući da su, „svoga nekoliko nedelja pošto se seniorska ekipa okitila titulom šampiona Druge lige Sever i plasirala u elitno takmičenje, košarkašice ovog kluba (pionirke) u konkurenciji do 15 godina, postale prvaci Srbije.“

S druge strane, ako jedna ekipa, čiji starosni prosek ne premašuje tinejdžerskih „twenty“, dosegne tako visoku „kodu“, kao što je to pošlo za rukom mladim košarkašicama iz Novog Sada i ako uspe, kao što to planira šef stručnog štaba, da se „ugnjezdi“ u visokom društvu, onda tu zaista više neće biti reči o ženskoj košarkaškoj deci, kojoj se uspeh „omakao“ niti o „igranju i druženju“ tek stasalih klinki, već o odgovornom preuzimanju profesionalnih obaveza predviđenih za – „odrasle“.

To je, zapravo, i bio glavni cilj nedavno osnovanog kluba.

– Novosadska ženska košarkaška Akademija nastala je kao potreba ovog grada od 400.000 stanovnika“, kaže Selena Pavlović Nestorović. Više od jedne decenije niko se ne bavi mladim kategorijama – devojčicama. A to je zahtevan i dugotrajan proces. Svemu prethodi okupljanje, pa animiranje te dece, da se zavoli košarka. . . Novi Sad je pun talentovane i ambiciozne dece. Treba ih, međutim, pravilno usmeriti, kaže Selena.

Okupljanje iskusnih

Osnivačka trojka (Pavlović-Nestorović, Cvjetan, Drljača) uspeh na parketu duguje i sposobnosti da oko projekta košarkaške akademije okupi vrsne stručnjake i iskusne reprezentativke. Počev od Nataše Anđelić, koja je tu od osnivanja i zadužena je za organizaciju, preko Slobodanke Tuvic, Snježane Vasić i Danijele Varda pa do Dušana Santrača, Seleninog stručnog savetnika, koji je svojevremeno „prepoznao veliki potencijal koji poseduje seniorska ekipa NŽKA za ulazak u Prvu ligu.“

Ovog veoma zahtevnog posla latio se, pre četiri godine „trijumvirat“ zaljubljenica u košarku. Uz Selenu Pavlović Nestorović stale su Dejana Cvjetan i Ljubica Drljača.

– Dejana i ja podnele smo najveći teret prilikom osnivanja Akademije, kaže Selena. Ona je sada predsednik kluba zadužen za organizaciju. Treća, Ljubica Drljača je od početka bila naša logistička podrška „spolja“, iz Francuske. Nezaobilazna u ovom startnom pogonu je „naš pridruženi član, Nataša Anđelić, koja se, takođe bavi klupskom organizacijom.



Američko iskustvo

Selena Pavlović Nestorović prva je žena košarkaški trener iz Srbije koja je bila na stručnom usavršavanju u SAD. Zahvalna je proslavljenoj reprezentativki Jasmini Perazić, treneru na Monmouth Univerzitetu u Nju Džersiju, koja je pozvala u goste. Dvonedeljna poseta ipak ne bi bila realizovana bez pomoći Košarkaškog saveza Srbije i potpredsednice za žensku košarku Ane Joković. Iako fascinirana američkim uslovima za rad, u stručnom smislu doživela je „malo razočaranje, ako se to tako može reći“, jer „tamo ne rade ništa što mi u Srbiji već ne radimo“. Kad su u pitanju treninzi, „tamo se, zaista, radi velikim intenzitetom. Uprkos školskim obavezama, devojke treniraju svakodnevno. Trening ponekad traje i više od tri sata. Tehnička obučanost njihovih igračica nije, međutim, na takvom nivou kao kod naših. Amerikanke su, ipak, uvek spremne da podnesu i najveće napore. Imaju bolje motoričke sposobnosti. Zanimljivo je, takođe, da se tamo ne posvećuje toliko pažnje nekim tehničkim detaljima kao kod nas.“

U Novosadskoj ŽKA u ovom trenutku funkcioniše pet selekcija: mini basket, mlađe pionirke, pionirke, kadetkinje i seniorke. To su, u stvari, stepenici kojim se, postepeno, krči put ka takmičarskom vrhu. Selena insistira upravo na postupnosti: ne dopušta preskakanje pojedinih faza.

– Samo dete koje je ekstremno perspektivno može da igra, osim za svoju vršnjačku takmičarsku kategoriju i za one godinu dana starije, kaže i dodaje: Smatram da je jako loše to, što većina klubova nastoji da što pre decu prebaci u seniorski pogon. Razlog za to nije uvek nestrpljenje, već mali broj igračica u klubu. Ja smatram i toga se držim, da deca ne treba da preskaču stepenike, jer dolazi do nepotrebnog preopterećenja kod dece i neminovnih povreda. Zato deci na vreme treba usaditi činjenicu da ne postoje prečice i da se samo upornošću i znanjem kao i profesionalnim odnosom prema treningu i takmičarskim zadacima može stići do kvaliteta, a samim tim i do košarkaškog vrha. To, jasno, ni za milimetar ne menja krajnji cilj ovog novosadskog košarkaškog projekta: uključivanje najboljih, dobro pripremljenih mladih igračica u seniorsko takmičenje.

Na pitanje kako uspeva da motiviše decu da redovno, uporno i rado treniraju, šef stručnog štaba Novosadske ženske košarkaške Akademije kaže da su joj mnogo koristili saveti oca, Milutina Lute Pavlovića, autora brojnih



radova iz stručne košarkaške literature. „Svakog igrača treba posebno isprofilisati, drugačije mu pristupiti. Trener unapred mora da zna kako će da odreaguje i šta od koga može da očekuje. Posebno treba imati na umu da svi ne reaguju na isti način pod takmičarskim pritiskom. U SAD, u Nju Džersiju, gde sam bila na stručnom usavršavanju, shvatila sam da za motivaciju nisu ključni uslovi: trener je ključni čovek za to. Poverenje igrača u trenera je od presudnog značaja. Recimo, ja sam bila ubedena da ova generacija koju treniram može da dotakne vrhove. To sam im neprestano govorila. Obećala sam im da će biti prvaci. Poverovali su mi. Titula je potvrda da smo bili u pravu, iako nikad nije postojao imperativ da se to mora postići po svaku cenu, objašnjava Selena.

Kormilari novosadskog tima, na osnovu postignutih rezultata razradili su i kratkoročni i dugoročni plan: da seniorke opstanu u Prvoj ligi, a da ekipa koja je osvojila prvenstvo države u pionirskoj konkurenciji bude kostur seniorske ekipe kada za to dođe vreme. Na pitanje da li „beogradski magnet“ preči takvom dugoročnom planiranju, homogenizaciji tima, Selena Pavlović Nestorović kaže da su naši roditelji ambiciozni do normalne granice. Dodaje, da je ona za to da se „ide dalje“, ako je nekom „tu tesno“ ali i da ne vidi u zemlji klub koji može da da više od NŽKA. Uz to, ovde kod roditelja su zaštićeni u ovom uzrastu, a o daljoj karijeri se može otvoreno razgovarati kad dođe vreme za to.

KK Mladost, sa **Draganom Nikolićem**, u elitnom rangu Srbije

Debitanti u sedmoj deceniji



stvario se san mnogih generacija koje su stvarale istoriju Košarkaškog kluba Mladost iz Zemun u proteklih 62 godine! Zemunci su konačno uspeali da se plasiraju u elitno društvo srpske košarke ubedljivim trijumfom u Drugoj ligi protekle sezone. Ona krilatica da je Mladost „najveći mali klub“ u Beogradu, pa i Srbiji, sigurno polako gubi smisao, a KK Mladost upisuje neko novo poglavlje u svojoj dugoj istoriji.

Doduše, oni koji baš žele da budu sitničavi, Mladost je igrala kratko vreme u nekakvoj eksperimentalnoj Prvoj ligi sa 32 kluba, po raspadu SFRJ. Bilo je uspona i padova u prošlosti ovog prvog i najstarijeg zemunskog kluba, ponekad i gašenja i privremenog prestanka aktivnosti. I onih svetlih trenutaka kada su po otvaranju „Pinkija“ igrali kvalifikacije za Prvu ligu bivše SFRJ, ali ih je i sreća napuštala... Legende kakve su bili Pavelić, pa braća Bizjak, Rajković, Tomašević, Pujaz, Hinić, potom Ivić, Čormarković, tada mlađani Zorkić, i još mnogi drugi, nisu uspeali da do kraja dosanjaju san o kome je često govorila još veća legenda Miomir Lilić Lilke, jedan od osnivača i trener koji je oko tri decenije sedeo na klupi.

Elem, novo poglavlje u istoriji zemunske košarke počinje prvih dana septembra 2014. U prethodnoj

sezoni Mladost je bila gubitnik, ispala iz drugoligaškog ranga. Ostali su tu gde jesu, administrativno, zahvaljujući istupanju iz lige obnovenog Radničkog i za samo devet meseci nakon toga stigli do elite.

O tom delu lepe „zemunske priče“ govori sportski direktor Slađan Stojković, koji je tad i stigao u klub.

– Prihvatio sam poziv prijatelja, bivših igrača prvog kluba, Dejana Kijanovića i Borisa Sotirova, ambicioznih mladih ljudi u upravi. Stvorena je dobra

klima, konsolidovana finansijska situacija i moglo je da se razmišlja o višem rangu. Za te naše naše planove bio je potreban i dobar, iskusen strateg, pa dileme oko dovođenja na klupu Dragana Nikolića Gagija nije ni bilo. Promenjen je i kompletan igrački kadar.

Na njega se nadovezuje Dragan Nikolić, koji u stručnom delu objašnjava deo pređenog puta ka prvoligaškom društvu. Uz statistički podatak da je u 26 kola bilo samo tri poraza! Od toga dva u drugom delu, kada je bilo jasno da će Zemunci prvi preseći vrpcu na cilju. Za Dragana Nikolića je vezan mali kuriozitet. U svojoj karijeri, Mladost je treći klub koji je uveo u prvoligaški rang.

Brzo smo napravili pravu atmosferu, hijerarhiju u ekipi, gde je svaki igrač imao svoju ulogu. Trebalo je polako slagati kockice i uigrati tim. Na početku je bilo

vrlo težak raspored u prva tri kola. Dobili smo Proleter u Zrenjaninu u produžetku, pa ubedljivo kod kuće Beovuk i potom Srem u S. Mitrovici i zaredali sa pobedama – do 11:0.

Pauza u polusezoni od četiri sedmice je, po njemu, dobro iskorišćena, mada je svima bilo jasno da prvoligaški status neće izmaći.



– Lalić se vratio nakon povrede, a Nenadić stigao kao pojačanje iz Tamiša. Imali smo i dužu klupu, odnosno veliki izbor igrača za svaku priliku. To je i jedna od presudnih stvari za uspeh, naravno uz kvalitetnu i dobru igru.

Na čemu je Nikolić insistirao u modelu igre, po njegovoj trenerskoj filozofiji.

Iako smo primili najmanje koševa u ligi, uglavnom nisam bio zadovoljan odbranom. Pojačavali smo individualnu odbranu i agresivnost, uz odgovornost svih pojedinaca u igri. U napadu sam insistirao na širini, uzimali smo odgovornost šutera za 3 poena i koristili uglavnom „pick and roll“. Imali smo određenu tečnost u igri i uglavnom sprovodili postavljene zadatke. Sve te komponente, naravno i uz solidan igrački kadar, donele su uspeh.

„Admiral” pomaže

U protekloj sezoni Mladost je imala solidnu finansijsku podršku od naslovog sponzora – Admirala. Kako se to moderno kaže, čiji je i naziv bio dodat uz ime kluba. Tandem – Stojković i Nikolić se nadaju da će se ovakva saradnja nastaviti i u prvoligaškom društvu.

– Predstoje nam dogovori i razgovori i obećanje uprave kako bi se mogao podneti taj novi teret, ne samo finansijski već i organizacioni. Velika je razlika i kod nas ovde između prvoligaša i drugoligaša. Zajednička je želja svih u klubu da od Mladosti stvorimo ozbiljan i stabilan klub i napredujemo korak po korak. Osetio se već sada ulazak u Prvu ligu i po interesovanju dece za dolazak u klub, jer Zemun je košarkaški grad, a ima i tradiciju, naglašava Stojković.



Kakav je bio globalni kvalitet ostalih ekipa u ovom rangu, pogotovo onih u vrhu?

To je posebna priča i ne bih je posebno širio, jer zahteva dublju analizu. Uglavnom, svidela mi se igra novosadske Vojvodine, koja ima dva vrlo perspektivna igrača. Takođe, solidan je bio i Beovuk, pohvalio bih kolegu Mirkovića, odnosno njihovu širinu u igri. Zdravlje je imalo solidnu fizionomiju tima, a ekipa Pirola igrala je mudro i došla do visokog trećeg mesta. Dobro je za srpsku košarku što se ipak nivo kvaliteta pomerio i ispod Beograda, naročito u Aleksincu, Plani, Smederevskoj Palanci, uz već pomenute klubove. Ima i talentovanih igrača i trenera za naše prilike, ali je glavni razlog pada ukupnog kvaliteta hronična besparica. No, to je neka dublja priča.



Koji je sledeći potez trenera, poznatog po entuzijazmu i fanatičnom radu?

Preduga je pauza i mnogi klubovi se prosto pasiviziraju od početka maja do sredine ili kraja avgusta. Mi u Zemunu smo nastavili normalan rad posle kraće pauze i cela ekipa je u pogonu do početka jula. Odigrali smo već i više od deset prijateljskih utakmica sa ostalim timovima. Mišljenja sam da je taj period izvanredan za individualni, ali i timski napredak, jer se stiže kompletan utusak o svakom pojedincu. Mislim da se u našoj košarci od ovog modela uglavnom odustalo iz više razloga, a ja ga i dalje koristim, jer ga smatram odličnim načinom za dobrobit i igrača i kluba.

Neizostavno pitanje: Ostaje li Nikolić i dalje za kormilom zemunske Mladosti?

Teško je i nezahvalno na to odgovoriti. Najviše bih voleo da ostanem ovde, jer sam pored Slađana, s kojim imamo specifičan odnos prijateljstva još iz Radničkog, stekao i neke nove, dobre prijatelje u koje imam iskreno poverenje. Pred ovim klubom, a meni samom je sigurno jedan veliki, novi izazov, bez obzira na sve prethodne uspehe u karijeri. Ne zavisi to samo od mene, već i od drugih brojnih faktora, dodaje ovaj temperamentni trener.

S. Petrovski



Moje viđenje – **Boško Đokić**

Biti trener

još jedna košarkaška sezona je za nama, pa je najlogičnije da na ovom mestu osvetlim proteklu godinu sa trenerske strane. Prvo da kažem da se gro toga promenilo u novom veku: školovanje i edukacija su olakšani (nekoliko akademija i viših škola samo u Srbiji), obilje materijala u svim vidovima (elektronski, knjige i časopisi, ce-de varijante...), dostupnost basketu na internetu je neograničena, prenose se na televiziji svi važniji mečevi u Evropi, pa i svetu; predavanja i kampovi svakog leta, vidna mogućnost stažiranja, ali je – lična inicijativa i ono što svaki kouč nosi u sebi – i dalje daleko najvažnija. Drugo, potencijalno ima više "radnih mesta", kad se pobroje i škole košarke i klubovi, posebno sa uvodenjem "skauting sektora", jer su i stručni štabovi bogatiji bar za jednog trenera. Nekada su dvorane i termini za trening klubova bili problem, danas bezmalo svako mesto ima barem dva-tri terena regularnih dimenzija (28x15 metara). Sklon sam da kažem da i novca za sport, samim tim i basket, ima više – samo je pitanje kako je raspoređen i tako dalje, da ne ulazim u sektor koji ne poznajem dovoljno...

Posledično pitanje: znači li to da je, osim kvantiteta, trenerska branša i kvalitetnija nego negda? Mislim da ne, jer se uvećao broj problema u našem poslu. Sa trenerske strane, dumam, ponestaje radnih navika, entuzijazma (koji ne zavisi, nikada nije i u budućnosti neće zavistiti od količine, mase novca), želje za postupnim, logičnim napredovanjem kroz kompletan kouč-proces (mlađe kategorije, skauting, specijalista za individualni rad, pomoćni trener, prvi trener, koordinator, savetnik), a sve više se potežu rođačke (nepotizam), burazersko-partijske i botovsko-navijačke varijante dolaska do posla, (čitaj – isključivo kouča seniorskog tima). Naravno, nije to samo zbog novovremenske krilatice "mala bara, mnogo krokodila"...

Objektivno, problemi se multiplikuju: negda si mogao do "trenerskog ugleda" stići kroz većinu srpskih klubova, najmanje Partizana i Crvene zvezde. U Beogradu rasadnik tog kadra bio je Radnički sa

Crvenog krsta (Slobodan i Dušan Ivković, Ranko Žeravica, Bata Đorđević, Ciga Vasojević, pa čuveni Pljaka, Bora Cenić i mnogi drugi, sve do Žareta Vučurovića), OKK Beograd (Bora Stanković, Rajačić...), ali se "ime" moglo steći i diljem Srbije – Kime Bogojević (Kraljevo), Prevo Vučićević, Conja Koprivica (Čačak, ali je tamo dve sezone radio i najbolji od najboljih – Aleksandar Nikolić), Luka Stančić, Zoran Kovačević (Valjevo), Milovan Stepandić (Šabac), Željko Gagić (Bor), Špile Tometić (Leskovac), Boban Janković (Užice), Jovo Malešević (Novi Sad), Goran Miljković (Subotica)... Danas je to nešto drugačije, ili – sve se svelo na Beograd, pre svega jer se klubovi po unutrašnjosti naše lepe zemlje gase ili debelo tavore, a osnovno je – (smišljeno?) uništenje srpske lige, marginalizovanje ekstremnog karaktera. Bez rada u Partizanu ili Crvenoj zvezdi teško se "napreduje": u jednom ili oba ova kluba radili su Dušan Ivković, Željko Obradović, Duško Vujošević, Vlada Đurović, Miroslav Nikolić, Željko Lukajić, Darko Ruso, Vlada Vukojičić, Jovica Antonić... S druge strane (ili upravo zbog toga) sve više kouča gradi imidž prvenstveno van Srbije (Aleksandar Đorđević, Saša Obradović, Igor Kokoškov, Zoran Lukić, nedavno preminuli Dado Arnautović...), malo je i onih koji se probijaju van "većitih" (Dejan Milojević, Vlada Đokić, Marko Cvetković, Oliver Popović)...

Dakle, da ne lamentiram nepotrebno: struka je u krizi, ali se "žilavo" odupire svim modernizmima koje donosi vreme, od kojih nisam pomenuo najopasniji: oduzimanje najmanje pedeset odsto "nadležnosti" trenerima od strane ljudi iz uprava, menadžera, "biznismena" i roditelja (oni selektuju tim pre i tokom sezone, određuju minutažu igračima, menjaju taktiku tokom samog meča, posebno u poluvremenu, medijski se maksimalno eksponiraju, oni su veće "zvezde" od trenera), tako da se današnji srpski trener pretvara u čipovanog polu-robotu. Zato me i raduje što su protekle sezone uspehom na sebe skrenula pažnju i dvojica Dušana – Alimpijević u novosadskoj Vojvodini i Gvozdić u Vršcu...



Trener br. 32

Utisci sa studijskog putovanja u SAD



rener br. 32 izašao je u februaru 2005. godine. Brojni prilozi u tom broju zaslužuju da ih se podsetimo. Međutim, specifičnost njegovog sadržaja su – utisci naših trenera koji su boravili na stručnom usavršavanju u SAD, na šta smo vas podsetili u prošlom broju. Podsetimo da je to bila i obaveza onih koji su imali tu privilegiju da nam te utiske mogu preneti. Tako smo ovaj broj obogatili prilogima Jovice Arsića, Stevana Karadžića, Zorana Lukića.

na neke zanimljivosti iz tog priloga: Članstvo UKTR se testira jednom u četiri godine, dok stručnjaci koji vode profesionalne timove moraju da obnavljaju svoje licence svake godine.

Licence propisuje Košarkaška federacija i postoje četiri vrste licenci:

- Treneri najviše kategorije (treneri reprezentacija)



Posebno bismo izdvojili tekst Aleksandra Džikića: Košarkaška škola najvišeg kvaliteta (St. 10-12).

Ono što naš časopis čini posebnim, jesu kvalitetne stručne teme, posebno najviših trenerskih autoriteta u planetarnom smislu. Tako smo u ovom broju imali zadovoljstvo da objavimo stručnu temu Grega Popovića, dokazanog prijatelja našeg udruženja, a što ujedno čini čast svakom uredniku koji je u prilici da dobi- je takav prilog: Igra tranzicije i pick n roll visokih igrača. (St. 14-17).

U nastavku rubrike u kojoj pretstavljamo inostrana udruženja košarkaških trenera, u ovom broju prostor smo posvetili ruskom udruženju (UKTR). Podsetimo

- Treneri koji rade u klubovima
- Treneri koji rade sa studentskim timovima (Treneri omladinskih sportskih škola)
- Treneri koji rade sa mlađim kategorijama (Profesori fizičke kulture i treneri školskih timova) (St. 33).

Za našeg sagovornika, tada 34-godišnjeg igrača Ljubomira Vidačića (sada višeg košarkaškog trenera), koji je govorio za našu stalnu rubriku – Moj trener, upravo je bio vezan jedan izuzetan podatak. Naime, Vidačić je samo tri meseca ranije, 5. decembra 2004. godine, sa 340 odigranih prvoligaških utakmica u domaćem prvenstvu – postao rekorder i time u tom segmentu nadmašio legendarnog Josipa Đerđu. Inače kada je o samom povodu za ovu rubriku reč, Vidačić se sa mnogo biranih reči pohvalno izrazio o mnogim trenerima, ali je Laleta Lučića stavio ispred svih, kada je u pitanju njegov izbor. (St. 35).

M. P. P.

Predrag Stanojčić, trener crveno-belih juniorki i kadetkinja

Rad, talenat – šampionke

kažu da je teže odbraniti titulu nego je osvojiti. Mlađe selekcije ŽKK Crvena zvezda – juniorki i kadetkinje – su tri godine zaredom prvakinja Srbije. Koliko je to bio težak zadatak? Tim pitanjem počeli smo razgovor sa Predragom Stanojčićem, trenerom crveno-belih devojčica.

– Tokom sezone pričalo se da smo mi favoriti u kadetskoj, a pogotovo u juniorskoj konkurenciji. Mi nismo mnogo razmišljali o tome, već smo u svaku utakmicu ulazili kao da nam je najbitnija. Ove sezone je po prvi put napravljena ženska Kadetska liga Srbije u kojoj nismo imali nijedan poraz. U juniorskoj konkurenciji smo ove sezone izgubili samo jednu utakmicu. Iza svega stoji naporan rad, talenat igračica i njihova želja da uspeju i budu najbolje u onome što vole – počeo je priču Stanojčić.

Da li je teže bilo sa kadetkinjama ili juniorkama?

– Okosnicu juniorske ekipa činile su igračice koje su zajedno skoro tri sezone. One se dobro poznaju i znaju šta se traži od njih, tako da sa njima nije bilo teško. Kadetska ekipa je sastavljena uglavnom od novih igračica, tako da je tu bilo malo teže. Zahvaljujući juniorkama i mlađe su se lako prilagodile načinu i sistemu rada u Zvezdi. Imale su pravi primer kako bi trebali da se ponašaju na terenu i van njega, kakav uspeh je potrebno da imaju u školi i kako da se bori za tim.

Koliko je njihovo iskustvo iz seniorske lige bilo olakšavajuća okolnost kada su se takmičile protiv svojih vršnjakinja?

– Nama su prvi tim činile kadetkinje i juniorki, prosek godina je bio 16,5. Mnogo im je značilo igranje za prvi tim jer su imale priliku da odmere snagu protiv iskusnijih, starijih, bržih, jačih, ali ne i borbenijih igračica. Nismo se obrukali, bili smo sedmi u seniorskoj konkurenciji, što je za nas uspeh.

Gde ste radili pre KKŽ Crvena zvezda? Koje rezultate ste do sada postigli?

– Kao trener sam počeo sa radom 1997. godine u KK Beokoš kod Gordana Todorovića. Tamo sam prošao rad kao pomoćni trener Mirku Ocololjiću, Vladi Čubriću, Igoru Poleneku i kao prvi trener u svim mlađim kategorijama i Drugoj srpskoj ligi. Potom sam 2008. prešao u KK Sporteko, gde sam vodio juniore i bio pomoćni trener Nebojši Zdujicu u Prvoj srpskoj ligi. Od 2009. do 2013. sam radio u KK Fleš kao trener juniora i kadeta. Rezultati su uglavnom bili u okviru Beogradskih liga.

Koliko se rad u muškoj košarci razlikuje od rada sa devojkama?

– Devojke su mnogo odgovornije od muškaraca. Na primer, došavši na prvi trening juniorki Crvene zvezde, bilo je 15 igračica na treningu i isto toliko flašica sa vodom na klupi. Brojao sam igračice, pa ponovo flašice i pomislim da li je moguće da su sve ponele svoju vodu. To je samo primer, jer u radu sa muškarcima nije bio slučaj, kod njih je uvek bilo nekih izgovora.

Koliko je bilo teško da se priviknete na neku drugu metodologiju rada po prelasku iz muškog u ženski klub, ili je to zaista „sve košarka“?



– To je sve košarka, samo ovde je malo sporija i sa manje fizikalija. Tako da mi nije bilo teško. Veliku većinu stvari koju sam radio sa muškarcima radim i sa devojkama.

Da li biste i drugim kolegama iz muške košarke savetovali da rade u ženskom klubu?

– Iz mog iskustva, pošto sam se mnogo dvoumio da li da prihvatim posao u ženskoj košarci, jedino što mogu da posavetujem je da treba probati. Nisam nikada pomišljao da ću jednog dana raditi u ženskoj košarci, ali eto desilo se i stvarno su mi ove dve sezone u Zvezdi donele mnogo toga dobrog.

Kakva je budućnost Zvezde?

– Ove devojke su zaista budućnost Zvezde i srpske košarke. Šteta bi bilo da ne ostanu na okupu još dve-tri sezone. Kao i u većini klubova u Srbiji, problem je naći sponzore i novac. Zvezdina prednost je u tome što sigurno ima najbolje uslove za trening, zahvaljujući pomoći muškog kluba. U ženskoj košarci sa malo ulaganja mogu da se naprave dobre stvari.

Kakvi su vaši planovi za budućnost?

– Trenutno moji planovi su vezani za Zvezdu. Kao i svakom velikom zvezdašu, želja mi je da se u što skorije vreme Zvezda vrati na staze stare slave.

B. Kostreš

KK Crvena zvezda – Telekom

Sezona prvih mesta



lađe selekcije KK Crvena zvezda – Telekom ove sezone objedinile su titule šampiona u svim kategorijama. Tvorci ovog fantastičnog uspeha, koji je poslednji put uspeo da zabeleži FMP 2009. godine, su

tri fantastična trenera (nekada FMP-a), i te kako etablirana u radu sa mladim kategorijama – Milovan Bulatović, Aleksandar Glišić i Slobodan Klipa.

Juniori Crvene zvezde su do titule došli bez ijednog poraza u sezoni. Ostvarili su 24 trijumfa u nizu:

– Prvi put ove sezone juniorska liga igrala se u dve grupe – počinje priču njihov učitelj Klipa i nastavlja:

– To se pokazalo kao korektno takmičenje, ali ipak zabrinjava što su neke ekipe posustajale kako je odmicala sezona, kaže Klipa i iznosi zanimljivu konstataciju:

– Istina je da se više dece upisuje u škole košarke. To treba iskoristiti i raditi sa tom decom. Ipak nedostaju organizovani klubovi koji, kao Crvena zvezda, mogu da obezbede tri do četiri sata dnevno rada. Klipa se potom još jednom osvrnuo na uspešnu sezonu sa juniorima:

– Celu ligu odigrali smo sa mladim godištem u odnosu na konkurenciju. To smo mogli sebi da prisuštimo, jer je to plod višegodišnjeg rada. Napravljena je dobra selekcija, veliki broj tih momaka su reprezentativci, dobro rade i dobro su obučeni. Kruna sezone svakako je bilo učešće na završnom turniru Evrolige, gde je Zvezda u finalu poražena od Realu u dramatičnoj završnici.

– To je veliki uspeh. Madridski Real ima ogromna ulaganja u mlade kategorije, na desetine klinaca selektiraju iz celog sveta. Klipa je govorio i o vrlo osetljivoj temi – prelasku igrača iz juniorske u seniorsku košarku:

– Taj prelaz mora biti postepen. Zvezda ima grupu od desetak do petnaest veoma talentovanih igrača godišta od 1994. do 1998. Prokletstvo je kada te proglaše da si veliki talenat i ti misliš da si postigao nešto i prestaneš da radiš. Postoji veliki problem u nestrpljenju tih talentovanih momaka, ali i njihovih roditelja i menadžera. Zato je neophodno da se pažljivo prođu sve stepenice u razvoju, a taj sistem je Crvena zvezda odlično uspostavila sa razvojnim timom, odnosno FMP-om – zaključio je Klipa.

I kadetska selekcija Zvezde je ubedljivo osvojila titulu šampiona. Izabranici trenera Aleksandra Glišića na završnom turniru prvenstva Srbije trijumfovali su prosečnom razlikom od čak 36 poena.

– To nije dokaz naše superiornosti, već ozbiljnosti kojom smo pristupili protivnicima u polufinalu i finalu. – kaže Glišić i potom dodaje:

– Osim što treba da ih pripremimo za ono što ih čeka u košarkašim karijerama treba da ih ujedno i pripremimo za život. Ono što krasi rad sa mladim kategorijama u Crvenoj zvezda je odlična saradnja među trenerima – zaključio je Glišić.

Nisku trofeja Zvezdinih mladih selekcija ove sezone započeo je Milovan Bulatović koji je u dosadašnjoj karijeri 15 puta bio šampion države u kadetskoj i pionirskoj konkurenciji:

– Ovu sezonu smo završili bez poraza. Odigrali smo ukupno 37 mečeva i zabeležili smo isto toliko pobeda – sa ponosom ističe Bulatović i ulazi u srž posla kojim se bavi i delimično objašnjava tajnu uspeha:

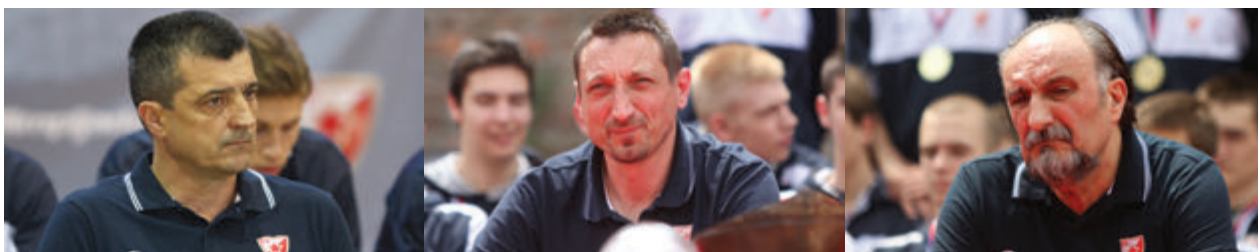
Bulatović je potvrdio da se u Crvenoj zvezdi ubedljivo najbolje radi sa mladim selekcijama i da je to najbolji omladinski pogon u ovom region.

– Eliminatorska stvar u košarci je dar. Košarka se ne može trenirati sa onima koji nisu talentovani. Bulatović je želeo da govori i o jednom problemu koji prepoznaje u radu sa pionirskom selekcijom:

– Nigde u svetu gde se igra košarka, osim kod nas, ne postoje drugačija pravila za pionire u odnosu na ostale uzraste. Samo kod nas. Mislim da to nije dobro. Ne osuđujem želju koja je podstakla da do promene pravila dođe, a to je da dobijemo individualno obučnije i sposobnije igrače u igri jedan na jedan, ali mislim da je to pogrešno rešenje. Pioniri mogu da imaju manji teren, manju i lakšu loptu ili niže koševе, ali pravila moraju ostati ista.

O planovima tokom leta Bulatović je rekao:

– Već sam izvršio selekciju 2001. i 2002. godišta. Završavamo sezonu 20. juna, a potom naša deca idu na kamp na Zlatibor. Sa pripremama svih mladih selekcija krećemo 1. avgusta. Kao i do sada trudićemo se da radimo najviše od svih – poručio je Bulatović. **J. Karanović**





Priredio: **Čedomir Maričić**, viši trener košarke

NBA – plej-of ludilo

„Martovsko ludilo” (march madness) je odavno poznat termin kod svih koji prate NCAA košarku. Ali, ništa manje „ludilo” nije ni u plej-of u najjačoj ligi na svetu, NBA. Regularni deo sezone u NBA ligi protekne, kako bi neki rekli, u blagoj pospanosti. Mnogi igrači i timovi ne pokazuju neko preveliko interesovanje, osim u utakmicama u kojima se direktno odlučuje učesnik plej-ofa. A, onda, kada počne ta borba za šampionski prsten, svi „podivljaju”, od navijača koji ispune dvorane u bojama svojih timova, igrača, do naravno trenera.

SAN ANTONIO SPURS

Krenućemo sa ekipom San Antonio Spursa, verovatno mnogima omiljenom ekipom, koja neguje stil igre sličan evropskom.

Igrač broj 1 udriblava na desnu stranu. Igrač broj 2, koristeći blokadu od strane saigrača broj 5 istrčava na centralnu poziciju, gde prima loptu od saigrača broj 1. Igrač broj 3 protrčava kroz reket i zauzima poziciju na kojoj je prethodno bio igrač broj 2 (Dijagram 1).

Posle dodavanja, igrač broj 1 pretrčava na suprotnu stranu terena, koristeći blokadu od strane saigrača broj 4, i prima loptu od saigrača broj 2 (Dijagram 2).

Igrač broj 4 pravi iskorak i postavlja blokadu za saigrača sa loptom, broj 1. Igrač broj 1 agresivnim driblingom napada ka osnovnoj liniji i dodaje loptu saigraču broj 3, koji se pomerio u ugao terena, koristeći blokadu od strane saigrača broj 5, na suprotnoj strani lopte (Dijagram 3).

Ovo je jednostavna, ali „lepa” akcija za igrača koji se odlikuje dobrim šutem, a u San Antoniju, moramo priznati, takvih ima dosta.

Sledeća opcija ima sličan ulazak u akciju kao prethodna, ali sa različitim završetkom. Igrač broj 1 udriblava

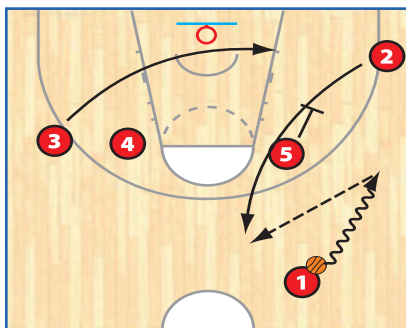
na desnu stranu. Igrač broj 2, koristeći blokadu od strane saigrača broj 5 istrčava na centralnu poziciju, gde prima loptu od saigrača broj 1 (Dijagram 4).

Igrači broj 3 i 4 na neopterećenoj strani, menjaju pozicije i bore se za prijem lopte. Međutim, igrač broj 2 dodaje loptu saigraču broj 1, koji se posle iskorišćene blokade (za utrčavanje, a zatim i za istrčavanje i prijem lopte) otvara u ugao terena, za šut sa distance (Dijagram 5).

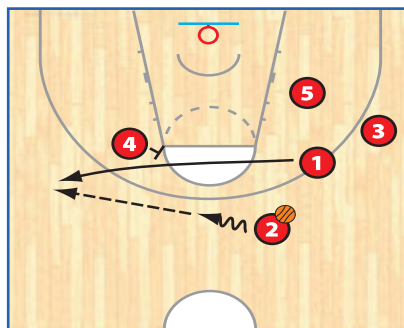
Ukoliko igrač broj 1 nije u povoljnoj situaciji za šut, dribla ka vrhu, i dodaje loptu saigraču broj 2, koji je prethodno primio blokadu od strane saigrača broj 4 na neopterećenoj strani (Dijagram 6).

Treća opcija je kreirana za Tonija Parkera. Igrač broj 1 dodaje loptu saigraču broj 2, koji koristi uzastopne blokade od strane saigrača 3 i 4. Posle dodavanja, igrač broj 1 se pomera u desnu stranu. Igrač broj 2 zatim istrčava na krilnu poziciju, koristeći uzastopne blokade od strane saigrača 4 i 5, gde prima loptu od saigrača broj 1. Igrači broj 4 i 5 se pomeraju na ivice reketa, dok igrač broj 1 agresivnim driblingom napada sredinu reketa (Dijagram 7).

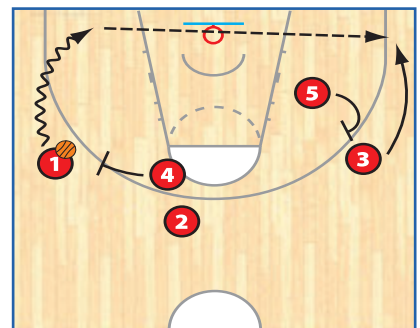
Četvrta opcija je kreirana za Manu Đinobilija za šut iz ugla terena. Ulaz u akciju je isti kao u prethodnoj kretnji.



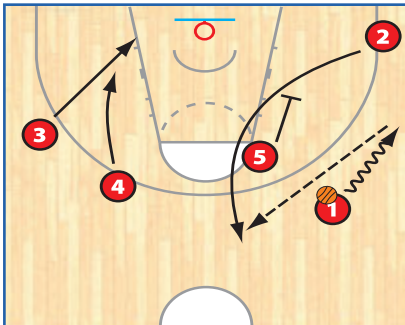
DIJAGRAM 1



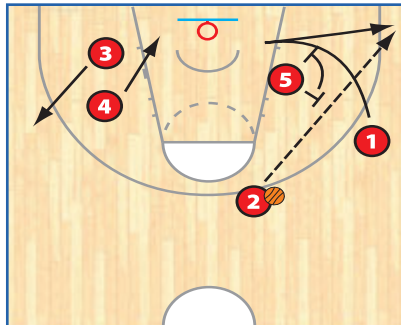
DIJAGRAM 2



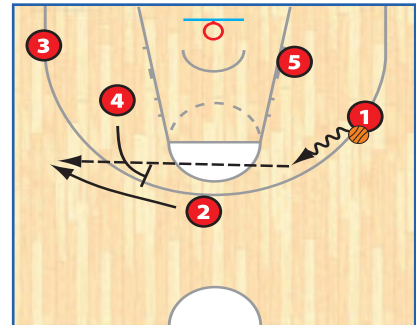
DIJAGRAM 3



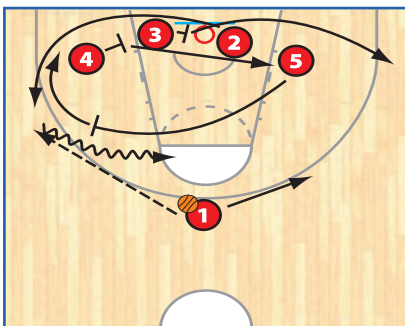
DIJAGRAM 4



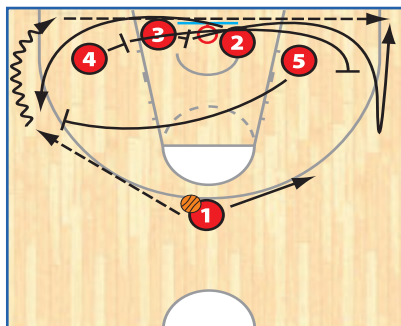
DIJAGRAM 5



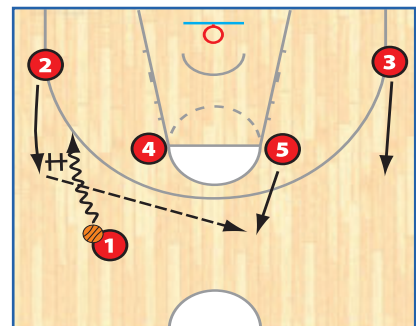
DIJAGRAM 6



DIJAGRAM 7



DIJAGRAM 8



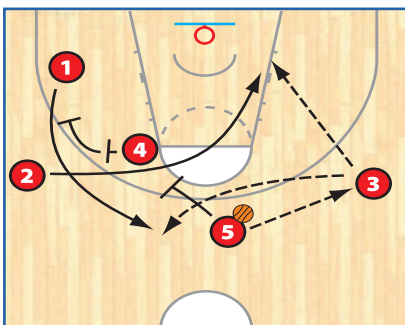
DIJAGRAM 9

Igrač broj 1 dodaje loptu saigraču broj 2 koji je iskoristio uzastopne blokade od strane saigrača 3 i 4. Igrač broj 3 zatim istrčava na krilnu poziciju, dok igrač broj 4 protrčava kroz reket. Igrač broj 5 pretrčava na suprotnu stranu, gde postavlja blokadu saigraču sa loptom, broj 2. Igrač broj 2 driblingom napada čeonu liniju i dodaje loptu igraču broj 3 koji se posle blokade od strane saigrača broj 4 otvorio u ugao terena za otvoren šut za tri poena (Dijagram 8).

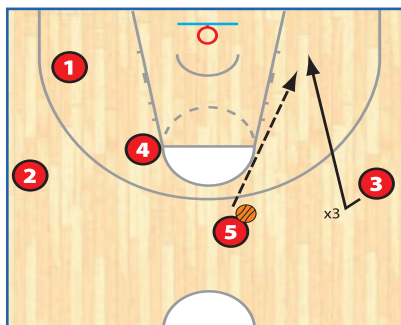
PORTLAND TRAIL BLAZERS

Prikazaćemo i neke ofanzivne setove koje je ekipa Portland Trail Blazersa koristila u svom ovogodišnjem učešću u plej-ofu.

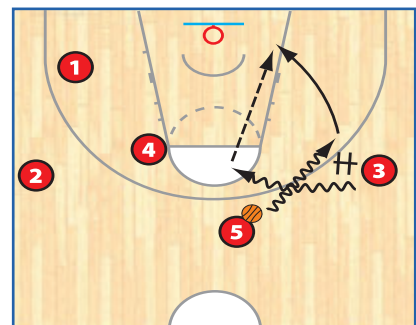
Igrač broj 1 dribla ka saigraču broj 2, koji mu se kreće u susret, i uručuje mu loptu. Igrač broj 5 pravi iskorak ka vrhu i prima loptu od saigrača broj 2. Igrač broj 3 se pomera ka poziciji od 45 stepeni (Dijagram 9).



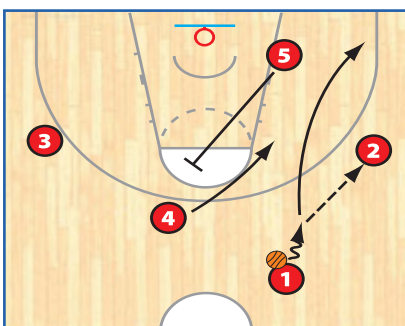
DIJAGRAM 10



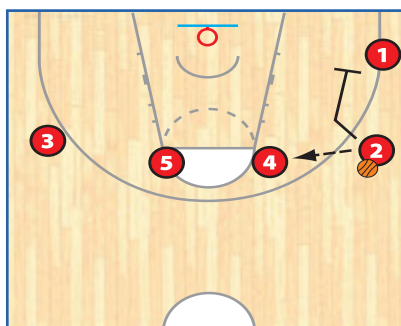
DIJAGRAM 11



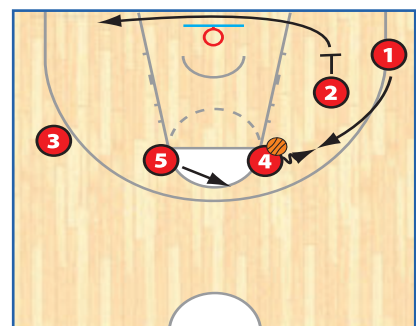
DIJAGRAM 12



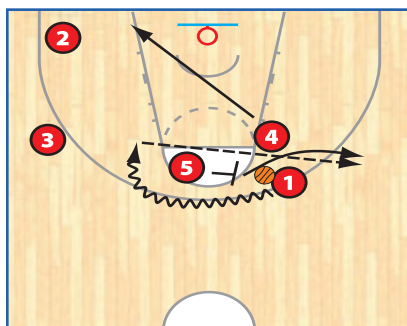
DIJAGRAM 13



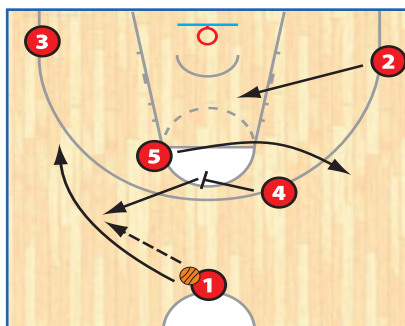
DIJAGRAM 14



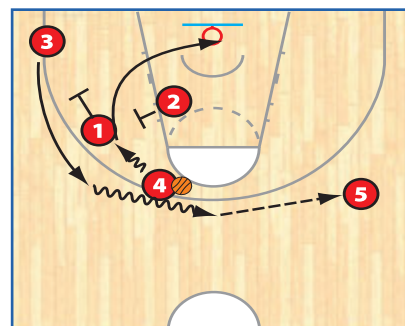
DIJAGRAM 15



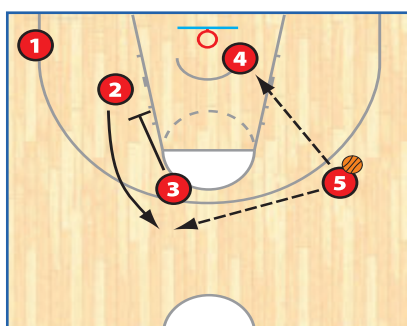
DIJAGRAM 16



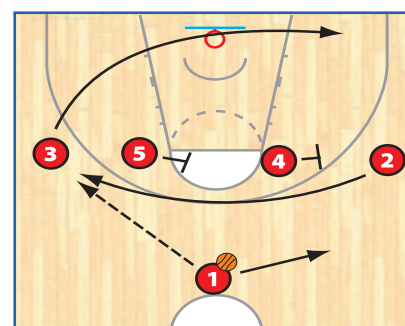
DIJAGRAM 17



DIJAGRAM 18



DIJAGRAM 19



DIJAGRAM 20

Pošto je ta strana "očišćena" (igrač broj 2 protrčava kroz reket u ugao terena, a igrač broj 4 na poziciju niskog posta na neopterećenoj strani), igrač broj 5 postavlja blokadu saigraču sa loptom, a zatim se otvara na stranu (pick and pop), gde prima loptu za otvoren šut sa poludistance. Naravno, ovo sve pod pretpostavkom da vam je "petica" solidan šuter sa tih pozicija (Dijagram 16).

Igrač broj 5 dodaje loptu saigraču broj 3. Igrač broj 2, koristeći blokadu od strane saigrača broj 4, utrčava na poziciju niskog posta na suprotnoj strani. Zatim, igrači broj 4 i 5 postavljaju uzastopne blokade za saigrača broj 1. Igrač broj 3 ima opcije da doda loptu saigraču broj 2 na niskom postu, ili saigraču broj 1 na centralnoj poziciji (Dijagram 10).

Ukoliko igrač broj 5 ne može da doda loptu saigraču broj 3 na krilnoj poziciji, zbog "visoke" odbrane na liniji dodavanja, igrač broj 3 treba da pokuša da napravi back-door utrčavanje (Dijagram 11).

Ukoliko ni to nije moguće, igrač broj 5 kreće driblingom ka igraču broj 3, uručuje mu loptu i njih dvojica igraju pick and roll (Dijagram 12).

U drugoj varijanti, igrač sa loptom, broj 1, čim pređe centar dodaje loptu saigraču broj 2 i odlazi u ugao terena na opterećenoj strani. Igrač broj 5 se penje ka vrhu i postavlja blokadu za saigrača broj 4 koji odlazi na vrh reketa na opterećenoj strani (Dijagram 13).

Zatim, igrač broj 2 dodaje loptu saigraču broj 4 na vrhu reketa i postavlja blokadu za saigrača broj 1 koji je u uglu terena (Dijagram 14).

Igrač broj 1 koristi blokadu i odlazi da prima loptu uručenjem od strane saigrača broj 4. Igrač broj 5 se kreće iza igrača broj 4, da bi se pripremio da postavi blokadu saigraču broj 1 čim on primi loptu iz uručivanja (Dijagram 15).

ATLANTA HAWKS

AtlantHouks je ekipa koja je pokazala sjajne partije u toku sezone, a takođe i u plej-ofu, kada su dogurali do finala istočne konkurencije gde su naleteli na veoma raspoloženi Klivlend i ispali sa 4-1 u pobedama. Prikazaćemo neke akcije koje su koristili u tom svom pohodu na vrh. Ovu opciju započinjemo tako što igrač broj 4 postavlja blokadu za saigrača broj 5, a zatim se otvara ka vrhu da bi primio loptu od saigrača broj 1. Igrač broj 5 se otvara na spoljnu poziciju. Posle dodavanja, igrač broj 1 odlazi na krilnu poziciju. Igrač broj 2 protrčava kroz reket (Dijagram 17).

Zatim, igrač broj 3 koristi blokadu koju mu postavlja saigrač broj 1 i prima loptu uručenjem od saigrača broj 4. Igrač broj 2 zatim postavlja blokadu za saigrača broj 4, koji utrčava ka košu. Igrač broj 3 posle uručivanja kreće u dribling i dodaje loptu saigraču broj 5 na krilnoj poziciji na desnoj strani terena (Dijagram 18).

Igrač broj 5 ima opciju da doda loptu igraču broj 4 koji je utrčao u reket, ili igraču broj 2 koji se otvorio na vrh posle blokade od strane saigrača broj 3 (Dijagram 19).

U drugoj opciji igrač broj 2 pretrčava sa jedne na drugu stranu koristeći blokade od strane saigrača broj 4 i 5. Igrač broj 1 dodaje loptu saigraču broj 2 na levoj krilnoj poziciji. Igrač broj 3 „čisti“ stranu i odlazi u suprotan ugao terena (Dijagram 20).



2015

TRENERSKI DANI





Basketball
clinic
Belgrade '15



YKTC
SERBIAN ASSOCIATION OF
BASKETBALL COACHES

ISSN 1820-4058

